

KONTRA

«Αναβάθμιση» F-16

**Προσπαθούν να
θολώσουν τα νερά**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Πανικός ενόψει της κατάθεσης των
«προστατευόμενων» μαρτύρων

**Απειλές και
τραμπουκισμοί από
τους νεοναζιστές**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Ενιαίος Χώρος Ανώτατης
Εκπαίδευσης ή νέο
«σχέδιο Αθηνά»;**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Αίτηση ακύρωσης της διάτρητης άδειας
Μελισσανίδη και αίτηση αναστολής

**Να σταματήσει άμεσα
το περιβαλλοντικό
έγκλημα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Στον γύψο η Καταλονία
ΣΕΛΙΔΑ 5

Γαλλία

**Η «έκτακτη ανάγκη»
γίνεται νόμος**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 937 - 4 Νοέμβρη 2017

www.eksegersi.gr

100 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

**Ο μεγάλος Οκτώβρης του 1917 εξακολουθεί
να διδάσκει το προλεταριάτο**

Scripta... Verba...

Το τίμημα, ωστόσο, που κατέβαλε η Ελλάδα εκείνο το μισό χρόνο ήταν η αθέτηση των προεκλογικών υποσχέσεων του Τσίπρα κατά τη διάρκεια της επιτυχημένης προεκλογικής εκστρατείας κατά του Σαμαρά (...) Ήταν προφανές για εμένα ότι οι μεταρρυθμίσεις δεν ήταν καθόλου εύκολη υπόθεση από πολιτικής άποψης. Το να επιβάλει κανείς πολιτικά τις μεταρρυθμίσεις δεν είναι καθόλου εύκολο. Εγώ ο ίδιος δε θα ήθελα να αναγκαστώ να επιβάλω τέτοιες μεταρρυθμίσεις στη Γερμανία.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Κυνικός, είρων, ιμπεριαλιστικό κάθαρμα, αλλά ξέρει... καντάρια μπάλα και αλωνίζει στο γήπεδο της αστικής πολιτικής.

Για να είμαι ειλικρινής, θεωρώ ότι οι έλληνες υπουργοί, οπωσδήποτε της παρούσας κυβέρνησης, ενδεχομένως και παλαιότερων εποχών που είχαν συζητήσεις για τα μνημόνια, δεν έχουν την κύρια ή και καμία ευθύνη για τα κατεπείγοντα νομοσχέδια που έρχονται μερικές φορές, τα οποία είναι και πολυπαραγοντικά στις αναφορές τους, με τη λήξη των αξιολογήσεων.

Νίκος Βούτσης

Η εποχή που ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλλε κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα ολοκληρώθηκε όταν ανέλαβε την εξουσία και συνέχισε την πολιτική των προκατόχων του.

Η ΝΔ ήταν, είναι και θα είναι κεντροδεξιό κόμμα. Πατριωτικό, φιλολαϊκό και φιλελεύθερο. Θέλω να είμαι κατηγορηματικός σε αυτό: Ποτέ η ΝΔ δεν περιορίστηκε μόνο στα όρια της Δεξιάς. Βέβαια, πάντα αφομοίωνε μέσα της και σεβόταν τους γνήσιους εκφραστές αυτής της τάσης. Αλλά τον τόνο, στις καλύτερες περιόδους μας ιστορικά και σήμερα, τον δίνουν πρόσωπα και πολιτικές που υπερβαίνουν αυτά τα όρια.

Κ. Καραμανλής (του Αχιλλέα)

Σαν προειδοποίηση στον Κούλη ακούγεται. 'Η είναι ιδέα μας;

Το αποτέλεσμα των επόμενων εκλογών θα καθορισθεί από τις σχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ με τη κοινωνία, αν δηλαδή μπορέσει να εκφράσει της ανάγκες της και πείσει πως η κυβερνητική του θητεία υπήρξε, παρά τις πολλαπλές δυσκολίες, η καλύτερη δυνατή και πως ταυτόχρονα αξίζει να του δοθεί μια νέα ευκαιρία. Ολα αυτά βέβαια είναι νωρίς για να αξιολογηθούν. Οι εκλογές αργούν.

Πάνος Σκουρλέτης

Εκτός κονκλάβιου Μαξίμου πια, έχει την «άνεση» να μη συμμερίζεται τη βεβαιότητα των Τσιπροπαππάδων για... άνετη νίκη στις επόμενες εκλογές.

Στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχει ακόμα το αίτημα για κλείσιμο των βάσεων και έξοδο από το ΝΑΤΟ.

Νικήτας Κακλαμάνης

Όρα να τους κατηγορήσεις και για... αντιιμπεριαλισμό.

ΡΙΠΕΣ

♦ «Πέσε στα γόνατα, προσκύνα το πανάγιο χώμα» ♦ Αυτό προστάζει ο Κώστας Βάρναλης με τον πρώτο στίχο του συγκλονιστικού ποιήματός του για τους 200 εκτελεσμένους στην Κιαισαριανή κομμουνιστές, την Πρωτομαγιά του 1944 ♦ Η προσταγή του ποιητή δεν ισχύει φυσικά για ανθρώπους σαν τον Παντελή Βούλγαρη ♦ Αυτοί έχουν μάθει να πέφτουν στα γόνατα μόνο μπροστά στους φορείς της αστικής εξουσίας ♦ Αλλά και γι' αυτούς πρόβλεψε ο ποιητής ♦ «Κι αν πέσανε για το λαό, νικήσαν οι προδότες, / που τώρα εδώ κατάχρυσοι περνούν και μαγαρίζουν, / και τώρα πιο τους μάχονται και τους ξανασκοτώνουν!» ♦ Όσες ταινίες και να κάνει ο κάθε Βούλγαρης, την ιστορική αλήθεια δεν πρόκειται να τη θάψει ♦ Οι 200 δεν ήταν απλώς «Έλληνες», ήταν κομμουνιστές ♦ Απ' αυτούς που η δικτατορία του Μεταξά είχε παρα-

δώσει σιδηροδέσιμους στους ναζί κατακτητές ♦ Κομμουνιστής ήταν και ο Ναπολέων Σουκατζίδης ♦ «Και πρώτος άρχος του χορού, δυο μπόγια πάνου απ' όλους / κι από το Χάρο τρεις φορές πιο πάνου ο Ναπολέος» ♦ Και για να τελειώνουμε μ' αυτούς που μαγαρίζουν τα ιερά και τα όσιά μας, ο λόγος πάλι στον ποιητή ♦ «Σιχαίνεσαι τους ζωντανούς; Μην κλεις τους σκοτωμένους! / Απ' τα ιερά τους κόκκαλα, πρώτη του Μάη και πάλι, / θα ξεπηδήσει ο καθαρός κ' η λεφτεριά του ανθρώπου» ♦ Σιγά μην πήγαινε ο Μπαρουφάκης να προσκυνήσει τον Μελανσόν ♦ Τέτοιες βίζιτες είναι μόνο για τους Λαφαζιάνηδες ♦ Ο Μπαρούφ θεωρεί εαυτόν δυο σκαλιά πάνω από τον κάθε Μελανσόν ♦ Οι συριζαίοι από την άλλη βλαστηθούν την ώρα και τη στιγμή που έστειλαν εκείνο το μήνυμα, τον περασμένο Απρίλη ♦ Ξέρετε, τον ύμνο για την υποψηφιότητα

Μελανσόν ♦ Που έλεγε ότι ο Μελανσόν «γεννά την ελπίδα για το σπάσιμο του καταστροφικού διλήμματος μεταξύ νεοφιλελεύθερης ορθοδοξίας και ακροδεξιού εθνικισμού» ♦ Τον ακροδεξιό εθνικισμό εκπροσωπεί η Λεπέν ♦ Τη νεοφιλελεύθερη ορθοδοξία ποιος; ♦ Ο Μακρόν φυσικά ♦ Ο μεγάλος φίλος του Τσίπρα, σήμερα ♦ Μετά την El País και οι Financial Times καθιερώνουν τον όρο koloutoupra ♦ Δεν του έφταναν τα δικά του βάσανα του Καμμένου, έχει ν' αντιμετωπίσει και την καζούρα με τον George Papadopoulos ♦ Χαράμι πήγαν τα φιλέτα του ξιφία και η αστακομακαρονάδα στου «Δουράμπεη» ♦ Αντί για πρωτοκλασάτος συνεργάτης του Τραμπ, το «ελληνόπουλο» μας προέκυψε «καρφί» του FBI ♦ The snitch ♦ Υπερπαραγωγή θα γυρίσει το Χόλιγουντ σε μερικά χρόνια ♦ Μια καλή ιδέα θα ήταν να γυρίσουν και μια

σκηνή στου «Δουράμπεη» ♦ Στην οποία θα μπορούσε να πρωταγωνιστήσει αυτοπροσώπως ο πρόεδρος Πάνος ♦ Το 'χει ♦ Με τον λογαριασμό στο Λονδίνο έχουμε μπερδευτεί λιγάκι ♦ Με την κάρτα ή με μετρητά τον πλήρωσε; ♦ Με μετρητά είναι η τελευταία εκδοχή ♦ Η προηγούμενη ήταν με την κάρτα ♦ Ο Κατρούγκαλος, αφού μαγάρισε τη Μακρόνησο, πετάχτηκε και μέχρι τη Σάντα Κλάρα για να μαγαρίσει το μνημείο του Τσε ♦ Hasta siempre στην ξεφτίλα ♦ Την οποία οι ξεφτιλισμένοι, συνήθως, δεν αντιλαμβάνονται ♦ Ο Πορδοσάλτες θέλει να κάνει αντιπολίτευση στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ♦ Και βγαίνει στο Twitter σαν κακιασμένη υστερικά γριά ♦ Μήπως κάποιος από του Κούλη να τον συμβούλευε να τα παρατήσει; ♦ Αφού δεν το 'χει το άθλημα ♦ Ο Μουζάλας είναι σκληρό καρύδι ♦ Σαν τους δεσποτάδες ένα πράμα ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Όσο αφορά στον προϋπολογισμό του 2018 υπάρχει συμφωνία για τα βασικά μεγέθη και προβλέπεται με μεγάλη ασφάλεια ότι δεν θα χρειαστούν νέα μέτρα» έγραψε ο Τσακαλώτος σε non paper, μετά την αναχώρηση της τρόικας. Όσο πονηρά κι αν είναι γραμμένο το non paper, δεν μπορεί να κρύψει την εκκρεμότητα. Η συμφωνία είναι μόνο στα βασικά μεγέθη (αυτό όμως ήταν δεδομένο), ενώ η πρόβλεψη «με μεγάλη ασφάλεια ότι δεν θα χρειαστούν νέα μέτρα» είναι του Τσακαλώτου και όχι της τρόικας.

Κ Πού τον χάνεις πού τον βρίσκεις, παρέα με τους δεσποτάδες. Πήγε στα Γιάννινα για το Περιφερειακό Συνέδριο και δεν έχασε την ευκαιρία να πεταχτεί σε μια φιάστα των δεσποτάδων. Κι επειδή εκείνο που τον ενδιέφερε ήταν να μη μείνουν οι φωτογραφίες στον τοπικό μόνο Τύπο, φρόντισε να τις διανεμίει με ανάρτηση στον λογαριασμό του πρωθυπουργού

στο Twitter. Εγγραψε ο Τσίπρας: «Στο Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών "Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Β'" με τον Μητροπολίτη Ιωαννίνων κ. Μάξιμο & τον Αρχιεπίσκοπο κ. Ιερώνυμο». Οι δεσποτάδες και ειδικά ο Ιερώνυμος δεν είχαν κανένα πρόβλημα να δεχτούν στην πατρική αγκαλιά τους «το πρόβατο το απολωλός». Μετά τη συγκυριακή και παροδική ψυχρότητα που δημιούργησε το νομοσχέδιο για την αλλαγή ταυ-

τότητας φύλου, είχαν ήδη πάρει από τον Γαβρόγλου ότι ζητούσαν (για το παγκάρι όχι για τις υποτιθέμενες αρχές τους). Οπότε η πρόσκληση του Τσίπρα και οι φωτογραφίες ήταν η τυπική επιβράβευση του «ντιλ».

Κ «Ψόφιος» για δημοσιότητα, ο Μπαρουφάκης έστειλε επιστολή στον Σόιμπλε, μετά από τη συνέντευξη του τελευταίου στον Παπαχελά, για να ρωτήσει τον «αγαπητό Βόλφ-

γκανγκ» να πει αν υπάρχει μια οποιαδήποτε ανακρίβεια στο βιβλίο του σε σχέση με τις συζητήσεις τους. Φυσικά, ο Σόιμπλε τον «έγραψε» κανονικά. Και δε νομίζουμε ότι ο Μπαρουφάκης λογάριαζε πως θα του απαντούσε. Λίγη δημοσιότητα στην Ελλάδα ζητούσε και εξακολουθεί να τη ζητά απεγνωσμένα. Δεν το αντέχει να ζει στην αφάνεια.

Κ Το κυτίο παραπόνων του κυρ-Αλέκου (επισήμως: «Ομάδα της Καθημερινότητας» ή www.kathimerinotita.gov.gr) «έσπασε» το φράγμα των 6.500 υποβληθεισών υποθέσεων και το γιόρτασε με πανηγυρική ανακοίνωση! Το αποκορύφωμα της γελοιότητας είναι η τελευταία πρόταση της ανακοίνωσης: «Αξιο μνείας αποτελεί το γεγονός ότι μετά την παρουσία της "Καθημερινότητας" με αυτόνομο περίπτερο στην 82η ΔΕΘ καταγράφεται μια σημαντική αύξηση της επισκεψιμότητας της ιστοσελίδας, αλλά και των αιτημάτων που εισάγονται σε αυτή».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Στόχος μας είναι να αφήσουμε πίσω μας όχι μόνο την κρίση, αλλά και το οικονομικό μοντέλο και τις λογικές που μας οδήγησαν σε αυτήν. Προτεραιότητα του ΣΥΡΙΖΑ στη νέα περίοδο είναι η συμμετοχή της κοινωνίας στο σχεδιασμό και την υλοποίηση της αναπτυξιακής διαδικασίας. Συστατικό της δικής μας αντίληψης για την ανάπτυξη πέρα από το κράτος και τις ιδιωτικές επιχειρήσεις είναι η διαμόρφωση ενός χώρου όπου πρωταγωνιστές θα είναι οι πολίτες. Το δικό μας πολιτικό σχέδιο περιλαμβάνει ως οργανικό στοιχείο της ανάπτυξης την προστασία της εργασίας.

Απόφαση Πολιτικής Γραμματείας ΣΥΡΙΖΑ

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

4/11: Παναμάς: Ημέρα σημαίας **4/11/1918: Ίδρυση Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας (αργότερα ΚΚΕ)** 4/11/1973: Μνημόσυνο Γ. Παπανδρέου, πορεία 5.000 ατόμων, συγκρούσεις με αστυνομία, πυροβολισμοί, οδοφράγματα, 37 συλλήψεις 4/11/1973: Συγκέντρωση κατοίκων Σκαρामαγκά κατά εγκατάστασης διυλιστηρίου ομίλου Ανδρεάδη 4/11/1995: Δολοφονία πρωθυπουργού Ισραήλ Γιτζάκ Ράμπιν 5/11: Αγγλία: Ημέρα Gai Fawkes **5/11/1944: Ο Γεώργιος Παπανδρέου, εν αγνοία του υπουργικού συμβουλίου, ανακοινώνει διάλυση του ΕΛΑΣ και άλλων οργανώσεων στις 10 Νοεμβρίου** 5/11/1969: Πέντε καταδικασμένοι μελών ΠΑΜ 5/11/1969: Τετραετής φυλάκιση στον ηγέτη Μαύρων

Πανθήρων Μπόμπο Σιλς για ασέβεια προς δικαστήριο 5/11/2007: Πακιστανός κρατούμενος αγροτικών φυλακών Κασσάνδρας υπό απέλαση απαχώνισμένος στο κελί του 6/11: Ημέρα για παρεμπόδιση εκμετάλλευσης περιβάλλοντος σε πόλεμο και ένοπλες συγκρούσεις 6/11/1967: Σύλληψη διακοσίων Κρητικών, εξάρθρωση ΔΑΚ 6/11/1969: Καταδίκες μελών ΑΕΜ 7/11: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο **7/11/1917: Ρωσική (Οκτωβριανή) επανάσταση** 7/11/1967: Πρώτη βόμβα ΔΑ (οδός Αδμήτου) 8/11: Ημέρα ακτινολογίας, ημέρα πολεοδομίας - χωροταξίας **8/11/1938: Ναζί πυρπολούν συναγωγές, καταστρέφουν εβραϊκά μαγαζιά και συλλαμβάνουν χιλιάδες Εβραίους («Νύχτα Κρυστάλλων»)** 8/11/2007: Ο 45χρονος πατέρας πέντε παιδιών Γλμι Λατές

εντοπίζεται από μπλόκο συνοριοφυλακής έξω από το χωριό Λεβαΐα, πυροβολείται πίσωπλατα σχεδόν εξ επαφής και πέφτει νεκρός 9/11: Ημέρα κατά φασισμού και αντισημιτισμού 10/11: Ημέρα επιστήμης για ειρήνη και ανάπτυξη, Ευρωπαϊκή ημέρα οινoturισμού, Ινδονησία: Ημέρα ηρώων-νεολαίας 10/11/1924: Συγκρούσεις καπνεργατών με στρατό και χωροφυλακή (Καβάλα), νεκροί εργάτρια και αξιωματικός χωροφυλακής 10/11/1961: Μετονομασία Στάλινγκραντ σε Βόλγκογκραντ 10/11/1967: Βόμβες (ΔΕΑ) σε δρόμους Καλλιθέας 10/11/1975: Βόμβα καταστρέφει τμήμα αποθήκης Πι Εξ λεωφόρου Συγγρού (ΕΛΑ) 10/11/1996: Ο αστυνόμος τροχαίας Δημ. Τρίμης σε μπλόκο έξω από τη Λιβαδειά, σκοτώνει τον τσιγγάνο μικροπωλητή Τάσο Μουράτη που βρισκόταν ακινητοποιημένος στο έδαφος.

«Αναβάθμιση» F-16

Προσπαθούν να θολώσουν τα νερά

Τσίπρας και Καμμένος, μολοντί μίλησαν υπό διαφορετικές κοινοβουλευτικές συνθήκες (ο Καμμένος καυγαδίζοντας με τον Μπουμπούκο και άλλους βουλευτές της αντιπολίτευσης), ο Τσίπρας συζητώντας «κυριλέ» και χαμηλότονα με τον Θεοδωράκη, ισχυρίστηκαν τα ίδια πράγματα σχετικά με την «αναβάθμιση» των F-16 που συμφώνησαν στις ΗΠΑ με τον Τραμπ. Σημάδι του ότι προηγήθηκε γερό φροντιστήριο στο Μαξίμου, ώστε να καταφέρουν να διαμορφώσουν ένα κοινό «αφήγημα» (παραμύθι δηλαδή), θολώνοντας τα νερά.

Το «αφήγημα» λέει ότι δεν έχουν υπογράψει καμιά συμφωνία, αλλά έστειλαν ένα letter of request, για να τους δώσουν προσφορά οι Αμερικάνοι. Οι Αμερικάνοι τους έδωσαν προσφορά 2,4 δισ. δολαρίων, που είναι «ταβάνι» για την «αναβάθμιση» όλων των F-16 που διαθέτει ο ελληνικός στόλος, όμως η κυβέρνηση δε διατίθεται να δώσει πάνω από 1,1 δισ. δολάρια (1 δισ. ευρώ) και μάλιστα σε βάθος δεκαετίας (δηλαδή, 100 εκατ. ευρώ το χρόνο, ποσό αστείο, που προβλέπεται στον αμυντικό προϋπολογισμό, όπως είπε ο Τσίπρας).

Ερώτημα πρώτο: Αφού είναι έτσι, γιατί ο Τσίπρας δεν έκανε

μία ευγενική διόρθωση στις απαντές αναφορές του Τραμπ σε συμφωνία για 2,4 δισ. δολάρια;

Ερώτημα δεύτερο: Αφού είναι έτσι, τότε γιατί ο Καμμένος έλεγε στους δημοσιογράφους στην Ουάσινγκτον (έγραψε και σχετικό tweet), ότι η συμφωνία έχει ύψος 2,4 δισ. δολάρια, αλλά η κυβέρνηση θα πληρώσει μόνο 1,1 δισ., ενώ τα υπόλοιπα θα εξασφαλιστούν από άλλες πηγές;

Έχει και συνέχεια το «αφήγημα». Απαντώντας στον Θεοδωράκη, ο Τσίπρας διακήρυξε: «Δεν πρόκειται να συμπεριλάβουμε στην εν λόγω συμφωνία και σε κάθε συμφωνία που ενδεχομένως εμείς να προβούμε στο μέλλον, αντισταθμιστικά οφέλη. Τα λάθη του παρελθόντος εμείς δεν θα τα κάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αφήνω μονάχα μια πιθανότητα εξαίρεσης σε ό,τι αφορά την ΕΑΒ».

Ερώτημα τρίτο: Γιατί ο Βίτσας δήλωσε στην Επιτροπή Εξωτερικών και Αμυνας της Βουλής, ότι θα υπάρξουν αντισταθμιστικά οφέλη στα οποία θα συμμετάσχουν η ΕΑΒ και ιδιωτικές ελληνικές εταιρίες, οι οποίες μάλιστα θα στείλουν τεχνικούς στις ΗΠΑ για να εκπαιδευτούν; Ο αναπληρωτής υπουργός Αμυνας (και άνθρωπος που το Μαξίμου έχει

βάλει δίπλα στον Καμμένο) προχώρησε και ένα βήμα παραπέρα. Είπε ότι τον θόρυβο τον κάνουν εταιρίες που αποκλείονται από τα αντισταθμιστικά οφέλη. Όπως χαρακτηριστικά είπε, «γίνεται μια κριτική του τύπου “να πεθάνει η κατσίκά του γείτονα”». Και γεμάτος προσπονητή αγανάκτηση συμπλήρωσε, ότι δεν είναι δυνατόν να πιστεύουμε στη λογική του «να μην πάρει ο άλλος μια δουλειά, αν δεν την πάρω εγώ».

Είναι φανερό πως οι Τσιπροκαμμένοι αιφνιδιάστηκαν από τις αντιδράσεις της αντιπολίτευσης και από τη γενικά αρνητική σκοπιά από την οποία παρουσίασαν τη συμφωνία τα ελληνικά ΜΜΕ. Ο δε ΣΥΡΙΖΑ αντιμετώπισε και εσωτερικό πρόβλημα, καθώς οι δυσανεκτοί από τη μη συμμετοχή τους στην κυβέρνηση βρήκαν την ευκαιρία να «γκρινιάξουν». Ισως να πήραν και προειδοποιητικά μηνύματα από το Βερολίνο και το Παρίσι (του τύπου «αλλού τρώτε και πίνετε και αλλού πάτε και το δίνετε»). Ετσι, αποφάσισαν να θολώσουν τα νερά, έως ότου περάσει η μπόρα. Είναι σίγουρο ότι θα βάλουν μπροστά τους στρατηγούς, για να υπερασπιστούν αυτοί την «εθνική ανάγκη» της «αναβάθμισης» των F-16.

Πολιτικάντικα παιχνίδια

Είτε το είχε προσχεδιασμένο είτε της προέκυψε τυχαία, το γεγονός είναι ότι η Κατερίνα Παπακώστα κατάφερε να δημιουργήσει έναν ακόμα πονοκέφαλο στον Κούλη, που αναγκάστηκε να τη διαγράψει. Το πάθος της ενάντια στον Μπουμπούκο είναι γνωστό. Και δεν αφορά ανύπαρκτες ιδεολογικές διαφορές (καραμανλικόι μεσαιχωρίτες εναντίον ακροδεξιών), αλλά το άκρως... υλιστικό γεγονός ότι εκλέγεται στην ίδια περιφέρεια, την αχανή Β' Αθήνας. Βρήκε, λοιπόν, την ευκαιρία, καθώς είχαν προηγηθεί οι «ομορφιές» ενός ακόμα σκυλοκαυγά Μπουμπούκου-Καμμένου, να εκφράσει την απέχθειά της γι' αυτόν τον τρόπο αντιπαράθεσης, που... ρίχνει το επίπεδο της Βουλής.

Ο Καμμένος, μολοντί ο Μπουμπούκος τον είχε ξανακάνει «τούρμπο», επέδειξε αντανάκλαστικά ευθέως αντίστροφα προς τα κιλά του. Πήρε αμέσως τον λόγο και πρότεινε στην Παπακώστα, επειδή -όπως είπε- έχει γνώση του θέματος των ΑμεΑ, «στα πλαίσια της συνεργασίας με το Κοινοβούλιο, να χειριστεί εκείνη το θέμα στο υπουργείο, στη νομοτεχνική επιτροπή». «Ωραία. Ευχαριστώ πολύ» απάντησε η Παπακώστα, αποδεχόμενη την πρόταση του Καμμένου. Το είχαν προσχεδιάσει ή τους προέκυψε εκείνη τη στιγμή; Αβυσσος η ψυχή των δεξιών...

Ο Λοβέρδος, αν και πασόκος, ήταν ο πρώτος που αντέδρασε, μιλώντας για «παιχνίδια» και «κολλητιλίκια». Όπως είπε, τα θέματα που έθιξε η Παπακώστα τα έχει φέρει το ΠΑΣΟΚ δέκα φορές. «Γιατί δεν το έδωσε και σε εμένα [τη νομοθετική πρωτοβουλία] που έδωσε στην Παπακώστα; Τι παιχνίδια είναι αυτά μπροστά στα μάτια μας; Τι παιχνίδια είναι αυτά; Εγώ έχω θιχτεί πραγματικά. Με έχει θίξει αυτό». Οπότε ο Μπουμπούκος, που μάλλον ήθελε να ξεχάσει όσα είχαν προηγηθεί, αναγκάστηκε να ζητήσει το λόγο ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος για να πει: «Η Νέα Δημοκρατία δεν συμμετέχει σε καμία συμπαγγία με τον υπουργό Εθνικής Αμυνας και σε καμία προσηχηματική επιτροπή (...) Η Νέα Δημοκρατία και σίγουρα κανένας βουλευτής της δεν συμμετέχει σε τέτοια προσηχηματική επιτροπή, κύριε Λοβέρδο. Να το ξεκαθαρίσουμε. Αυτές είναι προβοκάτσιες του κ. Καμμένου».

Στην πραγματικότητα, προανήγγειλε τη διαγραφή της Παπακώστα, την οποία ανακίνωσε λίγο αργότερα ο Κούλης. Όσο για την Παπακώστα, δεν ανέβασε τους τόνους, εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία προβολής που της δόθηκε και σίγουρα περιμένει την ευκαιρία να επανακάμψει στη ΝΔ, όταν θα «μυρίξει» εκλογές. Δε θα είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία.

Ασταμάτητο χασμουρητό

Το τηλεοπτικό θέαμα ήταν σκέτη απογοήτευση. Ούτε τότε δα ένταση, πόζες, προσποιητή ευγένεια, ακόμα πιο προσποιητό κλίμα ενότητας. Σα να προσπαθούσαν όλοι τους να κάνουν τον τηλεθεατή ν' αλλάξει κανάλι. Ακόμα κι εμείς, που έχουμε αναπτύξει ανοσία σε τέτοια θεάματα, πάψαμε από μια στιγμή και μετά να παρακολουθούμε, γιατί μας πήρε ο ύπνος. Γι' αυτό και εξομολογούμαστε την αμαρτία μας: δεν πήραμε χαμπάρι ότι βγήκε είδηση, όταν Γεννηματά και Θεοδωράκης αποκάλυψαν ότι έχουν συμφωνήσει να κρατήσουν χωριστές τις κοινοβουλευτικές ομάδες της ΔΗΣΥ και του Ποταμιού, ακόμα και μετά την εκλογή αρχηγού και τη δημιουργία του πρώτου φορέα.

Το πήραμε χαμπάρι την επομένη, όταν οι υπόλοιποι άρχισαν να βάλλουν κατά αυτής της συμφωνίας, υποστηρίζοντας ότι δεν ήταν σε γνώση τους. Και καλά ο Καμίνης ή ο Ραγκούσης, αλλά να λείει το ίδιο και ο Μανιάτης; Ή ο Ανδρουλάκης; Μεγαλοστελέχη του ΠΑΣΟΚ είναι, δεν είχαν ακούσει τίποτα; Και γιατί δεν αντέδρασε κανένας τους στη διάρκεια του ντιμπέιτ, αλλά περίμεναν την επομένη για να κάνουν νταβαντούρι; Ή τους είχε πάρει η νύστα από τη βαρεμάρα και δεν άκουγαν τι έλεγαν οι υπόλοιποι ή δεν έδωσαν καμιά σημασία και τους «ξύπνησαν» την επομένη κάποιοι δημοσιογράφοι που μύρισαν «ψητό».

Όπως και να 'χει, ο νέος φορέας της Κεντροαριστεράς ετοιμάζεται να κατακτήσει και μια δεύτερη πρωτιά. Μετά την εκλογή αρχηγού ενός κόμματος για το οποίο ακόμα δεν έχουν αποφασίσει πώς θα είναι και πώς θα λέγεται, θα είναι το πρώτο κόμμα που θα διαθέτει δύο κοινοβουλευτικές ομάδες, οι οποίες θα φέρουν τα ονόματα κομμάτων που ενδεχομένως θα έχουν διαλυθεί! Και γιατί αυτό; Για να μη διευκολύνουν τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, λέει. Θα έχουν δυο αρχηγούς και δυο κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους, άρα ο λόγος τους θ' ακούγεται εις διπλούν. Όπως τρέμουν μέχρι τώρα οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ακούγοντας Φώφη και Σταύρο ή Θεοχαρόπουλο και Αμυρά (και όχι μόνο τον έναν από τους δύο), έτσι θα συνεχίσουν να τρέμουν και μετά τη δημιουργία του νέου κόμματος!

Τα φέουδά τους θέλουν να διατηρήσουν, φυσικά. Γιατί κανένας από τους δύο δεν είναι σίγουρος για την εκλογή του, ούτε διατεθειμένος να διαλύσει το κόμμα του, αν βγει ο άλλος. Γιατί κανένας τους δεν είναι σίγουρος ότι πράγματι θα προχωρήσει η δουλειά του σχηματισμού του νέου φορέα, έστω και ως πολυκομματικής συμμαχίας.

Η πλάκα έχει και συνέχεια. Κάποιοι λένε «καμιά κυβερνητική συνεργασία με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ». Κάποιοι άλλοι, «καμιά συνεργασία με τη ΝΔ». Άλλοι, «ούτε με τον ένα ούτε με τον άλλο» και άλλοι, «είτε με τον ένα είτε με τον άλλο, αλλά θα ορίσουμε εμείς τον πρωθυπουργό!» Ο Καμίνης είπε το τελευταίο και... λύθηκε στα γέλια το Διαδίκτυο. Έκανε κι η μύγα κόλω κι έχεσε τον κόσμο όλο. Θα είναι τρίτοι και θ' απαιτήσουν από τον πρώτο να ορίσουν αυτοί τον πρωθυπουργό! Αφήνοντας στην άκρη την ευτράπελη πλευρά του ζητήματος, εκείνο που εισπράττουμε είναι ότι πάνε να φτιάξουν ένα κόμμα που θα έχει ως στρατηγική την προσωπική άποψη του αρχηγού του! Αν εκλεγεί, ας πούμε, ο Ραγκούσης, το νέο κόμμα θα μπορεί να συμμαχήσει μόνο με τον ΣΥΡΙΖΑ. Αν εκλεγεί ο Θεοδωράκης, θα μπορεί να συμμαχήσει μόνο με τη ΝΔ. Κι αν εκλεγεί ο Καμίνης, θα συμμαχήσει με όποιο κόμμα δεχτεί τον Καμίνη ως πρωθυπουργό!

Προς το παρόν, λοιπόν, το μόνο που μένει είναι ένας παχύρρευστος πολτός ανάμεσα στη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ. Ενας πολτός που είναι πάρα πολύ δύσκολο να στερεοποιηθεί. Κι αυτό είναι που κάνει τον ΣΥΡΙΖΑ να αισθάνεται ασφαλής, εκτιμώντας ότι μετά τις επόμενες εκλογές θα έχει τουλάχιστον το πόστο της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Αν μάλιστα οι κεντρώοι συμμαχήσουν κυβερνητικά με τον Μητσοτάκη, ο ΣΥΡΙΖΑ θα έχει όλη την άνεση να τους σφυροκοπά από τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης και να ετοιμάζει την επάνοδο του. Κι αν δεν μπουν σε μια κυβέρνηση Μητσοτάκη και η χώρα οδηγηθεί πάλι σε εκλογές, αυτές θα γίνουν με απλή αναλογική, οπότε το παιχνίδι των κυβερνητικών συμπράξεων θα αλλάξει εντελώς.

Αυτά, όμως, είναι μελλοντικά σενάρια που απλώς καταγράφονται στα κομματικά επιτελεία. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επιλέξει να παρακολουθεί διακριτικά τις διεργασίες στην Κεντροαριστερά, χωρίς να κάνει παρεμβάσεις ή να ασκεί οξεία κριτική. Εκείνο που επαναλαμβάνουν μονότονα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, όταν τους ρωτούν σχετικά σε συνεντεύξεις τους, είναι πως η ελληνική σοσιαλδημοκρατία πρέπει να... εξευρωπαϊστεί και να προσανατολιστεί σε μια μελλοντική κυβερνητική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να παραλείπουν να σημειώσουν ότι κάτι τέτοιο προς το παρόν δε διαφαίνεται, αλλά διαφαίνεται μόνο μια «τυφλή αντικυβερνητική συνεργασία με τη ΝΔ».

ΥΓ. Ο Θεοδωράκης τα έβαλε με τον Καμίνη που έκανε την πιο ζωηρή σπέκουλα για την αποκάλυψη ότι οι κοινοβουλευτικές ομάδες θα παραμείνουν χωριστές. Αφού τον χαρακτήρισε «λίγο αδιάβαστο», πέταξε το καρφί: «Αν η Αθήνα είναι σε αυτήν την κατάσταση με ένα δήμαρχο που δουλεύει όλη μέρα σκεφτείτε αν δουλεύει τις μισές μέρες». Ομορφιές... ενωτικές!

Πολιτικά παιχνίδια με το προσφυγικό στη φυλακή-Ελλάδα

Ο Μουζάλας εφαρμόζει «κυβερνητική πολιτική» και όχι «πολιτική Μουζάλα», αλλά ευθύνεται... κατά 20% για τη μη απορρόφηση των κονδυλίων που αφορούν τους πρόσφυγες! Είναι απ' αυτά τα... μοντέρνα πολιτικά μαθηματικά που μόνο οι θητεύσαντες επί μακρόν στις ΜΚΟ μπορούν να αντιληφθούν.

Μην νομίζετε ότι ο θόρυβος των τελευταίων ημερών αφορά τους πρόσφυγες και την αθλιότητα που τους έχει επιβληθεί (για να μην μιλήσουμε για τις «εθελούσιες» απελάσεις ακόμα και σύριων προσφύγων πολέμου). Το πόστο του επιτρόπου του Συμβουλίου της Ευρώπης αφορά. Μόλις η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα προτείνει τον Μουζάλα γι' αυτό το πόστο, ξεσηκώθηκαν οι «53» του ΣΥΡΙΖΑ, που θα ήθελαν κάποιον δικό τους γι' αυτό το πόστο. Με το που άρχισαν οι «53» να αποδομούν μεθοδικά τον Μουζάλα, πήρε μπροστά και η μνημονιακή αντιπολίτευση, που είδε ξαφνικά και ανέλπιστα ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ (έστω τμήμα του ΣΥΡΙΖΑ) να στρώνει βούτυρο στο ψωμί της.

Κι όπως συμβαίνει πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις, τους έπιασε ξαφνικά όλους ο πόνος για τους πρόσφυγες, για τους οποίους μέχρι τώρα δεν έδιναν δεκάρα τσακιστή. Κι αν η αντιπολίτευση έκανε κάποια παρέμβαση, αυτή ήταν πάντοτε από τα δεξιά, με κατηγορίες για τη συμφόρηση στα νησιά (επί της ουσίας, κατηγορούσαν την κυβέρνηση ότι δεν κάνει πολλές απελάσεις).

Όσο για τον Μουζάλα, το σιλάκι που έχει κατακτήσει ελυσόμενος τόσα χρόνια στο περιβάλλον των ΜΚΟ, του επιτρέπει να κάνει τις απαραίτητες πολιτικές καντρίλιες. Ετσι, στην πολιτική γραμμα-

τεία του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίστηκε ως θιγμένος και ανακοίνωσε ότι έχει θέσει την παραίτησή του στη διάθεση του πρωθυπουργού (είναι το νέο κόλπο των συριζανελαιών υπουργών, που το εγκαινίασε ο Κουρουμπλής). Μετά, πέρασε μια βόλτα από το Μαξίμου, τα είπε με τον Τσίπρα (ή ήπια έναν φρέντο με τον κυρ-Αλέκο) και όταν έφυγε ανακοίνωσε ότι δεν παραιτείται, αλλά θα παραμείνει στη θέση του μέχρι να εκλεγεί (αν εκλεγεί) επίτροπος μεταναστευτικής πολιτικής στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Κι αν δεν εκλεγεί; Αν δεν εκλεγεί... έχει ο θεός. Μπορεί και να παραμείνει υπουργός, μπορεί και όχι. Χαμένος πάντως δε θα πάει...

Ολ' αυτά έχουν σημασία για τη μικροπολιτική κομματική αντιπαράθεση, ταυτόχρονα όμως λειτουργούν εξόχως αποπροσανατολιστικά ως προς την ουσία του ζητήματος. Η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε μια τεράστια φυλακή για πρόσφυγες και μετανάστες. Ανοιχτή φυλακή στο χερσαίο τμήμα της, κλειστή στα νησιά, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των οποίων κρατούνται χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες με σκοπό την απέλαση. Όπως κάθε φυλακή, διαθέτει κι αυτή τα «τροφεία» της για τους έγκλειστους. Αυτά τα «τροφεία» τα διαχειρίζονται πόλικες ΜΚΟ, εγχώριες και ξένες, που εξασφαλίζουν για τους πρόσφυγες μόνο αθλιότητα. Οι φιλότιμες προσπάθειες εργαζόμενων που έχουν μισθώσει αυτές οι ΜΚΟ δεν μπορούν ν' αλλάξουν την κατάσταση. Μπορούν μόνο να προσφέρουν μια μικρή ανακούφιση σε κάποιους (όχι σε όλους) ανθρώπους, χωρίς να αλλάζουν το στάτους της φυλακής και της αθλιότητας.

Γαλλία

Η «έκτακτη ανάγκη» γίνεται νόμος

Από την περασμένη Τετάρτη, 1η Νοέμβρη, η Γαλλία βγαίνει από την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που είχε επιβληθεί το Νοέμβρη του 2015, μετά από την επίθεση ισλαμιστών στο Παρίσι. Ήταν η μακρύτερη περίοδος επιβολής τέτοιας κατάστασης στη χώρα, μετά από τον πόλεμο της ανεξαρτησίας της Αλγερίας τη δεκαετία του '60, με την κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» να ανανεώνεται έξι φορές μέχρι την περασμένη Τετάρτη, οπότε έληξε. Αυτό όμως που τη διαδέχεται δεν είναι παρά η παγίωσή της. Κι αυτό γιατί το μεγαλύτερο ίσως μέρος των μέτρων που επιβλήθηκαν λόγω της «έκτακτης ανάγκης» πέρασε στο νέο «αντιτρομοκρατικό» νόμο που ψηφίστηκε στα μέσα Οκτώβρη από τη Βουλή και την περασμένη Δευτέρα υπογράφηκε από τον Μακρόν.

Η κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» γίνεται νόμος πλέον, προκαλώντας αντιδράσεις πολλών νομικών στο εσωτερικό της Γαλλίας, που μίλησαν για «νόμο των υπόπτων», αφού αρκεί η αστυνομία να σε θεωρήσει «ύποπτο» για να σου απαγορεύσει την έξοδο από την περιφέρειά σου για έναν ολόκληρο χρόνο, αναγκάζοντάς σε να παρουσιάζεσαι καθημερινά στο αστυνομικό τμήμα, ενώ αν θέλεις να πας κάπου αλλού θα πρέπει να σου φορέσουν το γνωστό «βραχιολάκι». Αν παρακούσεις, τότε θα βρεθείς αντιμέτωπος με τριετή φυλάκιση και 45.000 ευρώ πρόστιμο! Όλα αυτά θα μπορούν να συμβούν χωρίς να έχει προηγηθεί δίκη ή δικαστική εντολή.

Αρκεί να σε θεωρούν «ύποπτο» οι μπάτσοι!

Επίσης, η αστυνομία μπορεί να κλείνει χώρους λατρείας για ένα εξάμηνο (επίσης χωρίς δικαστική εντολή) μόνο και μόνο με την υποψία ότι οι ιερείς εκθειάζουν την «τρομοκρατία». Αν για παράδειγμα ένας ιερέας σε ένα τζαμί εκφωνήσει πύρινο λόγο κατά του Ισραήλ, μετά από κάποια επίθεσή του στην Παλαιστίνη, και υπερασπιστεί την παλαιστινιακή αντίσταση, τότε οι μπάτσοι μπορούν να μπουκάρουν και να κλείσουν το τζαμί για έξι μήνες, αφού η παλαιστινιακή αντίσταση θεωρείται κι αυτή «τρομοκρατία». Ο ιερέας φυσικά θα συλληφθεί, αφού η αστυνομία μπορεί να επιβάλλει κατ'οίκον περιορισμό σε άτομα που εκθειάζουν την «τρομοκρατία».

Η δικαιοδοσία της αστυνομίας να έχει τον απόλυτο έλεγχο σε περιοχές που αυτή θεωρεί σκόπιμο, αποκτά πλέον μόνιμο χαρακτήρα. Οποιοσ

εισέρχεται στις περιοχές αυτές θα περνά από σωματικό έλεγχο και όποιος αρνηθεί δε θα έχει το δικαίωμα να εισέλθει σ' αυτές. Αυτό θα μπορεί να γίνεται για έναν ολόκληρο μήνα. Η αστυνομία θα μπορεί επίσης να μπουκάρει σε σπίτια για έρευνα, χωρίς την εντολή εισαγγελέα, και να κρατά εκεί τον «ύποπτο» έως τέσσερις ώρες, μέχρι να τελειώσει η έρευνα, ενώ θα μπορεί να ζητά ταυτότητες και να κάνει σωματικούς ελέγχους σε διάφορες περιοχές που κρίνει αναγκαίο (σταθμούς τρένων, αεροδρόμια ή κοντά στα σύνορα).

Είναι τέτοια η περιστολή των ατομικών δικαιωμάτων, που ακόμα και το γραφείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία εξέφρασε την ανησυχία του για το νόμο. Δύο μέλη του γραφείου αυτού, δήλωσαν ότι ο νέος «αντιτρομοκρατικός» νόμος θα επηρεάσει «το δικαίωμα στην ελευθερία και ασφάλεια, το δικαίωμα της πρόσβασης σε δικαστήριο, ελευθερίας μετακίνησης, ελευθερίας ειρηνικής συνέντευξης, ελευθερίας έκφρασης και πίστης». Κι αυτό θα γίνει γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι δεν είναι λίγες οι φορές που η αστυνομία κατασκευάζει ενόχους, γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων της τα ατομικά δικαιώματα. Ακόμα και το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Humans Rights Watch) εξέφρασε τις ίδιες ανησυχίες.

Το αυτί φυσικά του «δημοκράτη» Μακρόν δεν ιδρώνει. Ο ίδιος υπερασπίστηκε το νόμο του μπροστά στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο και θα τον εφαρμόσει, αφού δε συναντά σοβαρές αντιδράσεις στο εσωτερικό. Δεν εννοούμε τις δημοσκοπήσεις που γίνονται για να φτιάξουν κλίμα, όπως αυτή της Φιγκαρό που έβγαλε ότι το 57% υπερασπίζεται το νόμο και ότι το 62% παραδέχεται ότι περιστέλλει τις ατομικές ελευθερίες, αλλά τις αντιδράσεις στους δρόμους, που μέχρι στιγμής δεν υπάρχουν.

Το «επιχείρημα» της «προστασίας» απέναντι στους φανατικούς ισλαμιστές είναι η γνωστή καραμέλα για να περάσουν τέτοια νομοθετικά εκτρώματα. Ομως και μόνο το γεγονός ότι στα δύο χρόνια της «έκτακτης ανάγκης», 240 άτομα έχουν χάσει τη ζωή τους από διάφορες επιθέσεις, παρά το γεγονός ότι η αστυνομία έχει κάνει πάνω από 4.600 επιδρομές σε χώρους για έρευνες (το 80% των οποίων έγινε στο πρώτο εξάμηνο μετά τις επι-

θέσεις της 13ης Νοέμβρη του 2015) και έχει βάλει στη φυλακή 646 άτομα και σε κατ'οίκον περιορισμό άλλα 752 (σύμφωνα με τα στοιχεία του Κέντρου Ανάλυσης Τρομοκρατίας, που δημοσιεύτηκαν στο France24 την περασμένη Τρίτη), αρκεί για να καταλάβει κανείς ότι η αστυνομική «προστασία» δε θα σταματήσει τις επιθέσεις. Μπορεί πράγματι να αποτρέψει κάποιες από αυτές, αλλά δε θα τις σταματήσει γιατί δεν χτυπά στην πηγή τους. Κι αυτή δεν είναι παρά η περιθωριοποίηση πολλών ανθρώπων (ιδιαίτερα μεταναστών και γόνων μεταναστών), σε ένα περιβάλλον που γίνεται όλο και πιο ρατσιστικό. Ο νέος «αντιτρομοκρατικός» νόμος θα σπρώξει σίγουρα πολλούς - ιδιαίτερα νέους - σε ακόμα μεγαλύτερη περιθωριοποίηση, εντείνοντας το μίσος και την οργή τους.

Η γαλλική αστική δημοκρατία μετατοπίζεται ολοένα και περισσότερο πιο κοντά στον φασισμό. Γνωρίζει ότι η καταπίεση στο εσωτερικό, σε συνδυασμό με τη διάλυση ολόκληρων χωρών στο εξωτερικό, φτιάχνουν ένα εκρηκτικό μείγμα, από το οποίο θέλει να προστατευτεί για να εξακολουθήσει απρόσκοπτα τον καταπιεστικό της ρόλο. Οι φασίστες (όπως το Εθνικό Μέτωπο, που βρήκε το νόμο «άτολμο» και «σοφτ») τη βοηθούν να το κάνει αυτό. Ζητούμενο παραμένει η απάντηση της εργαζόμενης κοινωνίας που θα βρεθεί κι αυτή στα δίχτυα αυτού του νόμου, αν αποφασίσει να βγει στους δρόμους και να αγωνιστεί για τα δικαιώματά της.

Βαριές κατηγορίες κατά προεκλογικών συνεργατών του Τραμπ ανάβουν φωτιά στον Λευκό Οίκο

Τι ήταν αυτό που βρήκε τον κακομοίρη τον Τραμπ; Δεν του έφταναν οι γκάφες που κατά καιρούς έχει κάνει και τα fake news (υποτιθέμενες πλαστές ειδήσεις) που τον περιτριγυρίζουν, έχει και τις αποκαλύψεις για τον περιβόητο ρωσικό δάκτυλο στις αμερικάνικες εκλογές, που κόστισε ήδη την παραπομπή τριών στελεχών της προεκλογικής του καμπάνιας, μεταξύ των οποίων δύο σύμβουλοί του με σημαντικό ρόλο στην προεκλογική του εκστρατεία.

Ο πρώην διευθυντής της προεκλογικής εκστρατείας του Τραμπ, Πολ Μάναφορτ, και ο στενότερος συνεργάτης του, Ρικ Γκέιτς, παραδόθηκαν αυτοβούλως στο FBI και εμφανίστηκαν ενώπιον ομοσπονδιακού δικαστηρίου της Ουάσινγκτον, υποστηρίζοντας την αθωότητά τους. Αυτούς τους δύο τους «έδωσε» το... πατριωτάκι μας, ο Τζορτζ Παπαδόπουλος (για τις ουζοποσίες του τελευταίου με τον Καμμένο στου «Δουράμπεη» γράφουμε στη σελίδα 12), που έκλεισε «ντιλ» με τον ειδικό εισαγγελέα που χειρίζεται την υπόθεση, συμφωνώντας να «φάει» μικρότερη ποινή με την προϋπόθεση ότι θα «συνεργάζεται» με τις υπηρεσίες του υπουργείου Δικαιοσύνης.

Οι κατηγορίες είναι πολλές (δώδεκα τον αριθμό) και βαριές. Κατηγορούνται για συνωμοσία κατά των ΗΠΑ, ξέπλυμα χρημάτων και παραβίαση των ομοσπονδιακών νόμων σχετικά με τα λόμπι και τις τράπεζες, με το κατηγορητήριο να αναφέρει ότι τα δύο τζιμάνια διακίνησαν πάνω από 75 εκατομμύρια δολάρια σε διάφορους λογαριασμούς off shore (ένας μέσω Κύπρου), ξεπλένοντας εκατομμύρια δολάρια μέσα από δίκτυο αμερικάνικων και ξένων εταιριών, επιχειρήσεων και τραπεζών.

Ο Μάναφορτ δεν πέρασε κι άσχημα. Από το 2008 μέχρι και το 2014, ξόδεψε 5.4 εκατομμύρια δολάρια για να φτιάξει το σπίτι του ο άνθρωπος και μισό εκατομμύριο για ν' αγοράσει... ρουχαλάκια, ενώ δεν παρέλειψε να ξοδέψει χρήμα για να φτιάξει κι άλλα «σπιτάκια»: 1.5 εκατομμύρια δολάρια για διαμέρισμα στο Σόχο, 3 εκατομμυριάκια για σπίτι στο Μπρούκλιν και 1.9 για σπίτι στη Βιρτζίνια.

Ελα όμως που έπαιξαν με τη φωτιά. Η άσκηση πίεσης σε μέλη του Κογκρέσου για τις κυρώσεις στην Ουκρανία και την εγκυρότητα των ουκρανικών εκλογών, δηλαδή η προσπάθεια τροποποίησης της εξωτερικής πολιτικής της μεγαλύτερης ιμπεριαλιστικής χώρας του πλανήτη προς όφελος του μεγαλύτερου ανταγωνιστή της, της Ρωσίας, αποτελεί υπέρτατο αμάρτημα, για το οποίο κανένας Τραμπ δεν θα μπορέσει να τους σώσει. Γι' αυτό και η εκπρόσωπος Τύπου του Λευκού Οίκου, Σάρα Σόντερς, προσπάθησε να υποβαθμίσει τη συνεργασία τους με τον Τραμπ, όπως και το ρόλο που έπαιξε ένας ακόμα συνεργάτης του Τραμπ, ο Γιώργος Παπαδόπουλος (το έκανε Τζορτζ, για να μην ακούγεται σαν τον δικτάτορα).

Ο 30χρονος σύμβουλος του Τραμπ επί θεμάτων εξωτερικής πολιτικής («εθελοντής» με «εξαιρετικά περιορισμένο ρόλο» κατά την Σόντερς) ομολόγησε ότι έδινε ψεύτικες καταθέσεις σε πράκτορες του FBI σχετικά με τις σχέσεις του Τραμπ με τη Μόσχα. Ομως ο Παπαδόπουλος δεν έκανε μόνο αυτό. Φέρεται ότι είχε ανοίξει διάυλο επικοινωνίας με το Κρεμλίνο και έπαιζε το ρόλο μεσολαβητή για συναντήσεις των επιτελών του Τραμπ με ρώσους αξιωματούχους, ενώ άντλησε επιβαρυντικά για τη Χίλαρι Κλίντον στοιχεία από ρώσο «καθηγητή», τα οποία προέρχονται από email που υποκλάπηκαν από τα γραφεία του Δημοκρατικού Κόμματος. Να δούμε πώς θα γλυτώσει ο Τραμπ από την φωτιά που άναψε στα μπατζάκια του!

Η κρίση μεταξύ των Κούρδων και της ιρακινής κυβέρνησης, που ακολούθησε την κίνηση του Μπαρζανί να εντάξει στο δημοψήφισμα και το Κιρκούκ, σε μια προφανή κίνηση προσάρτησής του στις αυτόνομες κουρδικές περιοχές του βορείου Ιράκ, πυροδότησε εξελίξεις που είχαν σαν αποτέλεσμα

Το κουρδικό δημοψή

Την απόφασή του να παραιτηθεί από την προεδρία της κυβέρνησης του Ιρακινού Κουρδιστάν ανακοίνωσε την Κυριακή 29 Οκτώβρη ο Μασούντ Μπαρζανί, εμπνευστής του δημοψηφίσματος ανεξαρτητοποίησης της περιοχής, που έγινε πέντε βδομάδες πριν την παραίτησή του. Παρά το γεγονός ότι η ψήφος υπέρ της ανεξαρτησίας της περιοχής σάρωσε, φτάνοντας το συντριπτικό ποσοστό του 93%, και ενώ κανονικά αυτό θα έπρεπε να καταστήσει τον Μπαρζανί πολιτικά παντοδύναμο, οι εξελίξεις που ακολούθησαν οδήγησαν σύντομα στην αποκαθίλωσή του.

Η κρίση μεταξύ των Κούρδων και της ιρακινής κυβέρνησης, που ακολούθησε την κίνηση του Μπαρζανί να εντάξει στο δημοψήφισμα και το Κιρκούκ, σε μια προφανή κίνηση προσάρτησής του στις αυτόνομες κουρδικές περιοχές του βορείου Ιράκ, πυροδότησε εξελίξεις που είχαν σαν αποτέλεσμα

οι Κούρδοι να χάσουν το Κιρκούκ που έλεγχαν από το 2014 και τις πετρελαιοπηγές που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή. Μέσα σε μια νύχτα, η κουρδική κυβέρνηση έχασε περισσότερο από το μισό των εσόδων της που προέρχονται από την εκμετάλλευση της πλούσιας σε πετρελαϊκά κοιτάσματα περιοχής γύρω από το Κιρκούκ, έσοδα που θα αποτελούσαν τα οικονομικά εγγύγια για μια ενδεχόμενη ίδρυση ανεξάρτητου κουρδικού κράτους και ένα ισχυρό χαρτί διαπραγμάτευσης με τη Βαγδάτη για διεύρυνση της κουρδικής αυτονομίας. Πλέον, ο ιρακινός στρατός έχει σπρώξει τους Πεσμεργκά στα όρια των αυτόνομων κουρδικών περιοχών του 2003, όπως είχαν διαμορφωθεί αμέσως μετά την πτώση του Σαντάμ Χουσεϊν, ενώ ο εναέριος χώρος πάνω από το Ιρακινό Κουρδιστάν έχει αποκλειστεί από την Τουρκία, το Ιράκ και το Ιράν, για διεθνείς και τοπικές πτήσεις.

Η κουρδική κυβέρνηση,

στριμωγμένη στη γωνία, με ανακοίνωσή της την Τετάρτη 25 Οκτώβρη, πρότεινε το πάγωμα των διαδικασιών που προβλέπονται από το δημοψήφισμα και την άμεση κατάπαυση των εχθροπραξιών μεταξύ ιρακινού στρατού και Πεσμεργκά, που έχουν μέχρι στιγμής προκαλέσει εκατέρωθεν περισσότερους από 30 νεκρούς. Από την πλευρά της η ιρακινή κυβέρνηση ζητάει την ολοκληρωτική ακύρωση των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος σαν απαραίτητη προϋπόθεση για οποιαδήποτε διαπραγμάτευση με την κουρδική κυβέρνηση.

Η εκτίμηση του Μπαρζανί ότι η στιγμή ήταν κατάλληλη αφενός για να επαναδιαπραγματευτεί τη σχέση του Ιρακινού Κουρδιστάν με την κεντρική κυβέρνηση και να πετύχει ενδεχομένως μεγαλύτερη αυτονομία, αλλά και για να στεφθεί ο ίδιος ισόβιος πρόεδρος, αφού η θητεία του έχει λήξει ήδη από το 2015, εκτίμηση πάνω στην

Η υπερψήφιση, την Παρασκευή 27 Οκτώβρη, της ανεξαρτησίας της Καταλονίας από το περιφερειακό κοινοβούλιο, με ψήφους 70 υπέρ και 10 κατά (σε σύνολο 135 βουλευτών), άνοιξε τον ασκό του Αϊόλου για να κορυφωθεί η σύγκρουση με τη Μαδρίτη. Τα γεγονότα εκτιλύχθηκαν όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας». Από τη στιγμή που ο Πουιτζδεμόν δεν ανέστειλε την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας και δεν προκήρυξε νέες εκλογές, το πέρασμα της Καταλονίας υπό τον απόλυτο έλεγχο της Μαδρίτης ήταν αναμενόμενο.

Το νέο «κράτος» δεν αναγνωρίστηκε από κανέναν. Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία και ΗΠΑ δήλωσαν αμέσως ότι δεν το αναγνωρίζουν και έδωσαν πλήρη στήριξη στη Μαδρίτη, όπως και η ΕΕ, που όλο αυτό το χρονικό διάστημα επαναλαμβάνει μονότονα ότι το θέμα άπτεται των εσωτερικών ζητημάτων της ισπανικής δημοκρατίας και θα πρέπει να λυθεί στο πλαίσιο του ισπανικού Συντάγματος. Όμως, το Σύμφωνο προβλέπει την καθαίρεση των περιφερειακών κυβερνήσεων και την άρση της αυτονομίας σε περίπτωση που κινδυνεύει το «εθνικό συμφέρον» της Ισπανίας. Αυτοί που κάποτε υποστήριζαν με ζήλο την «αυτοδιάθεση» των εθνοτήτων της πάλοι ποτέ Γιουγκοσλαβίας, τώρα συντάσσονται με μία φωνή κατά της αυτοδιάθεσης της Καταλονίας. Ίδού η αστική υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο!

Από την άλλη μεριά, οι αυτονομιστές ηγέτες, με πρώτο τον καθαιρεμένο πρόεδρο Κάρλς Πουιτζδεμόν, δεν θέλησαν να τραβήξουν μέχρι το τέλος τον αγώνα που ξεκίνησαν. Υποσχέθηκαν στο λαό ένα δημοψήφισμα που γνώριζαν ότι δεν υπήρχε περίπτωση να το αναγνωρίσει η Μαδρίτη και

του έταξαν «ανεξαρτησία» χωρίς να τον προειδοποιήσουν ότι αυτό δε θα μπορούσε να γίνει με ειρηνικά μέσα. Και τι να έκαναν, προκύπτει το ερώτημα. Να έκαναν πόλεμο; Όμως τον πόλεμο τον είχε ήδη κηρύξει η Μαδρίτη.

Αν μιλούσαμε για ένα εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα, η ένοπλη αντίσταση θα ήταν αυτονόητη. Όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι αυτονομιστές δεν είχαν ποτέ καμία σχέση με τέτοια πράγματα. Αλλωστε, η Καταλονία δεν καταπιέζεται εθνικά, όπως για παράδειγμα οι Παλαιστίνιοι. Το εθνικό πρόβλημα δεν αποτελεί το κύριο πρόβλημά της, καθώς είναι μία από τις πιο αναπτυγμένες οικονομικά περιφέρειες της Ισπανίας, η οποία είχε κάποιο καθεστώς αυτονομίας. Το αν αυτό ικανοποιούσε την αστική τάξη και το λαό της Καταλονίας, είναι άλλο θέμα.

Το κύριο πρόβλημα της Καταλονίας ήταν και παραμένει η αστική δικτατορία ενάντια στις εργαζόμενες μάζες, όπως και στις υπόλοιπες περιφέρειες

της Ισπανίας και σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες. Η οικονομική κρίση έκανε ακόμα πιο δύσκολη την ζωή των εργαζόμενων, πολλοί από τους οποίους πίστεψαν ότι με την ανεξαρτησία της Καταλονίας θα λυθούν τα προβλήματά τους. Αυτό δε σημαίνει ότι δεν έχουν το δικαίωμα ακόμα και να πραγματοποιήσουν αυτή την αυταπάτη τους. Το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση μέχρι κρατικού αποχωρισμού θα πρέπει να γίνεται σεβαστό σε κάθε περίπτωση, γιατί μόνο έτσι θα υπάρχει πιθανότητα η εργατική τάξη να ξεφύγει από τα εθνικιστικά δίκτυα της «εθνικής της» αστικής τάξης.

Όμως, μέχρι σήμερα, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση έχει γίνει σεβαστό στην πράξη μόνο στην περίπτωση της Σοβιετικής Ένωσης των μπολσεβίκων, η οποία σχηματίστηκε σε εθελοντική βάση. Οι ιμπεριαλιστές χρησιμοποιούν το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση μόνο όταν αυτό ταιριάζει με τις πολιτικές τους σκοπιμότητες. Στην περίπτωση της Ισπανίας αυτό δεν

ταιριάζει, αφού μια χαρά την ελέγχουν μέχρι σήμερα. Γιατί να βάλουν κι άλλους μπελάδες στο κεφάλι τους, όταν γνωρίζουν ότι η αυτοδιάθεση θα συνεπαγόταν συγκρούσεις και πολιτική κρίση;

Η «αποφασιστικότητα» του Πουιτζδεμόν φάνηκε όταν τα πράγματα ζόρισαν. Η Μαδρίτη τράβηξε το σκοινί μέχρι τέλους, βάζοντας τον Γενικό Εισαγγελέα να ασκήσει διώξεις στους αυτονομιστές ηγέτες με τις κατηγορίες της «ανταρσίας», «στάσης» και «διασπάθισης δημόσιου χρήματος» (πιθανώς για τα λεφτά που ξόδεψαν για το δημοψήφισμα), ποινές που επισύρουν ποινή κάθειρξης μέχρι και 30 χρόνια! Οι διώξεις αυτές εγκρίθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο που κάλεσε τον Πουιτζδεμόν και άλλα δεκατρία μέλη της κυβέρνησής του να καταθέσουν σ' αυτό την Πέμπτη 2 Νοέμβρη.

Ο Πουιτζδεμόν μαζί με άλλα πέντε στελέχη της κυβέρνησής του την κοπάνησε για τις Βρυξέλλες, ενώ την ίδια στιγμή το κόμμα του (PDeCat - Καταλανικό Δημοκρατικό Κόμμα) ανακοίνωσε ότι θα συμμετάσχει στις περιφερειακές εκλογές της 21ης Δεκέμβρη, που προκήρυξε ο Ραχόι, αποδεχόμενο μ' αυτόν τον τρόπο την απόλυτη εξουσία της Μαδρίτης και νομιμοποιώντας τη διάλυση της περιφερειακής βουλής. Ο ίδιος βέβαια δε ζήτησε άσυλο στο Βέλγιο, και στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε την περασμένη Τρίτη στις Βρυξέλλες, υποστήριξε ότι θα γυρίσει αν του εξασφαλίσουν μία δίκαιη δίκη, ενώ... καλωσόρισε τις εκλογές της 21ης Δε-

κέμβρη ως μία «δημοκρατική πρόκληση» (πρόκληση ως κάλεσμα για την επαναφορά της «δημοκρατίας» και όχι της παραβίασής της). Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν ξέρουμε τι έκανε τελικά (αν πήγε στο δικαστήριο), αλλά αυτό δεν έχει και τόση σημασία.

Από δω και μπρος, οι εκβιασμοί θα κάνουν τη δουλειά τους. Με την ΕΕ να δηλώνει ότι μία ανεξάρτητη Καταλονία δε θα είναι πλέον στους κόλπους της και τους Καταλανούς να μην έχουν συνειδητοποιήσει ότι ανεξάρτητη Καταλονία δεν μπορεί να δημιουργηθεί χωρίς να χυθεί αίμα και να μη φαίνονται έτοιμοι να το κάνουν αυτό, με μεγάλο πληθυσμιακό τμήμα της Καταλονίας να προέρχεται από άλλες περιοχές της Ισπανίας και να συντάσσεται με την Μαδρίτη, η ανεξαρτησία της Καταλονίας θα πρέπει να θεωρείται τελειωμένη υπόθεση. Οι εκλογές της 21ης Δεκέμβρη αναμένεται να το επικυρώσουν αυτό.

Όμως, αυτή η εκτίμηση δεν μπορεί να είναι σίγουρη, καθώς η ζωή ορισμένες φορές φέρνει ανατροπές που κανείς δε μπορεί να τις περιμένει. Ακόμα όμως κι αν οι εκλογές της 21ης Δεκέμβρη οδηγήσουν στην υπερψήφιση των αυτονομιστικών κομμάτων, ούτε τότε θα είναι δεδομένη η απόσχιση. Ενας νέος κύκλος πολιτικής κρίσης θα ανοίξει και σ' αυτά τα αχατογράφητα νερά κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τι θα γίνει. Το σίγουρο πάντως είναι ότι η Μαδρίτη θα εξακολουθήσει να κρατά την ίδια σκληρή στάση, όπως υποστήριξε ο αντιπρόεδρος της ισπανικής Γερουσίας σε συνέντευξη στην εφημερίδα La Razón, λέγοντας ξεκάθαρα ότι αν νικήσουν οι αποσχιστικές δυνάμεις την 21η Δεκέμβρη, τότε το άρθρο 155 μπορεί να ενεργοποιηθεί ξανά, αίροντας την αυτονομία της Καταλονίας! Γιατί να μην κρατήσει αυτή τη στάση η Μαδρίτη, όταν έχει την πλήρη κάλυψη των υπόλοιπων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, ενώ οι αποσχιστικές δυνάμεις της Καταλονίας είναι διασπασμένες και χωρίς στρατηγική νίκης, με τον Πουιτζδεμόν να εκλιπαρεί την ΕΕ να δράσει στο θέμα της Καταλονίας, όπως δήλωσε από το Βέλγιο την περασμένη Τρίτη!

ΥΓ. Το θέμα της απόσχισης της Καταλονίας έχει δημιουργήσει πονοκέφαλο στους ηγέτες του «αριστερού» Podemos, οι οποίοι αντιτάσσονται σ' αυτήν. Ελα όμως που τμήμα της τοπικής οργάνωσης των Podemos στην Καταλονία (Podem) έχει άλλη άποψη. Την ίδια στιγμή που ο ηγέτης του Podem, Αλμπανο Ντάντε Φατσίν, δηλώνει υπέρμαχος ενός πολυεθνικού κράτους και κατά της απόσχισης (παρά το γεγονός ότι το Podem υποστήριζε το δημοψήφισμα της 1ης Οκτώβρη), οι βουλευτές της οργάνωσής του που ανήκουν στην «αντικαπιταλιστική» φράξια, υπερψήφισαν την κήρυξη της ανεξαρτησίας της Καταλονίας! Οι τριβές άναψαν φωτιά στο ζήτημα της συμμετοχής ή όχι στις εκλογές της 21ης Δεκέμβρη. Η κεντρική ηγεσία των Podemos υπερασπίζεται την κοινή κάθοδο του Podem με το καταλανικό «αριστερό» κόμμα Catalunya En Comú, αλλά το Podem φαίνεται να αντιτίθεται σ' αυτό και να θεωρεί ότι δεν έχει νόημα η συμμετοχή στις εκλογές! Μαλλιά κουβάρια θα γίνουν και αναζητείται αυτός που θα κόψει τον... γόρδιο δεσμό.

φισμα θηλιά στο λαιμό του Μπαρζανί

οποία πήρε την απόφαση για την διεξαγωγή δημοψηφισματος, τελικά του γύρισε μπούμερανγκ οδηγώντας τον στην πολιτική αποστράτευση.

Η πολυπόθητη στήριξη από τους Αμερικάνους, στην οποία υπολόγιζε ο Μπαρζανί, δεν ήρθε ποτέ με τον Μπαρζανί να δηλώνει ότι ο ιρακινός στρατός προέλασε εναντίον των Κούρδων με αμερικάνικα όπλα.

Σε ερώτηση δημοσιογράφων αναφορικά με την παραίτηση Μπαρζανί, ο εκπρόσωπος Τύπου της αμερικάνικης κυβέρνησης παρέπεμψε σε αξιωματούχους της κυβέρνησης που έχουν επιφορτιστεί με το Κουρδικό και επισήμανε ότι η αμερικάνικη

κυβέρνηση δεν πρόκειται να εμπλακεί σε μυστικές διπλωματικές συνομιλίες με οποιαδήποτε πλευρά, κερφώνοντας την κουρδική κυβέρνηση και δείχνοντας έτσι ότι για τους Αμερικάνους η ανεξαρτησία των Κούρδων ήταν απλά το δόλωμα που τους πέταξαν για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους, αρχικά ως αντίπαλη δύναμη στην ιρακινή Αντίσταση και μετά ως χερσαίο παρακλάδι των συμμαχικών δυνάμεων ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος.

Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο. Η σχέση της ηγεσίας των Κούρδων του Ιράκ με τους Αμερικάνους είναι μια μακρόχρονη ιστορία αμερικανοδουλείας

των κούρδων φυλάρχων και προδοσίας από την πλευρά των Αμερικάνων. Η πιο πρόσφατη ήταν κατά τη διάρκεια του πρώτου Πολέμου του Κόλπου το 1991, όταν η αμερικάνικη κυβέρνηση είχε παρακινήσει τους Κούρδους του Ιράκ σε εξέγερση ενάντια στο καθεστώς του Σαντάμ Χουσεϊν ταυτόχρονα με την αμερικάνικη εισβολή, για να τους εγκαταλείψει μετά το τέλος του πολέμου στο έλεος του ιρακινού καθεστώτος που εκτέλεσε περισσότερους από 8.000 αιχμάλωτους Πεσμεργκά.

Παράλληλα, οι Αμερικάνοι δε θέλουν να διαταράξουν την σχέση τους με την Τουρκία, γι' αυτό και χωρίς καθυστέρηση καταδίκασαν την κίνηση του Μπαρζανί για τη διεξαγωγή του δημοψηφισματος, προσφέροντας στήριξη στο καθεστώς Ερντογάν, που κινήθηκε στρατιωτικά ενάντια στις κουρδικές περιοχές σε συνεργασία με τον ιρακινό στρατό. Το τούρκικο καθεστώς αποτελεί πιστό υπερασπιστή των αμερικάνικων συμφερόντων, καθώς

και σημαντικό εταίρο στο ΝΑΤΟ, και η συμμαχία με τους Κούρδους δεν έχει την απαιτούμενη βαρύτητα για να διαταράξει αυτό το στάτους. Η σύμπραξη του Ιράν, από την πρώτη στιγμή, στην αντιπαράθεση της Τουρκίας και του Ιράκ με τους Κούρδους δεν εμπόδισε τους Αμερικάνους να στηρίξουν Ερντογάν και Βαγδάτη, δίνοντας βήμα στο Ιράν για να αναβαθμίσει τον ρόλο του ως περιφερειακή δύναμη στην ευρύτερη περιοχή.

Φυσικά, τα προβλήματα της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής δε λύθηκαν ως διά μαγείας με την παραίτηση Μπαρζανί, με την εν τοις πράγμασι ακύρωση του κουρδικού δημοψηφισματος και με τη διαφαινόμενη αναθέρμανση των σχέσεων με το καθεστώς Ερντογάν, που απειλούσε με «στροφή προς τη Μόσχα». Απλά, διευθετήθηκε ένα επιμέρους ζήτημα, ενώ ο «τραχανάς» εξακολουθεί να είναι απλωμένος. Η Ρωσία, με τον έλεγχο του πολέμου

στη Συρία και τη διάσωση του καθεστώτος Ασαντ, έχει αναβαθμίσει το ρόλο της στη Μέση Ανατολή. Οι Αμερικάνοι έχουν μέχρι στιγμής αναγνωρίσει ρόλο στο Ιράν (πρώτα στον πόλεμο κατά του Ισλαμικού Κράτους και μετά στις πολεμικές-πολιτικές προσπάθειες για την ακύρωση του κουρδικού δημοψηφισματος), την ίδια στιγμή που ο Τραμπ απειλεί να καταγγείλει την πολυμερή ιμπεριαλιστική συμφωνία για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Ετσι, η αμερικάνικη πολιτική παλινδρομεί ανάμεσα στους δυο πόλους μιας αντίφασης, γεγονός που την καθιστά ασταθή.

Απ' όλες αυτές τις εξελίξεις, ας κρατήσουμε ένα συμπέρασμα. Οι λαοί της περιοχής χύνουν ποτάμια αίματος σε άδικους πολέμους, εξαπατημένοι ότι υπηρετούν εθνικούς πόθους, ενώ στην πραγματικότητα υπηρετούν τα σχέδια της μιας ή της άλλης ιμπεριαλιστικής δύναμης στην περιοχή και τα σχέδια των ντόπιων κλικών που σοδιάζουν πλούτη.

στο ψαχνό

Ρήτρα μεταρρυθμίσεων!

Ενας «ανώτερος αξιωματούχος των Βρυξελλών» (βαλτός από τον Γιούνκερ, δηλαδή) μάζεψε τους έλληνες ανταποκριτές την περασμένη Τρίτη για μια «χαλαρή συζήτηση», απ' αυτές που γίνονται για να τροφοδοτήσουν δημοσιεύματα που θα «προετοιμάσουν το κλίμα».

Αφού είπε τα γνωστά για την καλή πορεία της τρίτης αξιολόγησης (χωρίς πρόβλεψη για το χρόνο ολοκλήρωσής της), πέρασε στο «ζουμί». Στο τι θα γίνει μετά την ολοκλήρωση του τρίτου «προγράμματος», τον Αύγουστο του 2018.

Υπάρχουν τρία σενάρια, είπε. Το πρώτο αφορά ένα τέταρτο «πρόγραμμα», που δεν το θέλει καμιά κυβέρνηση στην ΕΕ και δε συζητείται. Το δεύτερο αφορά μια «καθαρή έξοδο», για την οποία μιλάει η ελληνική κυβέρνηση, αλλά είναι ανέφικτη, γιατί οι «αγορές» δεν έχουν δείξει καμιά διάθεση να αρχίσουν να δανείζουν με «νορμάλ» επιτόκια το ελληνικό κράτος, καθώς βλέπουν τον τεράστιο όγκο του χρέους. Το τρίτο σενάριο είναι ρεαλιστικό και εφικτό, καθώς προβλέπει μια παραλλαγή της προληπτικής πιστωτικής γραμμής, η οποία είχε συμφωνηθεί να ανοιχτεί για την Ελλάδα το φθινόπωρο του 2014, αλλά μεσολάβησαν οι εκλογές και η αλλαγή κυβέρνησης και δεν υλοποιήθηκε (στη θέση της μπήκε το τρίτο Μνημόνιο, τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015).

Οπως εξήγησε ο «ανώτερος αξιωματούχος των Βρυξελλών», οι δανειστές θα παράσχουν μέσω του ESM εγγυήσεις χρηματοδότησης του ελληνικού κράτους, ώστε να καθησυχαστούν οι φόβοι των «αγορών», ενώ θα συμφωνηθεί μια «ρήτρα μεταρρυθμίσεων», οι οποίες θα συνδεθούν με μελλοντικές παρεμβάσεις στο χρέος.

Ο «ανώτερος αξιωματούχος των Βρυξελλών» έδωσε σάρκα και οστά σ' αυτό που είχε πει ο Σόιμπλε στην πρόσφατη συνέντευξή του στον Παπαχελά: «Τα μέτρα [σ.σ. για το χρέος] που οφείλαμε να εφαρμόσουμε βραχυπρόθεσμα τα εφαρμόσαμε. Για την περίπτωση κατά την οποία μετά το πέρας του προγράμματος θεωρηθεί απαραίτητο να ληφθούν περαιτέρω μέτρα, έχουμε ήδη καθορίσει τα επόμενα βήματα. Θεωρούμε όμως ότι δεν θα καταστεί αναγκαίο να ληφθούν και άλλα μέτρα. Ο επικεφαλής του ESM Ρέγκλινγκ είπε πρόσφατα ότι η Ελλάδα βρίσκεται επί του παρόντος σε μια εξέλιξη που κατά την άποψή του δεν καθιστά αναγκαία την λήψη μέτρων, αυτός είναι και ο στόχος του προγράμματος».

Είναι γνωστό ότι μέχρι το 2022 τα τοκοχρεολύσια δεν είναι ψηλά. Μετά εκτινάσσονται. Επομένως, οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν πρόκειται να πάρουν από τώρα μέτρα για μετά το 2022. Αυτά θα τα παίρνουν τμηματικά, εφαρμόζοντας τη «ρήτρα μεταρρυθμίσεων». Δηλαδή, το νέο Μνημόνιο, που δε θα το λένε Μνημόνιο (για ευνόητους λόγους).

Είναι επίσης γνωστό, ότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει ήδη συμφωνήσει σε «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% του ΑΕΠ από το 2018 μέχρι το 2022 και «λίγο πάνω από το 2% από το 2023 μέχρι το 2060. Γιατί οι ιμπεριαλιστές δανειστές να σπεύσουν να ρυθμίσουν από τώρα το χρέος για όλη αυτή την περίοδο και να μην επιλέξουν τη μέθοδο των τμηματικών ρυθμίσεων, που τους επιτρέπει τη συνέχιση της σκληρής επιτροπείας;

Ο «ανώτερος αξιωματούχος των Βρυξελλών» ξεκαθάρισε, επίσης, ότι η «ρήτρα μεταρρυθμίσεων» για το μέλλον θα περιλαμβάνει ως όρο ότι οι μεταρρυθμίσεις που έχουν γίνει ως τώρα δε θα ξηλωθούν.

Πόσο πιο καθαρά να πουν ότι η μνημονιακή πολιτική δεν έχει τέλος;

KONTRES

Προκατάληψη

Ερώτηση για τον αποχαρακτηρισμό των εκτάσεων στο πρώην Αεροδρόμιο Ελληνικού, κατέθεσαν προς τους υπουργούς Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Εσωτερικών οι βουλευτές του Περισού, Χρήστος Κατσώτης, Γιάννης Γκιάκας, Λιάνα Κανέλλη και Διαμάντω Μανωλάκου. Παραβλέποντας το... σύνδρομο Ραν-Ταν-Πλαν (τόσον καιρό βρίσκεται σε εξέλιξη αυτό το σκάνδαλο, τώρα θυμήθηκε ο Περισός), παραβλέποντας τη χαμηλής έντασης κοινοβουλευτική διαδικασία που επέλεξαν (ερώτηση και όχι επίκαιρη ερώτηση), στεκόμαστε σ' αυτό που οι ίδιοι επικαλούνται ως κίνητρο για την ερώτησή τους: «Δημοσιεύματα έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου (π.χ. <https://dasarxeio.com/2017/10/20/1300-2-2/>) αναφέρονται σε αμφιλεγόμενες υπηρεσιακές διαδικασίες που δρομολογήθηκαν γύρω απ' τον αποχαρακτηρισμό εκτάσεων στο πρώην Αεροδρόμιο Ελληνικού».

Αν ανατρέξει κανείς στην ιστοσελίδα που αναφέρουν οι ερωτώντες βουλευτές, θα δει ότι το δημοσίευσμά της αρχίζει ως εξής: «Ερωτηματικά προκαλεί το δημοσίευμα της εφημερίδας «KONTPA» (14.10.2017, αρ.φύλλου 934) σε σχέση με το αν ασκήθηκαν πιέσεις προς τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες για την υποβολή αντιρρήσεων κατά της πράξης χαρακτηρισμού του Δασαρχείου Πειραιά για την έκταση του Ελληνικού, με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως δασική έκταση 36,9 στρ. από τα συνολικά 6.205 στρ. Ακολουθεί εκτενές απόσπασμα του δημοσιεύματος καθώς και η εισήγηση του τότε προϊστάμενου της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών ο οποίος στην συνέχεια μετακινήθηκε στην Διεύθυνση Αναδασώσεων». Γιατί οι βουλευτές του Περισού επέλεξαν να αναφερθούν σε μια δευτερογενή πηγή, η

οποία απλώς αναδημοσιεύει το δικό μας δημοσίευμα; Για να μην αναφερθούν στην «Κόντρα», φυσικά.

Εμείς, επειδή δε διακατεχόμαστε από τέτοιου τύπου προκαταλήψεις, θα πούμε ότι είναι θετικό που το θέμα πηγαίνει -έστω και καθυστερημένα, έστω και με ερώτηση που ο υπουργός μπορεί να απαντήσει γραπτά- στη Βουλή. Αλλωστε, τα στοιχεία που επικαλείται η ερώτηση των τεσσάρων βουλευτών είναι στην ολότητά τους παρμένα από το δικό μας αποκαλυπτικό δημοσίευμα. Αν λοιπόν χρειαστούν περισσότερα στοιχεία, ας μας τα ζητήσουν και θα τους τα δώσουμε όλα.

Προστασία στο δουλικό

Αφού χρησιμοποίησε πρώτα τη γνωστή του ειρωνεία («Ηταν προφανές για εμένα ότι οι μεταρρυθμίσεις δεν ήταν καθόλου εύκολη υπόθεση από πολιτικής άποψης. Το να επιβάλει κανείς πολιτικά τις μεταρρυθμίσεις δεν είναι καθόλου εύκολο. Εγώ ο ίδιος δε θα ήθελα να αναγκαστώ να επιβάλω τέτοιες μεταρρυθμίσεις στη Γερμανία»), ο Σόιμπλε δεν είχε κανένα πρόβλημα να εξηγήσει γιατί η Γερμανία υποστήριζε και εξακολουθεί να υποστηρίζει τον Τσίπρα, μετά την υπογραφή του τρίτου Μνημονίου και ειδικά όταν προσέφυγε σε εκλογές τον Σεπτέμβριο του 2015: «Σεβάστηκε το γεγονός ότι ο Τσίπρας προσπάθησε να τηρήσει τις υποσχέσεις που είχε δώσει προεκλογικά και όταν αναγνώρισε ότι δεν μπορούσε να το καταφέρει ακολούθησε τον δρόμο των εκλογών. Εγώ αυτό το κατάλαβα πολύ καλύτερα από ό,τι οι άλλοι. Οτι δηλαδή είπα "είμαι αναγκασμένος να κάνω τα αντίθετα από αυτά που υποσχέθηκα, θα κάνω εκλογές, χρειάζομαι νέα εντολή από τους έλληνες ψηφοφόρους". Την εντολή αυτή την έλαβε και τώρα, με

όλες τις δυσκολίες - και δεν είναι εύκολος δρόμος αυτός - η χώρα πάει καλύτερα».

Αυτή η τοποθέτηση φέρνει αποπληξία στον Κούλη, καθώς αποκτά

Αισχροί και γελοίοι

«Η ιστορία είναι ένας ανοιχτός διάλογος» μας... διδάσκει ο σκηνοθέτης Παντελής Βούλγαρης από το πρωτοσέλιδο της «Εποχής». Αφήνοντας στην άκρη αυτή καθαυτή την παπάρα του Βούλγαρη, ρωτάμε: αυτός ο διάλογος περιλαμβάνει και τη μετατροπή των 200 εκτελεσμένων στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής, την Πρωταμαγιά του 1944, από κομμουνιστές σε «Ελληνες»;

Ελληνες ήταν έτσι κι αλλιώς οι 200 εκτελεσθέντες κομμουνιστές, όμως οι ναζί ήξεραν πολύ καλά με ποια ιδιότητα αυτοί ήταν κρατούμενοι. Δεν τους συνέλαβαν οι κατακτητές, αλλά τους παραδόθηκαν σιδηροδρόμιοι από το φασιστικό καθεστώς της 4ης Αυγούστου. Από αυτή τη δεξαμενή αντλούσαν αγωνιστές που τους εκτελούσαν σαν αντίποινα. Και δεν το έκρυψαν ποτέ. Ούτε όταν εκτέλεσαν 54 στο Κούρνοβο, ούτε όταν εκτελέστηκαν οι 200 στην Καισαριανή. «Την 27.4.1944 κομμουνιστικά συμμορίες παρά τους Μολάους κατόπιν μιας εξ ενέδρας επιθέσεως εδολοφόνησαν ανάνδρως ένα Γερμανόν στρατηγόν και τρεις συνοδούς του. Πολλοί Γερμανοί στρατιώται ετραυματίστησαν. Ως αντίποινα διατάχθηκε: Ο τυφεκισμός 200 Κομμουνιστών την 1.5.1944», έγραφε η ανακοίνωση του γερμανού στρατιωτικού διοικητή, που δημοσιεύτηκε στις 30 Απρίλη του 1944, μια μέρα πριν από την εκτέλεση.

Οι αναθεωρητές της ιστορίας είναι ταυτόχρονα αισχροί και γελοίοι.

αυτόματα ένα μεγάλο κενό πολιτικής. Γιατί η ΝΔ δεν μπορεί να βγει και να κατηγορήσει τον Τσίπρα σα γερμανόδουλο, ούτε να χρησιμοποιήσει αντιμνημονιακή ρητορική. Όταν βγαίνει ο ίδιος ο Σόιμπλε και μοιράζει συγχαρητήρια στον Τσίπρα, δηλώνοντας ότι «η χώρα πάει καλύτερα», ο πυρήνας της νεοδημοκρατικής προπαγάνδας γίνεται θρύψαλα.

Τους ξεροψήνει

Στη συνέντευξη στον Παπαχελά, ο Σόιμπλε, παρά το αβαντάρισμα στον Τσίπρα, δεν έκανε ρούπι πίσω στη ρητορική για το χρέος. Δεν περιορίστηκε μόνο στο να επαναλάβει το κλασικό μότο «**αυτή τη χρονική στιγμή** δεν τίθεται τέτοιο θέμα» (νέων μέτρων για το χρέος), αλλά πήγε ένα βήμα παραπέρα: «*Η συνεννόηση του Eurogroup ήταν σαφέστατη. Τα μέτρα που οφείλαμε να εφαρμόσουμε βραχυπρόθεσμα τα εφαρμόσαμε. Για την περίπτωση κατά την οποία μετά το πέρας του προγράμματος θεωρηθεί απαραίτητο να ληφθούν περαιτέρω μέτρα, έχουμε ήδη καθορίσει τα επόμενα βήματα. Θεωρούμε όμως ότι δε θα καταστεί αναγκαίο να ληφθούν και άλλα μέτρα. Ο επικεφαλής του ESM Ρέγκλινγκ είπε πρόσφατα ότι η Ελλάδα βρίσκεται επί του παρόντος σε μια εξέλιξη που κατά την άποψη του δεν καθιστά αναγκαία την λήψη μέτρων, αυτός είναι και ο στόχος του προγράμματος*».

Ο Σόιμπλε ξέρει πολύ καλά ότι χωρίς νέα αναδιάρθρωση του χρέους το ελληνικό κράτος θα χρεοκοπήσει, όμως στέλνει το μήνυμά του: όσες συναντήσεις και να κάνει ο Τσίπρας με τη Λαγκάρντ, όσες δηλώσεις και να κάνει ο Τραμπ, από τον γερμανικό «πάγκο» θα περάσετε. Κι εμείς θα σας βάλουμε τους όρους για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους.

Το σαμάρι και όχι τον γάιδαρο

Δύο πρώην γενικοί γραμματείς υπουργείων, ο Κωστής Παπαϊωάννου (Δικαιοσύνης) και ο Βασίλης Παπαδόπουλος (Μεταναστευτικής Πολιτικής) με άρθρο τους στην ΕφΣυν τάσσονται κατά της υποψηφιότητας Μουζάλα για τη θέση επιτρόπου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, διότι «η θητεία του υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής δεν μπορεί να αποτιμηθεί ως προάγουσα τον σεβασμό των βασικών ανθρώπινων δικαιωμάτων». Τον κατηγορούν ότι επέμεινε στην απαρέγκλιτη εφαρμογή της Συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας και «απέρριψε κάθε υπόδειξη εθνικού και διεθνούς οργάνου σχετικά με τις επιπτώσεις της στα ανθρώπινα δικαιώματα», ότι «ήρθε σε ευθεία αντίθεση με τις πάγιες αρχές του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου» και ότι το πρακτικό έργο του κάθε άλλο παρά θετικό υπήρξε, γεγονός που πιστοποιείται και από «σειρά από εκθέσεις ελληνικών και διεθνών οργανώσεων και οργανισμών».

Ενώ, όμως, παραδέχονται ότι η πολιτική Μουζάλα είναι πολιτική της κυβέρνησης (γράφουν: «Αντιλαμβανόμαστε ότι η στήριξη της “Συμφωνίας” ΕΕ-Τουρκίας αποτελεί κεντρική πολιτική επιλογή της ελληνικής κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, προς την οποία ομονοούν περισσότερο ή λιγότερο οι πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης»), την ίδια στιγμή καλούν «την ελληνική κυβέρνηση να επανεξετάσει την επιλογή της ως προς τη συγκεκριμένη πρόταση για κάλυψη της θέσης του επιτρόπου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης». Δηλαδή, καλούν την κυβέρνηση να πάει κόντρα σ’ αυτό που οι ίδιοι χαρακτηρίζουν «κεντρική πολιτική επιλογή της»! Τελικά, με ποιον τα έχουν; Με την κυβερνητική πολιτική στο προσφυγικό ή με το πρόσωπο του Μουζάλα; Χτυπάνε το σαμάρι και όχι τον γάιδαρο.

Μπόχα

Αυτή η ιστορία με τον ισπανό πρέσβη βρομάει από μακριά... δεξιά διαπλοκή. Ανακάλυψε ξαφνικά ότι η Αθήνα δεν αντέδρασε στην αποσχιστική κίνηση της Καταλωνίας. Μπούρδες! Οσο αντέδρασαν άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, αντέδρασε και η ελληνική. Ακολούθησε την επίσημη ευρωενωστική θέση, ότι πρόκειται για εσωτερικό ζήτημα της Ισπανίας, με παράλληλη αναφορά στο ισπανικό σύνταγμα (που απαγορεύει την απόσχιση οποιασδήποτε από τις «αυτόνομες» περιοχές της Ισπανίας). Τι παραπάνω θα έκαναν οι Τσιπραίοι, θα οργάνωναν διαδηλώσεις στην πλατεία Συντάγματος υπέρ της ενότητας της Ισπανίας;

Ο τύπος φαίνεται πως είναι πωρωμένος δεξιός (πιο δεξιός και από τον Ραχόι, ίσως απ’ αυτούς που νοσταλγούν την εποχή του «καουντίγιο» Φράνκο) και βρήκε την ευκαιρία να βγάλει τα απωθημένα του, συνεντευξιαζόμενος σε μια δεξιά εφημερίδα.

Οι συριζαίοι, πάντως, το έπαιξαν «μια στο καρφί και μια στο πέταλο». Ο μεν Κοτζιάς έκανε τη γνωστή σκληρή δήλωση κατά του ισπανού πρέσβη, η δε πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ χαρακτήρισε «αντισυνταγματικές και τυχοδιωκτικές τις ενέργειες της καταλανικής κυβέρνησης Πουτζντεμόντ», χωρίς να παραλείψει να κριτικάρει την πολιτική της «σιδηράς πυγμής» με την οποία αντέδρασε η κυβέρνηση Ραχόι. Ταυτόχρονα διακήρυξε ότι «είμαστε αντίθετοι στην απόσχιση της Καταλονίας, παραμένοντας, ταυτόχρονα προσηλωμένοι στην ανάγκη αποκλιμάκωσης της κρίσης μέσω του διαλόγου της ισπανικής κυβέρνησης με τις καταλανικές αρχές στη βάση των συνταγματικών προβλέψεων».

Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Ψήφισμα καταγγελίας της επίθεσης στο σπίτι του Γερ. Λιόντου

Στη συνεδρίασή του την περασμένη Τετάρτη, το δημοτικό συμβούλιο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας ενέκρινε ψήφισμα που κατέθεσε ο δημοτικός σύμβουλος της πλειοψηφίας Α.-Γ. Πρελορέντζος και αφορά την τραμπούκικη επίθεση χούλιγκαν της «Ορίτζιναλ» στην πολυκατοικία όπου διαμένει ο σύντροφος Γεράσιμος Λιόντος. Το ψήφισμα έχει ως εξής:

«Πολλές φορές ως Δημοτικό Συμβούλιο έχουμε καταγγείλει γεγονότα βίας που έχουν λάβει μέρος στην πόλη μας, μέχρι και εντός της ίδιας της αίθουσας του Δημοτικού Συμβουλίου. Ολα αυτά είχαν κοινή αιτία και κοινή πρόφαση, την ανέγερση του γηπέδου της ΑΕΚ “Αγιά Σοφιά“. Το προηγούμενο διάστημα η πόλη μας είχε περάσει μια

ιδιότυπη μορφή “ομηρίας“ από δήθεν οπαδούς που επιθυμούσαν την ανέγερση του γηπέδου. Αυτή την στιγμή ενώ υποτίθεται ότι τα έργα της ανέγερσης έχουν ξεκινήσει γίναμε μάρτυρες μιας τραμπούκικης επίθεσης στην κατοικία του δημοσιογράφου Γεράσιμου Λιόντου καθότι μέσω του εντύπου του “Κόντρα“ έχει διαφωνήσει με το συγκεκριμένο έργο καθώς και με το έργο της υπογειοποίησης. Η επίθεση είχε κοινό στόχο με όλες τις προηγούμενες που έχει βιώσει η πόλη μας: την εγκαθίδρυση ενός κλίματος τρομοκρατίας και φόβου, την φήμωση οποιασδήποτε διαφορετικής φωνής και άποψης πάνω στο συγκεκριμένο σχέδιο που υλοποιείται στην πόλη μας. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ότι

αντικείμενο των συγκεκριμένων επιθέσεων επί της ουσίας δεν είναι οι άνθρωποι που τις υφίστανται, αλλά το δικαίωμα του καθενός να εκφραστεί ελεύθερα και δημοκρατικά, το δικαίωμα να εκφέρει οποιοσδήποτε ελεύθερα την άποψη του, η ίδια η δημοκρατία.

Ως Δημοτικό Συμβούλιο καταδικάζουμε τέτοιου είδους ενέργειες και δηλώνουμε ρητά πως η δημοκρατία είναι το ύψιστο αγαθό που οφείλουμε όλοι μας να διαφυλάξουμε και να υπερασπιστούμε. Η πόλη μας δεν μπορεί να συζητάει για ένα έργο υπό το κλίμα φόβου και τρομοκρατίας και ιδίως υπό την απουσία δημοκρατίας καθότι τότε η ίδια η συζήτηση παύει να υφίσταται ως έννοια και συνεπώς η ίδια δημοκρατία ακυρώνεται».

Γνωστή η θρασύδειλη τακτική των νεοναζί

Στη σελίδα 13 γράφουμε για τη νέα τραμπούκικη επίθεση ομάδας νεοναζιστών, με επικεφαλής τον γνωστό συνεργάτη του φίρερ της ΧΑ, Σ. Δεβελέκο, ενάντια στη συνήγορο πολιτικής αγωγής στη δίκη, Ευγενία Κουνιάκη, και άλλη μια γυναίκα, τις οποίες γρονθοκόπησαν και τραυμάτισαν.

Την ίδια κιόλας μέρα, η ΧΑ έσπευσε με Δελτίο Τύπου που ανήρτησε στην ιστοσελίδα της, να διαψεύσει την τραμπούκικη επίθεση των μελών της. Πρόκειται για πάγια τακτική των νεοναζιστών μετά από φασιστικές επιθέσεις που πραγματοποιούν τα τάγματα εφόδου. Εκτός από τη διάψευση του περιστατικού, οι χρυσαυγίτες συνηθίζουν να γενικολογούν και με δηλώσεις καταδίκης της βίας. «Αφού πρώτα σημειώσουμε πως η Χρυσή Αυγή καταδικάζει κάθε πράξη βίας συνολικά και όχι κατά περίπτωση όπως κάνουν οι δήθεν δημοκράτες, να τονίσουμε πως για μια ακόμη φορά εξαπολύθηκε χολή κατά

της τρίτης πολιτικής δύναμης του τόπου από κόμματα και κανάλια», είναι οι λέξεις με τις οποίες ξεκινά το συγκεκριμένο Δελτίο Τύπου. Ακολουθούν τα ψέματα.

Μ’ αυτόν τον τρόπο, ο φίρερ και ο ηγετικός πυρήνας της νεοναζιστικής συμμορίας κλείνουν το μάτι στους τραμπούκους των ταγμάτων εφόδου, στέλνοντάς τους το μήνυμα ότι μπορούν να βιαιοπραγούν ανενόχλητοι, κι αυτοί θα τους καλύπτουν. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η κάλυψη γίνεται με τα εξής προκλητικά: «Αφού στήθηκε ακόμα μία “Χρυσευγιάδα” στα κανάλια της διαπλοκής με την συνήθη ρητορική για “τάγματα εφόδου, νεοναζιστική συμμορία” και άλλα συκοφαντικά, κανένα παπαγαλάκι δεν είπε πως όλοι οι αδικώς προσαχθέντες αφέθησαν ελεύθεροι, αφού η ίδια η δικηγόρος που έκανε την καταγγελία για την επίθεση δεν αναγνώρισε ΚΑΝΕΝΑ ως δράστη».

Η Ευγενία Κουνιάκη ξεκα-

θάρισε την ίδια κιόλας μέρα, ότι η αστυνομία μάζεψε το μπουλούκι των φασιστοτραμπούκων, όταν όμως φώναξαν την ίδια να τους αναγνωρίσει, η αστυνομία -οποία έκπληξις!- είχε φροντίσει να διώξει τους δράστες της επίθεσης. Οι νεοναζιστές, όμως, είχαν την ατυχία η συγκεκριμένη δικηγόρος να έχει αναγνωρίσει ένα από το πρωτοπαλικάρά τους, τον Δεβελέκο. Το ερώτημα δεν είναι για τους χρυσαυγίτες, αλλά για την αστυνομία: πώς «έτυχε» και δεν ήταν ο Δεβελέκος ανάμεσα στους προσαχθέντες; Γιατί δεν ήταν στο σπίτι του και πουθενά αλλού, όταν τον έψαχναν, αλλά κρυβόταν μέχρι να περάσει ο χρόνος του αυτόφωρου;

Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής στη δίκη αποκάλυψαν αυτή την πρακτική των νεοναζιστών, κατά την εξέταση των μαρτύρων του κατηγορητηρίου. Αυτό θα επιβεβαιωθεί και κατά το στάδιο της ανάγνωσης των αναγνωστέων εγγράφων, που είναι το επόμενο στη δίκη.

Στο Διοικητικό
Εφετείο

Και δεύτερη αίτηση ακύρωσης της διάτρητης άδειας Μελισσανίδη

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες μας, εκτός από την αίτηση ακύρωσης που κατέθεσαν στο ΣτΕ 56 πολίτες ζητώντας την ακύρωση της διάτρητης άδειας για το γήπεδο Μελισσανίδη, έχει κατατεθεί και δεύτερη αίτηση ακύρωσης. Η αίτηση αυτή έχει κατατεθεί στο Τριμελές Διοικητικό Εφετείο Αθηνών και αφορά την ακύρωση της έγκρισης δόμησης και της άδειας δόμησης του γηπέδου Μελισσανίδη, καθώς και κάθε συναφούς διοικητικής πράξης.

Η συγκεκριμένη αίτηση ακύρωσης κατατέθηκε στο Διοικητικό Εφετείο και όχι στο ΣτΕ, γιατί δεν επικαλείται ζητήματα περιβαλλοντικής επιβάρυνσης και βλάβης της ποιότητας ζωής των κατοίκων, αλλά επικαλείται τη βλάβη του ερασιτεχνικού αθλητικού σωματείου ΑΕΚ (με την αρπαγή του οικοπέδου του και τη μεταβίβασή του στην κερδοσκοπική εταιρία «Δικέφαλος 1924» ΑΕ), την εκτροπή από τον σκοπό για τον οποίο έγινε η παραχώρηση του οικοπέδου στην ΑΕΚ (ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού και στέγαση όλων των τμημάτων της), στο παράνομο παραχωρητήριο της ερασιτεχνικής ΑΕΚ προς τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ (το οποίο -πέραν του ότι μεταβιβάζει πράγμα εκτός συναλλαγής, του οποίου η μεταβίβαση απαγορεύεται- έχει ήδη κριθεί ως ανυπόστατο, με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου), τις εγκρίσεις που έγιναν στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ (π.χ. ΜΠΕ), το γεγονός ότι εκδόθηκε άδεια δόμησης χωρίς να προηγηθούν οι δύο υπογειοποιήσεις οδών, όπως προβλέπεται στη ΜΠΕ, την έλλειψη νομιμοποίησης του Αλεξίου, που είναι έκπτωτος από το ΔΣ της ερασιτεχνικής ΑΕΚ και μια σειρά άλλους λόγους.

Εφεση για γέλια και για κλάματα

Στις 20 Οκτώβρη, χωρίς να περιμένει να της κοινοποιηθεί η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία αναγνώρισε ως ανυπόστατη τη γενική συνέλευση και το παραχωρητήριο προς τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, η ερασιτεχνική ΑΕΚ κατέθεσε έφεση κατά αυτής της απόφασης διά πληρεξούσιας δικηγόρου.

Το περιεχόμενο της δεκατετρασέλιδης έφεσης δείχνει την απελπισία στην οποία έχει περιέλθει το «σύστημα Μελισσανίδη», καθώς δε βρίσκει ούτε έναν ουσιαστικό λόγο για να αντικρούσει την εμπεριστατωμένη αιτιολογία που περιλαμβάνει η δικαστική απόφαση. Προσπαθεί να ξεπεράσει την μείζονα σκέψη

της δικαστικής απόφασης (τη νομική επιχειρηματολογία δηλαδή) με νομικά φληναφήματα, ενώ τα πραγματικά περιστατικά προσπαθεί να τα ξεπεράσει με ταυτολογία. Ισχυρίζεται ότι το ΔΣ της ΑΕΚ που συγκάλεσε τη γενική συνέλευση που κρίθηκε ως ανυπόστατη ήταν νόμιμο, επειδή... ήταν νόμιμο.

Υπάρχουν και άλλα ζητήματα που δείχνουν την απελπισία των νομικών που κλήθηκαν να συντάξουν αυτή την έφεση, στα οποία δε θα αναφερθούμε, για ευνόητους λόγους. Είναι μια έφεση που οι συντάκτες της γνωρίζουν ότι δεν έχει καμιά τύχη, όμως κατατέθηκε για να εξυπηρετήσει άλλες σκοπιμότητες.

Υπενθυμίζουμε ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο δεν έκρινε επί της ουσίας το παραχωρητήριο, δεδομένου ότι έκρινε ανυπόστατη τη γενική συνέλευση που το ενέκρινε. Επί της ουσίας, κρίσεις γι’ αυτό το παραχωρητήριο θα γίνουν από το ΣτΕ, στο οποίο προσέφυγαν 56 πολίτες, προσβάλλοντας και τη νομιμότητα αυτού του παραχωρητηρίου, αλλά και από το Διοικητικό Εφετείο, ενώπιον του οποίου άλλοι πολίτες έχουν καταθέσει αίτηση ακύρωσης. Η έφεση στην απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου έγινε μόνο και μόνο για να χρησιμοποιείται ως επιχείρημα (εξ ορισμού αδύναμο) σ’ αυτές τις δύο δίκες.

Εκατό χρόνια μετά την πραγματοποίησή της, η Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση έγινε λίγο της μόδας. Ξαν τα μπλουζάκια με την προσωπογραφία του Τσε ένα πράμα. Αναρίθμητα είναι τα συνέδρια, οι ημερίδες, οι πολιτιστικές εκδηλώσεις που έγιναν και εξακολουθούν να γίνονται. Αναρίθμητες και οι παπάρες που ακούγονται. Φαινόμενο λογικό και εξηγήσιμο, αν σκεφτούμε ότι εκδηλώσεις δεν κάνουν μόνο ο Περισσός ή οι τροτσκιατικές ομάδες, αλλά ακόμα και ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Δήμος Αθηναίων!

Από την άποψη αυτή, πιο ειλικρινείς είναι οι λυσασσμένοι αναθεωρητές ιστορικοί, που βρήκαν την ευκαιρία να ξαναρίξουν στην πιάτσα τη γνωστή θεωρία τους περί πραξικόπηματος, ποντάροντας στο νεότερο στην ηλικία κοινό και στην εν γένει αδιαφορία (αν όχι εχθρότητα) για την πολιτική-θεωρητική μόρφωση, που χαρακτηρίζει την εποχή μας. Ακόμα κι ένας πρωτοετής των νομικών ή των πολιτικών επιστημών θα τους απαντούσε ότι πραξικόπημα έχουμε όταν ένα τμήμα του κρατικού μηχανισμού χρησιμοποιεί τη στρατιωτική δύναμη που διαθέτει για να επιβάλει τη θέλησή του, παραβιάζοντας το ισχύον σύνταγμα. Ενώ όταν η κατάκτηση της εξουσίας γίνεται από δυνάμεις του ένοπλου λαού, που κινούνται έξω και ενάντια στον κρατικό μηχανισμό, έχουμε επανάσταση. Είπαμε, όμως, οι αναθεωρητές ιστορικοί δουλεύουν με «τρολιές» και όχι με επιστημονική ανάλυση.

Μπροστά σ' αυτόν τον ορυμαγδό, της αστικής και μικροαστικής υποκρισίας από τη μια, της αναθεωρητικής «τρολιάς» από την άλλη, εκείνοι που έχουν τα διδάγματα του μεγάλου Οκτώβρη ως συστατικό στοιχείο του θεωρητικού, προγραμματικού και πολιτικού τους DNA, αισθάνονται κάπως άβολα. Οχι και αμήχανα, όμως. Ο επετειακός ορυμαγδός οσονούπω θα παρέλθει, οπότε θα επανέλθουμε στην... κανονικότητα. Μια κανονικότητα που για εμάς περιλαμβάνει τα διδάγματα του Οκτώβρη, τη θυελλώδη σοσιαλιστική οικοδόμηση που ακολούθησε τη νίκη της επανάστασης (για πρώτη φορά στην Ιστορία), την εκρηκτική ανάπτυξη του κομμουνιστικού και εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος, υπό την καθοδήγηση της Κομμουνιστικής Διεθνούς, αλλά και την ανάλυση της διαδικασίας παλινόρθωσης του καπιταλισμού, που άρχισε στα μέσα της δεκαετίας του '50, μετά τον θάνατο του Στάλιν.

Και μια που γράφουμε τη... κακιά λέξη, να πούμε ότι Λένιν και Στάλιν είναι αξεχώριστοι. Πριν, κατά και μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση. Αλλά αυτό είναι ένα άλλο κεφάλαιο, που ο χώρος δεν επιτρέπει την παρουσίασή του.

Ποιο είναι το βασικότερο δίδαγμα της Οκτωβριανής Επανάστασης, υπό το φως της Ιστορίας των Επαναστάσεων; Ότι ο εξεγερμένο προλεταριάτο, ο εξεγερμένος λαός, χρειάζεται τη φυσική του ηγεσία για να φτάσει την επανάστασή μέχρι το τέλος.

Στη δράση του Κόμματος των Μπολσεβίκων, πριν και κατά τη διάρκεια της ρωσικής επανάστασης (από τον Φλεβάρη μέχρι τον Οκτώβρη του 1917), αλλά και μετά τη νίκη της επανάστασης, στις συνθήκες του ιμπεριαλιστικού πολέμου, του εμφύλιου πολέμου και της ξένης επέμβασης, μπορούμε να δούμε την επιμοή της διαλεκτικής σχέσης του εξεγερμένου προλεταριάτου με την επαναστατική του πρωτοπορία.

Στις διπλανές στήλες επιχειρούμε μια συνοπτική καταγραφή της εξέλιξης της Ρωσικής Επανάστασης και του κρίσιμου-αποφασιστικού ρόλου που διαδραμάτισε το μπολσεβικό κόμμα την ίδια περίοδο. Προλογικά, θα σημειώσουμε ότι το μπολσεβικό κόμμα δεν είχε μόνο τον θεωρητικό και προγραμματικό εξοπλισμό για να εκτιμά σωστά τη συγκυρία και να προαναγγιζέει την πολιτική του αναλόγως με τις δυνατότητες που αυτή η συγκυρία ξάνοιγε, αλλά είχε και εκείνο το στελεχιακό δυναμικό, από «πάνω» μέχρι «κάτω», που του επέτρεπε να βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία και ανατροφοδότηση με τις πλατιές μάζες των εργατών, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη τους, αναγνωριζόμενο απ' αυτές ως η φυσική τους ηγεσία.

Ήταν το Στρατιωτικό Επαναστατικό Κέντρο της ΚΕ του μπολσεβικού κόμματος (Στάλιν, Ξβερντόλφ, Τζεζνίζνικι, Μπουμπνόφ και Ουρίτσκι) που έδωσε την εντολή να κινηθούν οι ένοπλοι επαναστάτες (εργάτες και στρατιώτες) και να καταλάβουν την εξουσία στο όνομα των σοβιέτ, τη νύχτα της 24ης προς την 25η Οκτώβρη του 1917 (με το παλιό ημερολόγιο). Η εντολή αυτή δεν ήταν μια επαναστατική λογοκοπία, αλλά η έναρξη της υλοποίησης ενός αναλυτικά επεξεργασμένου σχεδίου.

Οι μάζες των ένοπλων εργατών και των στρατιωτών κινήθηκαν αποφασιστικά με βάση αυτή την εντολή και κατάλαβαν την εξουσία, ακριβώς επειδή αναγνώριζαν στους μπολσεβίκους τη φυσική τους ηγεσία.

100 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Η αδιάλλακτη πάλη με τον οπορτουνισμό

Το μπολσεβικό κόμμα ανδρώθηκε και ατσάλωθηκε στην αδιάλλακτη πάλη με τα οπορτουνιστικά ρεύματα που κυριαρχούσαν στο εργατικό και λαϊκό κίνημα της Ρωσίας. Χωρίς αυτόν τον συνεπή, διαχρονικό αγώνα οι μπολσεβίκοι δε θα είχαν εξασφαλίσει τη στήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας της εργατικής τάξης στην ανατροπή της αστικής κυριαρχίας, στην κρίσιμη καμπή της Ιστορίας τον Οκτώβρη του 1917.

Οι μπολσεβίκοι, από την πρώτη στιγμή της ανεξάρτητης πολιτικής τους παρουσίας, συγκρότησαν ένα προλεταριακό κόμμα με ενιαία θέληση και επαναστατικό πρόγραμμα. Σε αντίθεση με την ευρωπαϊκή σοσιαλ-δημοκρατία και ειδικά τη γερμανική, που είχε εξελιχθεί στην ηγέτιδα δύναμη της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και της Δεύτερης Διεθνούς, οι μπολσεβίκοι δε δίστασαν να έρθουν πολύ γρήγορα σε προγραμματική και οργανωτική ριζή με την οπορτουνιστική πτέρυγα της ρωσικής σοσιαλδημοκρατίας, τους μενσεβίκους, που απεμπολούσαν τις βασικές αρχές του μαρξισμού, ευθυγραμμιζόμενοι πίσω από την αστική τάξη της Ρωσίας.

Οι μενσεβίκοι στένευαν το πεδίο δράσης των σοσιαλδημοκρατών στους οικονομικούς αγώνες του προλεταριάτου, επιφυλάσσοντας για τη σοσιαλδημοκρατία μονάχα ένα ρόλο διακοσμητικής αντιπολίτευσης στο πολιτικό σύστημα. Η τακτική τους ήταν εφάμιλλη της οπορτουνιστικής πολιτικής του Μπερνστάιν στη Γερμανία, ο οποίος δήλωνε αφοριστικά: «το κίνημα είναι το παν, ο τελικός στόχος τίποτα». Για τους μπολσεβίκους, η επαναστατική πολιτική πάλη της σοσιαλδημοκρατίας συμπεριελάμβανε την καθημερινή συστηματική ζύμωση και δράση για την αποκάλυψη όλων των εκμεταλλευτικών σχέσεων ανάμεσα στον τσαρισμό, το θεμελιό του, την αριστοκρατία, την ανερχόμενη αστική τάξη και τα εκμεταλλεόμενα μισθωτά τρώματα της αγροτιάς και της εργατικής τάξης. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε η εργατική τάξη να αποκτήσει κομμουνιστική συνείδηση, να απευθυνθεί με αξιώσεις στα υπόλοιπα εργαζόμενα κοινωνικά στρώματα και να τα παρακινήσει να συμμεταχθούν μαζί της για την επαναστατική ανατροπή των κοινωνικών σχέσεων παραγωγής.

Η θεωρητική και προγραμματική προετοιμασία της καθοριστικής σημασίας πολιτικής σύγκρουσης μπολσεβίκισμο-μενσεβίκισμο για το επαναστατικό κίνημα της Ρωσίας προετοιμάστηκε αναλυτικά στο γνωστό έργο του Λένιν «Τι να κάνουμε»;» και αποτελέσει το βασικό εργαλείο εξακαθάρισματος της επαναστατικής τακτικής για την πράσιη γενιά του κόμματος.

Περίοδος του τσαρισμού

Εξ αρχής, οι μπολσεβίκοι με επικεφαλής τον Λένιν πάλεψαν για την πολιτική ανεξαρτησία και αυτοτέλεια της εργατικής τάξης στο επαναστατικό κίνημα που αγκάλιαζε τη μεγάλη μάζα του εργαζόμενου λαού, τους αγρότες, καθώς και για την εξασφάλιση της ηγεμονίας του προλεταριάτου σε αυτό.

Στην περίοδο του τσαρισμού, από το μακρινό 1905 έως τον Φλεβάρη του 1917, τόσο οι οπορτουνιστές μενσεβίκοι όσο και οι επαναστάτες μπολσεβίκοι χαρακτηρίζαν την επικείμενη επανάσταση για την ανατροπή του τσαρισμού και της κυριαρχίας της φεουδαρχίας και των επιβλαστων του μεσαιωνισμού στην ύπαιθρο ως αστική επανάσταση. Σε αντίθεση με τους μενσεβίκους, οι μπολσεβίκοι υποστήριζαν ότι η μόνη τάξη που μπορεί να ηγηθεί της αστικής επανάστασης και να την πραγματοποιήσει αποφασιστικά μέχρι τέλους, σπώνοντας τα θεμέλια της φεουδαρχίας και του τσαρισμού, είναι η εργατική τάξη. Ότι το προλεταριάτο πρέπει να προετοιμάζει τους όρους της μαζικής εξέγερσης και δεν μπορεί, δεν πρέπει να περιμένει τις κινήσεις της αστικής τάξης.

Βασίζόμενοι στην πείρα της αστικοδημοκρατικής επανάστασης του 1848 στην Ευρώπη, που συνόψιζαν θεωρητικά οι Μαρξ-Ενγκελς, οι μπολσεβίκοι ισχυρίζονταν ορθότατα ότι η αστική τάξη της Ρωσίας είναι συμφυλιωτική και συμβιβαστική με τη φεουδαρχία. Η αστική τάξη δεν μπορούσε να παίζει μια τον επαναστατικό ρόλο που διαδραμάτισε η αστική τάξη της Γαλλίας το 1789-1793, σαρώνοντας με επαναστατικό τρόπο τα φεουδαρχικά δεσμά στη γαλλική ύπαιθρο.

Αντίθετα, οι μενσεβίκοι υποστήριζαν ότι επικεφαλής της αστικής επανάστασης μπορεί να είναι μόνον η αστική τάξη. Ο Λένιν υποστήριζε ότι οι σύγχρονοι γιανκβίνοι είναι το επαναστατικό κόμμα του προλεταριάτου και ότι οι μενσεβίκοι με τη στάση τους είναι άξιοι απόγονοι των γιρονδίνων^[2]. Οι μενσεβίκοι βάπτιζαν την πολιτική ουράς στην αστική τάξη, πολιτική της «άκρας επαναστατικής αντιπολίτευσης», και με ευφυολογήματα προσπαθούσαν να την παρουσιάσουν ως επαναστατική. Στην πράξη, η οπορτουνιστική πολιτική των μενσεβίκων οδηγούσε την εργατική τάξη σε πολιτική ουράς του κόμματος των καντέ, του κόμματος της φιλελεύθερης αστικής τάξης, που επεδίωκε ανώδυνες μεταρρυθμίσεις στην τσαρική Ρωσία, συγκεντρώνοντας βαθμιαία τη στήριξη των πολυδύσμων στρωμάτων της εξαθλιωμένης αγροτιάς της υπαίθρου, που μέσα στη γενικευμένη πολιτική καθυστέρηση ελκυόταν από τα ψύχουλα των ψεύτικων διακηρύξεων για βελτίωση της ζωής τους.

Την ίδια περίοδο, οι μπολσεβίκοι αναμετρήθηκαν προγραμματικά και θεωρητικά με τους εσέρους (ή σοσιαλεπαναστάτες), το μικροαστικό κόμ-

μα των αγροτών, που αρνούταν πεισματικά -στο φως της ανάπτυξης του καπιταλισμού στη Ρωσία στις αρχές του εικοστού αιώνα, της δημιουργίας της μεγάλης βιομηχανίας στα μητροπολιτικά κέντρα της Μόσχας και της Πετρούπολης- τον πρωτοπόρο ρόλο της νεοσχηματιζόμενης εργατικής τάξης για κάθε επαναστατική αλλαγή.

Στην τακτική τους, οι μπολσεβίκοι έστρεφαν τα βέλη τους κατά κύριο λόγο στα μεγάλα κόμματα που προσπαθούσαν να συμβιβάσουν, να συμφιλιώσουν τη μεγάλη πλειοψηφία του εργαζόμενου λαού με το υπάρχον καθεστώς. Την περίοδο που προηγήθηκε της επανάστασης του Φλεβάρη, οι καντέ ήταν ο βασικός στόχος των μπολσεβίκων, παρότι η κυβέρνηση ήταν τσαρική. Οι μπολσεβίκοι κατακεραυνώναν κάθε προσπάθεια της φιλελεύθερης αστικής τάξης να εξαπατήσει τους αγρότες, ρίχνοντας στάχτη στα μάτια τους για κάθε συμβιβασμό με τον τσαρισμό. Η έντονη πολεμική τους χαρακτηριζόταν από τους καιροσκόπους αντιπάλους των μπολσεβίκων ως προδοσία του κοινού μετώπου ενάντια στον τσαρισμό.

Μετά το Φλεβάρη του 1917

Προς το τέλος του πρώτου παγκόσμιου πολέμου, η διόγκωση της πείνας, της εξεθλίωσης, ο θάνατος εκατοντάδων χιλιάδων στρατιωτών στο μέτωπο, οδήγησαν την αγροτιά μαζικά σε ξεσηκωμό. Η δυναστεία του Τσάρου κατέρρευσε και η αστική τάξη πήρε την εξουσία τον Φλεβάρη του 1917. Με την προδοτική συγκατάθεση των εσέρων και των μενσεβίκων, πίσω από τις πλατές των εργατών, το κόμμα των καντέ σχημάτισε την πρώτη προσωρινή κυβέρνηση, παρέχοντας υπουργικό θώκο στον εσέρο Κερένσκι. Παράλληλα, η αποδιοργάνωση του τσαρικού στρατού, η αποδιοργάνωση της κρατικής μηχανής, οδήγησε στο σχηματισμό των σοβιέτ, των συμβουλίων των ένοπλων εργατών και ένοπλων στρατιωτών-αγροτών.

Η αστική επανάσταση είχε ήδη συντελεστεί. Η συγκρότηση των σοβιέτ, της πλατιάς οργάνωσης πρώτα απ' όλα των εργατών, πλάι στην αστική κυβέρνηση των καντέ, συνιστούσε μια μεταβατική dualική εξουσία. Πλάι στην εξουσία της αστικής τάξης, που έλεγχε την παλιά κρατική διοίκηση, ξεπρόβαλλε η εξουσία της εργατικής τάξης, με το δικό της μηχανισμό που διέφερε ουσιαστικά τόσο από την παλιά τσαρική διοίκη-ση όσο και από την κρατική μηχανή κάθε σύγχρονου αστικού κράτους, αφού δεν ήταν αποσπασμένη γραφειοκρατικά από τη πλατιά μάζα του λαού, αλλά ήταν σάρκα από τη σάρκα του.

Με τις θέσεις του Απριλίου, ο Λένιν ξεκαθάρισε ότι στις συνθήκες της διάλυσης του πρώτου παγκόσμιου πολέμου και της ριζικής αλλαγής των κοινωνικών συσχετισμών, λόγω του πρωτοφανούς μαζικού ξεσηκωμού της αγροτιάς, η εξέλιξη της επανάστασης σε σοσιαλιστική ήταν αναπόφευκτη και αναγκαία συνθήκη για την ανακούφιση του λαού από το φόσμα της πείνας και της εξθλίωσης. Τα άμεσα επαναστατικά μέτρα ρύθμισης και ελέγχου της παραγωγής, προκειμένου να σωθεί από την πείνα η εργατική τάξη των πόλεων και τα πληθυστικά στρώματα της υπαίθρου, μπορούσαν να είναι μόνο σοσιαλιστικά^[3]. Σε αυτή την κατεύθυνση τα σοβιέτ έπρεπε να αποτελέσουν την μοναδική κρατική εξουσία, μεταβιβάζοντας έτσι πλήρως την εξουσία στην εργατική τάξη, για να προχωρήσει την επανάσταση, λύνοντας ταυτόχρονα τα αστικοδημοκρατικά ζητήματα που η συμβιβαστική αστική τάξη απειμπούσε προς όφελος των συμφώνων της φεουδαρχών στην ύπαιθρο. Αυτό δεν ήταν άλλα από τον τερματισμό του πολέμου και τη διανομή της γης στους αγρότες, απαλλοτριώνοντας την από τους αριστοκράτες. **Το σύνθημα των μπολσεβίκων έπεσε σαν βόμβα μεγατώντας στη πολιτική ζωή της επαναστατημένης Ρωσίας και δεν ήταν άλλο από το: όλη η εξουσία στα σοβιέτ!**

Η ένταση της οικονομικής κρίσης, λόγω της συνέχισης του πολέμου, οδήγησε την αστική τάξη που είχε την εξουσία και διμήνυε τον πόλεμο, σε τακτική αναδιάρθρωση. Οι φανεροί εκπρόσωποι των συμφερόντων της αστικής τάξης, οι καντέ, δεν μπορούσαν πλέον να διακυβερνήσουν τη Ρωσία. Είχαν διαφύσει τις ελπίδες της πλατιάς μάζας της αγροτιάς που ποθούσε την ειρήνη. Στη νέα κυβέρνηση συμμετείχαν μαζικά εκπρόσωποι των μικροαστικών κομμάτων των εσέρων και των μενσεβίκων, με πρωθυπουργό τον Κερένσκι. Στα σοβιέτ, την πλειοψηφία την είχαν εκείνη την στιγμή οι εσέροι και οι μενσεβίκοι. Οι μπολσεβίκοι που έρχιναν το σύνθημα: «όλη η εξουσία στα σοβιέτ» ήταν ακόμα μειοψηφία.

Οι μενσεβίκοι, παρότι παρουσίαζαν στα λόγια τα σοβιέτ ως «τη μαχητικότερη και σημαντικότερη οργάνωση της εργατικής τάξης», στην πράξη αρνούταν πεισματικά την αναβάθμιση των σοβιέτ σε όργανα μοναδικής εξουσίας της Ρωσίας. Εντασσόμενοι στην αστική κυβέρνηση, οι μενσεβίκοι παρουσίασαν το νέο κυβερνητικό σχήμα ως «επαναστατική δημοκρατία», συσκοτίζοντας την ταχική ουσία της νέας μορφής διακυβέρνησης: ότι η εξουσία της αστικής τάξης παρέμενε αλώβητη και στην ουσία ο πόλεμος διευθυνόταν ακόμη από την αστική τάξη. Οι μενσεβίκοι παρουσίαζαν τη συνέχεια του ίδιου άδικου πολέμου, ως επαναστατικό πόλεμο. Ταυτόχρονα, η νέα κυβέρνηση έστελνε τον στρατό να τασκίσει τους αγρότες που εξεγείρονταν ενάντια στο ζυγό της φεουδαρχίας στην ύπαιθρο και απαλλοτριώναν τη γη των μεγάλων γαιοκτημόνων.

Προς τον Οκτώβρη του 1917

Την περίοδο από τον Φλεβάρη ως τον Οκτώβρη, οι μπολσεβίκοι έστρεφαν τα βέλη τους κατά κύριο λόγο ενάντια στα κόμματα της Λεγόμενης «μικροαστικής δημοκρατίας», τα κόμματα της κοινωνικής δημαγωγίας των εσέρων και των μενσεβίκων. Τα κόμματα αυτά επιχειρήσαν με χίλιους δυο τρόπους να φταισιδώσουν την αποκρουστική εξουσία της αστικής τάξης. Με συμμάχους τους «κεντριστές» της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και πρωτοστάτη τον αποστάτη Καρλ Κάουτσκι, οι μενσεβίκοι επέμεναν πια στη θεωρία ότι οι συνθήκες τόσο στην Ευρώπη, αλλά και στη Ρωσία δεν ήταν ώριμες για σοσιαλιστική επανάσταση^[4]. Ότι η συντριπτική πλειοψηφία του λαού ήθελε τη δημοκρατία και ότι ο πόλεμος πια ήταν αμυντικός ο δίκαιος. Ότι η σοσιαλιστική επανάσταση θα είναι μονάχα ένα «μπλανκιστικό» πραξικόπημα των μπολσεβίκων και ότι η δικτατορία του προλεταριάτου δεν μπορεί να εδραιωθεί σε μια χώρα.

Οι μπολσεβίκοι αναμετρήθηκαν αδιάλλακτα με τους μενσεβίκους και τους εσέρους, αποδεικνύοντας στην πράξη στις πλατιές μάζες των εργαζομένων, στην εξέλιξη των γεγονότων και με την πείρα της ίδιας της ζωής, ότι η νέα μικροαστική δημοκρατία δεν ήταν τίποτα άλλο παρά η συνέχεια της δικτατορίας της αστικής τάξης, που όπως σε όλο τον σύγχρονο δυτικό κόσμο, έτσι και στη μετα-τσαρική Ρωσία κρύβει το πραγματικό της πρόσωπο, αυτό της δικτατορίας της αστικής τάξης.

Οι μπολσεβίκοι έδειξαν με συνέπεια ότι οι μενσεβίκοι διαστρεβλώνουν τη βασική μαρξιστική αλήθεια, ότι το κράτος δεν είναι ένα διαταξικό όργανο που συμφιλιώνει τις τάξεις, άλλα ένα όργανο καταστολής της εκμεταλλευτρίας άρχουσας τάξης πάνω στις υπόλοιπες τάξεις της κοινωνίας. Ότι τα σοβιέτ δεν έχουν κανένα λόγο να κρύβουν την πραγματικότητα: ότι θα αποτελέσουν όργανα καταστολής της ένοπλης εργατικής τάξης απέναντι στην αστική τάξη και σε όλες τις αντιδραστικές δυνάμεις που εχθρεύονται τη σοσιαλιστική επανάσταση και την εδραίωση της δικτατορίας του προλεταριάτου. Απέναντι στο ύπουλο σύνθημα των μενσεβίκων «ειρήνη χωρίς προσαρτήσεις και επανορθώσεις», που ουσιαστικά σήμαινε συνέχιση του άδικου ληστρικού πολέμου μέχρι της νίκης της μας ή της άλλης συμμαχίας των ιμπεριαλιστικών χωρών, μόνο το σύνθημα «ειρήνη πάση θυσία» θα μπορούσε να σταματήσει τον άδικο πόλεμο και να εδραιώσει την εξουσία της εργατικής τάξης στη Ρωσία.

Τον Ιούλη του 1917, ο αναβρασμός του αυθόρμητου κινήματος κορυφώθηκε στην Πετρούπολη. Πλατιές εργατικές μάζες άρχισαν να απομακρύνονται από τους μενσεβίκους και να στρατεύονται με τη στρατηγική και τη τακτική των μπολσεβίκων. Όμως, ακόμα η πλειοψηφία της αγροτιάς στήριζε τη «μικροαστική δημοκρατία». Ενδεχόμενη εξέγερση στην Πετρούπολη θα οδηγούσε σε ένοπλη αναμέτρηση με τους αγρότες και σε βέβαιη ήττα και τσάκιση των επαναστατικών κινήματος, το οποίο αντί να εξαπλώνόταν προς την ύπαιθρο θα διαλυόταν στη μητρόπολη. Οι μπολσεβίκοι κατάφεραν να ηγηθούν του επαναστατικού αναβρασμού και να συγκρατήσουν τον οργισμένο εργατόκοσμο σε ειρηνική πορεία στη Πετρούπολη, η οποία δέχτηκε την άγρια καταστολή της κυβέρνησης. Οι ηγέτες των μενσεβίκων και των εσέρων άδραξαν την ευκαιρία για να θέσουν τους μπολσεβίκους εκτός νόμου. Στο μαύρο οπλοστάσιο της αντιδραστικής όλη και συμβιβαστικά προς τη φεουδαρχία.

Ο μεγάλος Οκτώβρης του 1917 εξακολουθεί να διδάσκει το προλεταριάτο

Γερμανών που επιδίωκαν πάση θυσία την προδοσία της πατρίδας και τη νίκη του γερμανικού στρατού. Όμως η δικαίωση των μπολσεβίκων δεν άργησε.

Η αστική τάξη, θορυβημένη από τον επαναστατικό αναβρασμό των μαζών, που δεν κατασείαζε αλλά κορυφωνόταν, τόσο στην πόλη όσο και στην ύπαιθρο, αποφάσισε τη διάλυση της κυβέρνησης Κερένσκι. Τέλη Αυγούστου, ο αξιωματικός του στρατού Κορνίλοφ επιχείρησε να κάνει πραξικόπημα προκειμένου να εγκαταστήσει ένα απολυταρχικό δικτατορικό καθεστώς. Οι εσέροι και οι μενσεβίκοι, αδύναμοι πολιτικά να κινητοποιήσουν τις μάζες ενάντια στους πραξικοπηματίες, επανέφεραν τους «προδότες» μπολσεβίκους στη νομιμότητα και οι μπολσεβίκοι, με το κύρος τους στο στράτευμα, σταμάτησαν την προέλαση των κορνιλοφικών. Πλέον, η διαφοροποίηση μέσα στην αγροτιά άρχισε να αντανακλάται στο κόμμα των εσέρων, που άρχισε να διασπάται βαθμιαία σε κυβερνητικούς και αντιπολιτευόμενους.

Τον Οκτώβρη του 1917, οι μπολσεβίκοι είχαν πλέον την πλειοψηφία στα σοβιέτ των εργατών της Πετρούπολης και της Μόσχας. Στα σοβιέτ των αγροτών η συντριπτική πλειοψηφία ήταν εναντίον της κυβερνώσας «μικροαστικής δημοκρατίας». Η ώρα της εφόδου προς τον ουρανό είχε σημάνει.

Η εργατο-αγροτική συμμαχία θεμέλιο της δικτατορίας του προλεταριάτου

Παραμονές των επαναστατικών γεγονότων του 1905, οι μπολσεβίκοι είχαν επεξεργαστεί και εκπονήσει το πρόγραμμά για τη συμμαχία της εργατικής τάξης με την αγροτιά. Σε αντίθεση με τα υπόλοιπα κόμματα της Δεύτερης Διεθνούς, που συμπεριφέρονταν δουλοφρόνα απέναντι στην αστική τάξη της χώρας τους, δίνοντας προτεραιότητα στον κοινοβουλευτικό αγώνα εναντι της επαναστατικής ταξικής πάλης, και παρέπεμπαν την πάλη για την κατάκτηση της εργατικής εξουσίας στο μακρινό μέλλον, οι μπολσεβίκοι πίεσαν πραγματικά ότι το προλεταριάτο της Ρωσίας θα έπαιρνε στο μέλλον την εξουσία και φρόντιζαν να διαφωτίσουν τους όρους και τις συνθήκες για την πραγματοποίηση αυτής της εξουσίας.

Προκαταρκτικός όρος για τη νίκη της επανάστασης σε κάθε χώρα που η αγροτιά συνιστά ένα μη αμελητέο κοινωνικό στρώμα της είναι η εξασφάλιση της στρατηγικής συμμαχίας της με το προλεταριάτο και η απομάκρυνση της από την ηγεμονία της αστικής τάξης. Όμως, η αγροτιά δεν είναι μια ενιαία τάξη, παρότι ο σημαντικότερο τμήμα της, ειδικά στην Ευρώπη και τη Ρωσία των αρχών του εικοστού αιώνα, αποτελούνταν στην συντριπτική του πλειοψηφία από μια εκμεταλλευτικά μισθωτά στρώματα.

Στο στρατηγικό σχέδιο των μπολσεβίκων για το τσάκιση του τσαρισμού και της φεουδαρχίας, το προλεταριάτο της Ρωσίας θα εξασφάλιζε τη συμμαχία όλης της αγροτιάς, συμπεριλαμβανομένων των πλούσιων χωρικών (κουλάκοι). Στην εξέλιξη της επανάστασης σε σοσιαλιστική, το προλεταριάτο θα εξασφάλιζε τη συμμαχία με το στρώμα των φτωχών αγροτών, που διέθεταν μικρή έως ελάχιστη ιδιοκτητή γη, τασακίζοντας την εξουσία των κουλάκων στην ύπαιθρο, που εκμεταλλεύονταν εργατικά χέρια, εξασφαλίζοντας την ουδέτερη στάση των μεσαίων αγροτών, που είχαν μεγαλύτερη γαιοκτησία από τους φτωχούς αγρότες και την περίοδο των καλών σοδειών εκμεταλλεύονταν ενίοτε και εργατικά χέρια, είτε προλεταριών - εργατών της γις είτε φτωχών αγροτών.

Στα πρώτα διατάγματα της μπολσεβίκικης κυβέρνησης συγκαταλέγεται και το διάταγμα για τη γη. Η γη των αριστοκρατών απαλλοτριωνόταν άμεσα, χωρίς εξαγορά, εθνικοποιούνταν και διαμοιραζόταν εξίσου με τις αστικές τάξεις των Αγγλογάλλων, ήρθαν σε διαπραγματεύσεις με τους γερμανούς ιμπεριαλιστές για να σταματήσουν τον πόλεμο. Η νεαρή εργατική εξουσία ήταν ακόμα αδύναμη για να επιβάλει στον γερμανικό ιμπεριαλισμό μια συμφωνία ειρήνης με επωφελείς όρους. Στη συνθήκη του Μπρεστ-Λιτόφσκ το 1918, η εργατική εξουσία παρέδιδε τμήμα της Ουκρανίας στους Γερμανούς, προκειμένου να σταματήσει την προέλαση των στρατευμάτων τους στη Ρωσία. Τρία χρόνια μετά, ο Κόκκινος Στρατός απελευθέρωνε τα προσαρτημένα εδάφη της Ουκρανίας και προέλανε στην Πολωνία, ενισχύοντας το έδαψασμα της προλεταριακής επανάστασης στη Δυτική Ευρώπη.

που υποτίθεται ότι οι εσέροι υπερασπιζονταν από τα γεννοφάσκια τους.

Αν η σοσιαλιστική επανάσταση οδήγησε την εργατική τάξη στην εξουσία τον Οκτώβρη του 1917, στην ύπαιθρο κουμάντο έκαναν ακόμα οι κουλάκοι. Αρχικά καλυμμένα και στη συνέχεια με ανοιχτή υποδαύλιση και στήριξη αντανασαστατικών κινήματων, οι κουλάκοι παρακρατούσαν στις αποθήκες τους σιτηρά, προκειμένου να ανεβάσουν τις τιμές και να ενισχύουν την κερδοσκοπία, δρώντας σαν κοινόι μαυραγορίτες. Οι μπολσεβίκοι άρχισαν να εξαπλώνουν την προλεταριακή επανάσταση στην ύπαιθρο το 1918, συγκροτώντας τις επιτροπές φτωχολογίας που έκαναν επίταξη των πλεονασμάτων των κουλάκων. Την ίδια στιγμή, έβαλαν φρένο στην κερδοσκοπία, επιβάλλοντας το κρατικό μονοπώλιο στα σιτηρά. Τα μέτρα αυτά οδήγησαν σε παραπέρα διαφοροποίηση τους «αριστερούς εσέρους». Ενα τμήμα τους τάχθηκε να τους μπολσεβίκους και οι υπόλοιποι τάχθηκαν ανοιχτά με την επανανάσταση και στο πλευρό των κουλάκων. Οι μπολσεβίκοι άρχισαν να αποκτούν πλέον τεράστια απήχηση στις φτωχές αγροτικές μάζες.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος

Στο Συνέδριο της Δεύτερης Διεθνούς στη Βασιλεία το 1912, τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα διακήρυτταν ομόφωνα ότι ο επικείμενος πόλεμος είναι ιμπεριαλιστικός και άδικος και ότι «φρισκόμαστε στις παρομένες της προλεταριακής επανάστασης»^[5]. Οι μπολσεβίκοι ήταν το μόνο κόμμα που έμεινε πιστό στη διακήρυξη της Βασιλείας.

Όταν η φρενιτίδα της «περάσπισης της πατρίδας» άρχισε να κατακλύζει τα μυαλά των λαών της ευρωπαϊκής ηπείρου και της Ρωσίας, μέσω της γιγαντιαίας προπαγάνδας της αστικής τάξης, η συντριπτική πλειοψηφία των βασικών σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, ειδικά αυτών της Γαλλίας και της Γερμανίας, τάχθηκε ανασφονδώς με τη συμμετοχή στον πόλεμο «υπέρ βωμών και εστιών», ενάντια στις «εθνικές αδικίες». Εφτασαν στο σημείο να ψηφίσουν τις πολεμικές πιστώσεις στο κοινοβούλιο, όπου διέθεταν σημαντικές κοινοβουλευτικές ομάδες. Στην Ρωσία, ο Πλεχάνοφ, που ήταν επαναστάτης το 1903, αλλά γρήγορα μεταπήδησε στην πλευρά των οπορτουνιστών μενσεβίκων, μετατράπηκε ολοάφανα σε κοινό σωβινιστή, σπριτίζοντας ανοιχτά το σύνθημα της «περάσπισης της πατρίδας». Το ίδιο έκανε και ο αναρχικός πρίγκιπας Κρόπτσιν.

Οι μπολσεβίκοι, αντιθέτως, εξηγγούσαν αναλυτικά ότι ο πόλεμος αυτός αφορά τα συμφέροντα της ληστρικής ιμπεριαλιστικής τάξης. Ότι ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα και ότι στο σφαγείο που προετοιμάζει η ληστρική ιμπεριαλιστική τάξη κάθε χώρα για τους προλετάριους όλης της Ευρώπης και της Ρωσίας δεν υπάρχει τίποτα δίκαιο. Ότι απ' αυτή τη σκοπιά ο πόλεμος είναι άδικος για την εργατική τάξη και τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Ότι το σύνθημα της «περάσπισης της πατρίδας» σε αυτή τη συγκυρία, όταν ο πόλεμος διευθύνεται από την αστική τάξη, την άρχουσα τάξη μια χώρας, μετατρέπεται σε σύνθημα υποταγής της εργατικής τάξης στα συμφέροντα της αστικής τάξης. Ότι το ένοπλο προλεταριάτο θα πρέπει να προετοιμάζεται να σηκώσει τα όπλα αντίστοφα και ότι η περίοδος των επαναστάσεων έχει αρχίσει.

Στη διάρκεια του πολέμου, όταν πλέον αυτός είχε μετατρέψει τη ευρωπαϊκές χώρες σε ένα ατέλειωτο σφαγείο, οι μενσεβίκοι μαζί με άλλες φράξες της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, που άρχισαν να διαφοροποιούνται από την κυρίαρχη σοσιαλδημοκρατία, συγκρότησαν τη δεξιά πτέρυγα της Διεθνούς του Τσίμερμπαλντ, καταδικάζοντας τη συνέχιση του πολέμου. Στην αριστερή πτέρυγα ήταν οι μπολσεβίκοι μαζί με μικρές ομάδες, τους επαναστάτες γύρω από τον Καρλ Λίπκνεχτ, που καταδικάζαν τον πόλεμο ως ληστρικό και καλούσαν τους προλετάριους να επαναστατήσουν.

Όταν οι μενσεβίκοι συμμετείχαν μαζί με τους εσέρους στην αστική κυβέρνηση, βάπτισαν τον πόλεμο αμυντικό και δίκαιο, γιατί υποτίθεται ότι αυτός διευθυνόταν πλέον από μια κυβέρνηση επαναστατική. Την ίδια στιγμή, οι μενσεβίκοι αρνούταν πεισματικά να δημοσιεύσουν όλες τις μουσικές συμφωνίες της άρχουσας τάξης της Ρωσίας με τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Όταν οι μπολσεβίκοι πήραν την εξουσία, αφού δημοσίευαν τις μουσικές συμφωνίες της αστικής τάξης της Ρωσίας με τις αστικές τάξεις των Αγγλογάλλων, ήρθαν σε διαπραγματεύσεις με τους γερμανούς ιμπεριαλιστές για να σταματήσουν τον πόλεμο. Η νεαρή εργατική εξουσία ήταν ακόμα αδύναμη για να επιβάλει στον γερμανικό ιμπεριαλισμό μια συμφωνία ειρήνης με επωφελείς όρους. Στη συνθήκη του Μπρεστ-Λιτόφσκ το 1918, η εργατική εξουσία παρέδιδε τμήμα της Ουκρανίας στους Γερμανούς, προκειμένου να σταματήσει την προέλαση των στρατευμάτων τους στη Ρωσία. Τρία χρόνια μετά, ο Κόκκινος Στρατός απελευθέρωνε τα προσαρτημένα εδάφη της Ουκρανίας και προέλανε στην Πολωνία, ενισχύοντας το έδαψασμα της προλεταριακής επανάστασης στη Δυτική Ευρώπη.

Παραπομπές

[1] Τι να κάνουμε, Λένιν, Απαντα, Τόμος 6, Έκδοση Πέμπτη.

[2] Δυο τακτικές της Σοσιαλδημοκρατίας στη Δημοκρατική Επανάσταση, σελ. 67, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1986.

[3] Από τον Φλεβάρη στον Οκτώβρη του 1917, Λένιν, Εκδόσεις Κοροντζή.

[4] Η προλεταριακή επανάσταση και ο αποστάτης Κάουτσκι, Λένιν, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1977.

[5] Οι αληθινό διεθνιστές Κούτσκι, Αξελρόντ, Μαρτόφ, Λένιν, Απαντα, Τόμος 27, Έκδοση Πέμπτη.

Ενιαίος Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης ή νέο «σχέδιο Αθηνά»;

Τα παραπλανητικά παιχνίδια του υπουργείου Παιδείας, με τη χρήση της πλούσιας ελληνικής γλώσσας, που έχουν στόχο να μην αποκαλυφθούν οι πραγματικές προθέσεις της πολιτικής που σχεδιάζεται για το επόμενο διάστημα, συνεχίζονται. Το «νέο Δίκτυο Δομών Υποστήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου» έκρυβε την επαναφορά της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας, η στρατηγική για τη διαμόρφωση του «Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας» συνιστά, επί της ουσίας, ένα νέο «σχέδιο Αθηνά».

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Ενιαίος Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης με «αναδιάταξη του ακαδημαϊκού χάρτη» «ώστε τα ΤΕΙ να ανταποκριθούν στον αρχικό ρόλο τους όσον αφορά την επικέντρωση στην αγορά εργασίας», η «ακόμα μεγαλύτερη ενοποίηση του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού τομέα» αποτελούν κατεύθυνση που υποδεικνύει ο ιμπεριαλιστικός οργανισμός ΟΟΣΑ στην έκθεσή του για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έσπευσε να υιοθετήσει πάραυτα αυτόν τον στόχο και τον συμπεριέλαβε στο τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας («Η αξιολόγηση και ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Διαμόρφωση του Ενιαίου Χώρου Εκπαίδευσης και Ερευνας, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής δομής των ιδρυμάτων. Η προγραμματική ενοποίηση και η βελτιστοποίηση ιδρυμάτων»).

Στο σχέδιο τονίζεται χαρακτηριστικά ότι: «Στο τέλος της διετίας, τα αποτελέσματα αυτών των αξιολογήσεων θα αποτελέσουν τη βάση για περαιτέρω σχεδιασμό της συνολικής αναδιοργάνωσης των ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να επιδιωχθούν συνεργασίες εντός και μεταξύ των ιδρυμάτων, έτσι ώστε, σε επόμενες φάσεις, να πληρούν τα απαραίτητα κριτήρια για την αναβάθμισή τους περισσότερα Τμήματα. Εάν υπάρχουν Τμήματα στα οποία δεν υπάρχουν ευκαιρίες για σπουδές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τα προγράμματα σπουδών θα πρέπει να προσαρμοστούν στην απαιτούμενη διάρκεια σπουδών και τον τύπο του πτυχίου που παρέχεται». Γίνεται λόγος επίσης για την «καλύτερη αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και για το ότι «θα πρέπει σε

όλες τις περιπτώσεις να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα των ιδρυμάτων».

Κοντολογίς, προκρίνεται μια διαδικασία που θα περιλαμβάνει συγχωνεύσεις-καταργήσεις, αναβάθμιση και υποβάθμιση.

Η «ενοποίηση» Πανεπιστημίων και ΤΕΙ θα εξασφαλίσει στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που πρόθυμα εφαρμόζουν τη σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία, που απαιτούν Μνημόνια, ΕΕ και ΟΟΣΑ, μείωση της κρατικής χρηματοδότησης για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Οι ελλείψεις σε υποδομές, υλικοτεχνική υποδομή και προσωπικό θα καλυφθούν με αλληλοκαλύψεις, ενώ θα έχουμε και μείωση του αριθμού των φοιτητών (στο επόμενο διάστημα).

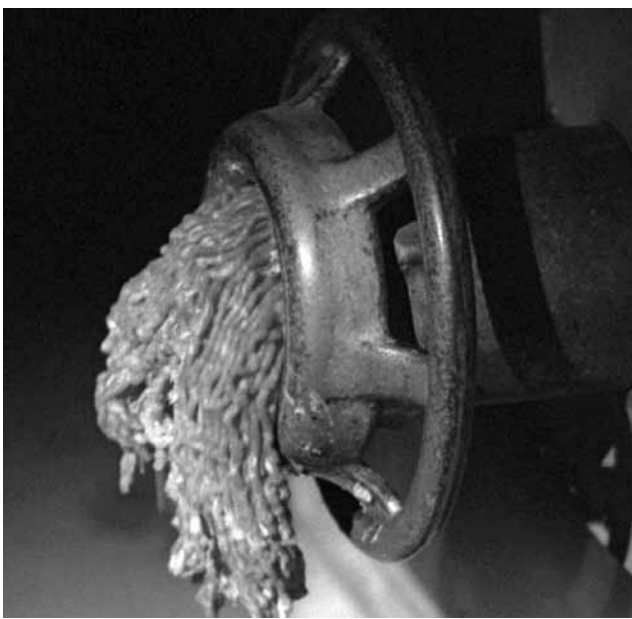
Στο πλαίσιο αυτό, ανακοινώθηκε ήδη η δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής με τη συγχώνευση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά. Από την 1η Ιανουαρίου ή εντός του Ιανουαρίου, θα αρχίσει να λειτουργεί η Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Βέβαια, ο υπουργός Παιδείας δεν μπορεί να ομολογήσει τις πραγματικές προθέσεις της συγκυβέρνησης, που άλλωστε είναι ορατές σε όλες τις πτυχές της εφαρμοζόμενης εκπαιδευτικής πολιτικής (απουσία μόνιμων διορισμών, τραγικές ελλείψεις στα δημόσια σχολεία, περικοπές με κάθε μέσο, εκπαιδευτικά κενά, επαναφορά της αξιολόγησης, κ.λπ.) και της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής γενικότερα.

Τις καλύπτει με ηχηρές διαβεβαιώσεις (συνέντευξη Γαβρόγλου 31/10/2017) ότι η «ενοποίηση» θα γίνει με «ακαδημαϊκά κριτήρια» και ότι «το εγχείρημα δεν θα έχει καμία απολύτως αρνητική επίπτωση ως προς τις θέσεις εργασίας».

Στην ίδια συνέντευξη, ο Γαβρόγλου, είπε τα εξής: «η θέση μας δεν είναι να πανεπιστημιποιηθεί κάθε ΤΕΙ. Αυτό θα ήταν μια λάθος προσέγγιση. Πανεπιστημιποίηση των ΤΕΙ οριζόντια δεν τίθεται. Εκείνο όμως που τίθεται είναι αυτό το πολύ περίπλοκο πλέγμα συνεργειών, συγχωνεύσεων και συνεργασιών ανάμεσα στα ΤΕΙ και στα πανεπιστήμια».

Θα έχουμε, δηλαδή, συγχωνεύσεις με σκοπό να δημιουργηθεί ένα πανεπιστήμιο ή μόνον ένα ΤΕΙ, κατόπιν «αξιολόγησης» από την ΑΔΙΠ, ή «συνέργειες» και «συνεργασίες» για την από κοινού διενέργεια διδακτορικών ή προγραμμάτων, κ.λπ. (με αλληλοκάλυψη

προσωπικού, υποδομών, κ.ά).

Όσα ΤΕΙ δεν αξιολογηθούν «θετικά» θα υποβιβαστούν σε σπουδές διετούς διάρκειας, χορηγώντας και τα αντίστοιχα «πτυχία». Στις δομές αυτές διετούς φοίτησης θα εμπλακούν και άλλα υπουργεία, που έχουν τεχνικές σχολές ή ακόμη και η Εκκλησία, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ο Γαβρόγλου είπε χαρακτηριστικά τα εξής: «Θα σας πω δυο παραδείγματα: το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το ΤΕΙ Ηπείρου συνεργάζονται πάρα πολύ καλά γιατί και τα δύο είναι εξαιρετικά υψηλά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και ερευνητικά. Η Επιτροπή προβληματίζεται παραδείγματος χάριν και στη δημιουργία τριών διετών δομών: Ιχθυοκαλλιέργειες, Κτηνοτροφία και Γαλακτοκομία.

Αυτό, όμως, τώρα δεν θα το κάνει απλώς και μόνο ένα πρόγραμμα σπουδών, γιατί η Γαλακτοκομία ήδη είναι σε συνεννόηση με τη Σχολή Γαλακτοκομίας που υπάρχει στις τεράστιες εκτάσεις του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Για την Κτηνοτροφία και έχει σημασία, είμαστε σε συνεννόηση και μάλιστα πολύ καλή συνεννόηση με τη Μητρόπολη Ιωαννίνων, η οποία επίσης έχει τεράστιες εκτάσεις και υπάρχει ένα πρόγραμμα κτηνοτροφίας το οποίο τρέχει η Μητρόπολη. Το ίδιο και με την Τεχνολογία για τις ιχθυοκαλλιέργειες».

Ο υπουργός Παιδείας περιέγραψε και τη διαδικασία που θα ακολουθηθεί για να «αναδιαταχθεί» ο χώρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, προϋπόθεση της οποίας είναι τα πανεπιστήμια να προτείνουν ένα στρατηγικό πλαίσιο για τα επόμενα πέντε χρόνια.

Είναι χαρακτηριστική η προσπάθειά του να πείσει ότι η κατάληξη θα είναι να

δημιουργηθούν και «εντελώς καινούργια τμήματα». Όταν ο στόχος είναι η συρρίκνωση των δαπανών, η τυχόν δημιουργία ενός καινούργιου τμήματος θα είναι απλώς ο φερετζές του νέου καλυμμένου «σχεδίου Αθηνά». Τον τόνο θα δίνουν τα συγχωνευμένα τμήματα υπό νέον τίτλο (έχουμε και το παράδειγμα της εξαγγελίας για την ενοποίηση ειδικοτήτων στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση).

Οι «συγχωνεύσεις, συνέργειες, συνεργασίες» πανεπιστημίων και ΤΕΙ αφορούν και τις «συγχωνεύσεις, συνέργειες, συνεργασίες» αυτών με «διάφορους ερευνητικούς θεσμούς που μπορεί να είναι στην περιφέρεια αυτών των πανεπιστημίων» είπε ο υπουργός Παιδείας και συνέχισε: «Π.χ. υπάρχουν άλλα υπουργεία. Ξέρουμε ότι το Αγροτικής Ανάπτυξης έχει πολλούς και πολύ σοβαρούς ερευνητικούς θεσμούς».

Συνεπώς, μιλούμε για ένα πολύ εκτεταμένο «σχέδιο Αθηνά», που δεν αφορά μόνο το υπουργείο Παιδείας.

Εκτός από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, οι διεργασίες έχουν προχωρήσει και όσον αφορά το Ιόνιο Πανεπιστήμιο και το ΤΕΙ Ιονίων Νήσων, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το ΤΕΙ Ηπείρου, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το ΤΕΙ Θεσσαλίας και το ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας και το ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας. Ανάμεσα στα πανεπιστήμια αυτά και τα αντίστοιχα ΤΕΙ έχουν συγκροτηθεί συγκεκριμένες επιτροπές. Επίσης, στην Κρήτη ήδη υπάρχει μια πολύ συστηματική συνεργασία ανάμεσα στο ΤΕΙ Κρήτης και το εκεί Πανεπιστήμιο.

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και το υπουργείο Παιδείας, μέσω της «αναδιάταξης» του χώρου της τριτοβάθμιας εκπαίδευ-

σης, επιχειρούν για πολλοστή φορά στην ιστορία της λεγόμενης τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης ένα ακόμη λουστράρισμα της, με στόχο να στρέψουν τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων σε αυτήν και να μειώσουν την ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της για πανεπιστημιακή μόρφωση, απαλλάσσοντας το αστικό σύστημα και τους κεφαλαιοκράτες (εάν το πετύχουν) από έναν διαρκή φόβο μπροστά στο «στρατό της κοινωνικής ανατροπής».

Ετσι, η διατήρηση των δυο τύπων Λυκείου - Γενικό και Επαγγελματικό - και στην εξαγγελθείσα «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση» των συριζαίων δεν έγινε τυχαία. Συνδέεται τώρα με την ίδρυση των διετών προγραμμάτων σπουδών, που θα προσφερθούν σαν «χάντρες και καθρεφτάκια» στους «θαγενείς», τα παιδιά της εργατικής τάξης.

Στη συνέντευξη, ο υπουργός Παιδείας δήλωσε:

«Αυτό (η ίδρυση των διετών προγραμμάτων σπουδών) για μας είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της στρατηγικής μας για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, διότι θέλουμε να πείσουμε και τη Νεολαία και την ελληνική κοινωνία ότι παίρνουμε πολύ σοβαρά τα θέματα της Τεχνικής Εκπαίδευσης, άρα είναι διετείς δομές οι οποίες θα είναι ανοιχτές για τα παιδιά που θα παίρνουν απολυτήριο από τα Επαγγελματικά Λύκεια. Θα είναι δωρεάν αυτές οι δομές, θέλω να είναι σαφές αυτό, γιατί κυκλοφορούν διάφορες φήμες. Θα είναι μέρος της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.

Τα σημαντικά στοιχεία είναι δύο. Πρώτον, θα είναι εντός των ΤΕΙ ή των Πανεπιστημίων και θα επιβλέπονται από μια επιστημονική Επιτροπή, στην οποία θα προεδρεύει ο Αντιπρύτανης των ακαδημαϊκών υποθέσεων του κάθε Ιδρύματος. Αρα θα υπάρχει μια δεδομένη υψηλή ποιότητα στα προγράμματα σπουδών. Ενα είναι αυτό.

Το δεύτερο είναι με την ολοκλήρωση θα μπορεί κανείς να έχει επαγγελματικό πιστοποιητικό ευρωπαϊκών προσόντων και δεν θα τυραννιέται να ξαναδίνει εξετάσεις σε άλλους θεσμούς και τα λοιπά. Θα παίρνει ένα πτυχίο το οποίο πτυχίο του θα πιστοποιεί αυτά τα πράγματα».

Οι ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς θα καθορίσουν και τους τομείς και το περιεχόμενο των διετών αυτών προγραμ-

μάτων σπουδών. Για το σκοπό αυτό υπάρχει «μία ομάδα μελέτης, του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας και Ανθρώπινου Δυναμικού, η οποία μελετάει όλη την υπόθεση των διετών δομών στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Τι σημαίνουν, τι σημαίνει ως προς την αγορά εργασίας, Τι σημαίνει ως προς την αυτόνομη μόρφωση των παιδιών και τα λοιπά. Είναι μία ομάδα εργασίας η οποία θα δώσει το πόρισμά της τέλος Δεκεμβρίου».

Για τον ίδιο σκοπό, ο υπουργός Παιδείας είπε ότι «ερχόμαστε σε συγκεκριμένες επαφές με βιομηχανικά επιμελητήρια, με εμπορικά επιμελητήρια, με τοπικούς φορείς, κυρίως αγροτικούς, για να καταλάβουμε τι χρειάζονται κι αυτοί. Παραδείγματος χάριν, έχουν γίνει συζητήσεις με τον κ. Κορκίδη που είναι ο Πρόεδρος του Βιομηχανικού και Εμπορικού Επιμελητηρίου στον Πειραιά, έχουν γίνει συζητήσεις με τον κ. Βενιάμη που είναι ο Πρόεδρος των Εφοπλιστών, για να δούμε τι δυνατότητες υπάρχουν για την πρακτική άσκηση των φοιτητών που θα σπουδάζουν σε αυτές τις διετείς δομές.

Και έως το τέλος Νοεμβρίου θα υπάρξει μία ημερίδα που θα οργανωθεί στην Κρήτη, την οποία οργανώνει το Υπουργείο Παιδείας και στην οποία θα συμμετέχει το Πολυτεχνείο Κρήτης, το ΙΤΕ, το ΤΕΙ Κρήτης και το Πανεπιστήμιο Κρήτης, μαζί με τοπικούς φορείς, για να συζητήσουμε τι είδους δυνατότητες αλλά και τι είδους ανάγκες χρειάζονται για διετείς δομές στην Κρήτη».

Σύμφωνα με τον Γαβρόγλου, η δημιουργία του Ενιαίου Χώρου θα απαιτήσει και μεταβατικές διατάξεις, οι οποίες θα υπάρξουν για φοιτητές των ΤΕΙ και τους καθηγητές τους: «Ως προς τα παιδιά: οι μεταβατικές διατάξεις θα κατοχυρώνουν τη δυνατότητα των παιδιών να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους ως προγράμματα των ΤΕΙ. Το κάθε Τμήμα, μέσα ακριβώς στην αυτονομία αυτών των ιδρυμάτων, θα έχει τη δυνατότητα να πει ότι «αν θέλετε εσείς να πάρετε πέντε μαθήματα παραπάνω, δέκα μαθήματα παραπάνω, θα μπορούμε αντί να πάρετε πτυχίο ΤΕΙ θα πάρετε πτυχίο Πανεπιστημίου».

Για δε τους καθηγητές, οι μεταβατικές διατάξεις θα υπάρξουν «κυρίως ως προς το μισθολόγιο». Οι μισθοί θα εξισωθούν, αλλά αυτό «μπορεί να μην γίνει την επομένη, αλλά σίγουρα δεν θα είναι και στο διηνεκές».

Γιούλα Γκεσούλη

Οι μαθητές στο προσκήνιο

Η «κανονικότητα» επέστρεψε στα σχολεία θριαμβολογεί το υπουργείο Παιδείας. Οι μαθητικές καταλήψεις, οι μαθητικές πορείες, οι καταγγελίες των ΕΛΜΕ και των Συλλόγων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για τα κενά στα σχολεία και την ασκούμενη αντιδραστική εκπαιδευτική πολιτική, καταρρίπτουν και αυτό το success story των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Τα δίκαια αιτήματα των μαθητών πάμπολλα, βασισμένα σε υπαρκτά προβλήματα. Χαρακτηριστικό το πλαίσιο διεκδικήσεων των μαθητών του 1ου ΕΠΑΛ Ρόδου που δημοσιεύουμε:

◆ Εγκριση όλων των ολιγομελών τμημάτων στα ΕΠΑΛ (Ημερήσια & Εσπερινά). Καμία κατάργηση τμήματος ειδικότητας ή Τομέα. Επαναλειτουργία όλων των Τομέων που καταργήθηκαν από το Υπουργείο, όπως ο Τομέας Γεωπονίας του 2ου ΕΠΑΛ Ρόδου.

◆ Δέσμευση του Υπουργείου για τη λειτουργία όλων των τμημάτων ανεξαρτήτως αριθμού φοίτησης. Ο μαθητής -τρια ξεκινώντας τις σπουδές του στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση να επιλέγει και να ολοκληρώνει τις σπουδές του στην ειδικότητα που επιθυμεί ή έχει ανάγκη, χωρίς εμπόδια. Στη Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία δεν υπάρχουν ολιγομελή τμήματα, αλλά μορφωτικές ανάγκες!

◆ Αμεση κάλυψη όλων των κενών στα σχολεία μας. Προσλήψεις καθηγητών με μόνιμους διορισμούς. Τέλος στην κοροϊδία, από το 2009 έχουν να γίνουν προσλήψεις στα σχολεία μας!

◆ Κατάργηση των Πανελλαδικών Εξετάσεων. Όχι στους περιορισμούς και ποσοτώσεις για την πρόσβαση μας στα ΑΕΙ/ΤΕΙ. Όχι στο σχολείο - εξεταστικό κέντρο.

◆ Επαρκή βιβλία ειδικότητας και γενικής παιδείας σε όλα τα σχολεία. Αμεση χορήγησή τους σε όλους τους μαθητές με την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

◆ Να μη μας στοιβάζουν στις τάξεις. 20 μαθητές/τμήμα για να μπορεί να γίνεται μάθημα.

◆ Αύξηση δαπανών στον Κρατικό Προϋπολογισμό για την Παιδεία. Επαρκή κρατική χρηματοδότηση για τη λειτουργία όλων των σχολείων και των εργαστηρίων μας.

◆ Αμεση εφάρμογή της Υπουργικής Απόφασης (ΦΕΚ, τ.Β, 1318/2015) από την Σχολική Επιτροπή του Δήμου Ρόδου, ώστε κάθε Εργαστηριακό Κέντρο (Ε.Κ.) ως αυτοτελής εκπαιδευτική μονάδα να χρηματοδοτείται αυτοτελώς και

να λαμβάνει ειδική χρηματοδότηση, η οποία είναι συνάρτηση του αριθμού των μαθητών όλων των σχολικών μονάδων που εξυπηρετεί, ο οποίος πλασματικά διπλασιάζεται (παρ. 9, άρθρο 1). Καλούμε τη δημοτική αρχή της Ρόδου να συμμορφωθεί και να χρηματοδοτήσει ορθά τα δύο (2) Ε.Κ. της ευθύνης της, όπως προβλέπεται.

◆ Σύγχρονα εργαστήρια με εξοπλισμό (μηχανήματα, εργαλεία, υλικά) για να μπορούν όλοι οι μαθητές να παρακολουθούν σωστά την ειδικότητά τους. Τοποθέτηση ασπροπινάκων σε όλα τα εργαστήρια. Να παρέχεται δωρεάν ο εξοπλισμός που απαιτείται και να μην τον αγοράζουμε.

◆ Αμεση συντήρηση και επισκευή εγκαταστάσεων όλων των σχολικών μονάδων (παράθυρα, κάγκελα, πόρτες, αίθουσες, εργαστήρια, σύστημα θέρμανσης).

◆ Προμήθεια εξοπλισμού (π.χ. καρεκλών, θρανίων, ασπροπινάκων, κ.α.) σχολικών μονάδων. Το πρόβλημα επιδεινώθηκε με την κατάργηση του ΟΣΚ, αφού ο νέος φορέας Κτηριακές Υποδομές ΑΕ δεν έχει ανταποκριθεί στις ανάγκες εξοπλισμού σχολείων της περιοχής μας.

◆ Να καταργηθούν οι ηλεκτρονικές εγγραφές της πλατφόρμας e-epal με κωδικούς taxisnet, αφού εδώ και χρόνια ήδη λειτουργεί η πλατφόρμα myschool. Δεν χρειάζεται το Υπουργείο να σπαταλά άσκοπα χρήμα και εργατοώρες για επιπλέον γραφειοκρατία.

◆ Καμιά αίθουσα και εργαστήριο χωρίς θέρμανση και κλιματισμό. Αμεση προμήθεια πετρελαίου και κλιματιστικών. Λειτουργία θέρμανσης και κλιματισμού σε όλα τα σχολεία χωρίς εξαιρέσεις κατά τις ώρες διδασκαλίας.

◆ Κάτοχοι Απολυτηρίου ή και Πτυχίου σχολικής μονάδας δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης ισότιμα με τα αντίστοιχα του ΕΠΑΛ Ν.4386/16, να εγγράφονται απευθείας στη Γ' τάξη Ειδικότητας.

◆ Αμεση έκδοση επαγγελματικών δικαιωμάτων σε εκκρεμείς ειδικότητες των ΕΠΑΛ.

◆ Μαθητεία με προσλήψεις καθηγητών και αμοιβές μαθητών σύμφωνα με την ΣΣΕ. Όχι κάτω από 751 €. Δούλοι του 21ου αιώνα δεν θα γίνουμε. Κανένας μαθητής να μην συμβιβαστεί με αυτήν την αθλιότητα.

-Να ξεκινήσει τώρα η Ενισχυτική Διδασκαλία και η Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη σε όσους μαθητές την έχουν

ανάγκη, σε όλες τις σχολικές μονάδες της Α/θμιας και Β/θμιας εκπαίδευσης χωρίς εξαιρέσεις.

-Δωρεάν, τακτικές και ασφαλείς μετακινήσεις όλων των μαθητών και χωρίς εξαιρέσεις στα Μ.Μ.Μ. (ΡΟΔΑ, ΚΤΕΛ). Να καταργηθούν οι περιορισμοί στις χιλιομετρικές αποστάσεις. Τοποθέτηση λεωφορείων για την κάλυψη σχολικών αναγκών με προσαρμοσμένα δρομολόγια στις ώρες προσέλευσης και αποχώρησης των μαθητών από και προς τις σχολικές μας μονάδες.

◆ Αμεση αποστολή και αναζήτηση υπηρεσιακών εγγράφων (βεβαίωση κατοικίας), σχετικά με την χορήγηση του πάσο για τις μετακινήσεις μας, από τις Δνσεις των σχολικών μονάδων με την εγγραφή μας σ' αυτές.

◆ Δωρεάν είσοδο σε όλους τους μαθητές χωρίς εξαιρέσεις σε θέατρα και αρχαιολογικούς χώρους με έκδοση δελτίου μαθητή. Μαθητικές εκπτώσεις έως 50% σε κινηματογράφους και συναυλίες.

◆ Να υπάρχει διευκόλυνση και κατανόηση για όλους τους μαθητές που εργάζονται παράλληλα με το σχολείο για να τα βγάλουν πέρα.

◆ Στις απουσίες μη λαμβανόμενες υπόψη (άρθρο 14 της Υ.Α. 133381/Δ4/12-08-16) να προστεθεί διάταξη για λόγους εργασίας με προσκόμιση βεβαίωσης εργοδότη και έγκρισης μέχρι 20 απουσίες από το σύλλογο διδασκόντων του σχολείου.

◆ Μόνιμες προσλήψεις Καθαριστριών σχολικών κτηρίων. Να σταματήσει το απαράδεκτο καθεστώς αμοιβής με βάση μόνο τον αριθμό των αιθουσών. Να αμείβονται και για την παροχή καθαριότητας στους κοινόχρηστους χώρους (προαύλιο, τουαλέτες) και των γραφείων. Παροχή όλων των απαραίτητων υλικών και μέσων για την καθαριότητα των σχολικών υποδομών.

◆ Μόνιμες προσλήψεις Σχολικών Φυλάκων σε όλα τα σχολεία. Ούτε ένα ευρώ από την τσέπη των γονιών μας για την φύλαξη.

◆ Τοποθέτηση διοικητικού προσωπικού σε κάθε σχολική μονάδα σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

◆ Εφαρμογή Μέτρων Υγιεινής και Ασφάλειας (σήμανσης, φωτισμός) σε όλα τα σχολεία. Τοποθέτηση αντιολισθητικών ταινιών σε όλες τις σκάλες των σχολείων. Αμεση αντικατάσταση πράσινων πινάκων κιμωλίας με ασπροπινάκες στις αίθουσες διδασκαλίας. Παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας σε όλους τους μαθητές σε κάθε εργαστήριο.

◆ Ανακαίνιση Αιθουσών Πολλαπλών Χρήσεων για την φιλοξενία και υποστήριξη πολιτιστικών εκδηλώσεων (θέατρο, κινηματογράφος, χορός, μουσική). Καθαρισμός δαπέδου, προμήθεια αναδιπλώμενων καρεκλών, κουρτινών για χώρο σκηνής και αίθουσας. Τοποθέτηση σύγχρονου οπτικοακουστικού εξοπλισμού: μικροφωνική εγκατάσταση, προβολείς σκηνής με κονσόλα φωτισμού, βιντεοπροβολέα με βάση οροφής).

◆ Σύγχρονες αθλητικές υποδομές σε κάθε σχολείο. Αθλητικοί χώροι με τάρταν, με συνθετικούς χλοοτάπητες, με ακρυλικά και πολυουρεθανικά δάπεδα. (πηγή: alfavita)

Μασκαραλίκια

Η στιγμή είναι ανεπανάληπτη! Ο Καμμένος με πανεπιστημιακή τήβενο παραλαμβάνει επαίνους και μετάλλιο. Υπάρχει ολόκληρο μπουκέτο φωτογραφιών στην ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ, υπό τον σεμνό τίτλο: «Ο ΥΕΘΑ Πάνος Καμμένος τιμήθηκε με το Μετάλλιο Α' Τάξεως "Χρυσούς Αλέξανδρος"». Πού έγιναν όλ' αυτά; Μην πάει ο νους σας σε κάποιο από τα διάσημα πανεπιστήμια του εξωτερικού ή έστω σε κάποιο δικό μας (που γενικώς μοιράζουν παράσημα και τίτλους σε πολιτικούς παράγοντες της αλλοδαπής και της ημεδαπής). Στο ΤΕΙ Θεσσαλονίκης έγινε η παρασημοφόρηση. Γι' αυτό και έπρεπε να γίνει η σχετική αναβάθμιση.

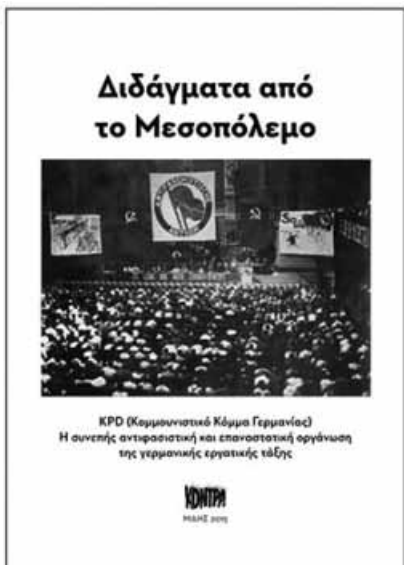
Διαβάζουμε στην πρώτη κιόλας παράγραφο της ανάρτησης στην ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ: «Με την ύψιστη διάκριση του Μεταλλίου Α' Τάξεως "Χρυσούς Αλέξανδρος" τιμήθηκε από τον **Πρύτανη** του Αλεξάνδρειου Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντίνο Βαρσαμίδα, ο Υπουργός Εθνικής Αμυνας και Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος». Ευτυχώς που με τον τελευταίο νόμο του Γαβρόγλου, τα ΤΕΙ, που μέχρι πριν από μερικούς μήνες είχαν διοίκηση και πρόεδρο-αντιπρόεδρο διοίκησης, απέκτησαν σύγκλητο, πρύτανη και αντιπρύτανη. Γιατί άλλο είναι να σε παρασημοφορεί ένας προεδρούκος κι άλλο κοτζαμάν πρύτανης.

Και γιατί παρασημοφορήθηκε ο Καμμένος; Μήπως για το συγγραφικό του έργο, που συνίσταται στην έκδοση του μνημειώδους βιβλίου «Τρομοκρατία, Θεωρία και Πράξη Theory (1990)» (ναι, ναι, πρόκειται περί του βιβλίου που ο θεωρητικός της χούντας Γεωργαλάς ισχυρίστηκε ότι αποτέλεσε δικό του πόνημα, για τη συγγραφή του οποίου έφαγε φέσι από τον Καμμένο) και για τη συμμετοχή του στην έκδοση «Ελληνισμός και Ορθοδοξία στη Δεύτερη Χιλιετία Τόμος 1 (1997), Τόμος 2 (1998), Τόμος 3 (1999)» (τη σχετική πληροφόρηση παίρνουμε από το βιογραφικό του Καμμένου, όπως παρατίθεται στην επίσημη ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ); Μπορεί. Και για τη γενικότερη προσφορά του, ασφαλώς. Πάντως, από το σουρεαλιστικό βίντεο (υποστήκαμε το μαρτύριο επί μισή ώρα) συγκρατήσαμε ότι έχει διακριθεί για το «σεβασμό στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα», «έχει αναγνωριστεί διεθνώς για τους αγώνες του υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατά της διεθνούς τρομοκρατίας», ενώ ανήκει σ' εκείνους που «μπορούν να γίνουν ηγέτες και να δώσουν προοπτική στη χώρα» (αυτό που το βάζετε;!) Γενικώς, βραβεύτηκε ως «μία από τις πλέον εξέχουσες προσωπικότητες της σύγχρονης Ελλάδας»!

Η εκδήλωση δεν έγινε στο ΤΕΙ, αλλά στο Ολυμπιακό Μουσείο Θεσσαλονίκης. Η αίθουσα γέμισε μόνο κατά το ένα τέταρτο (οι αξιωματικοί που παρέστησαν αναγκαστικά δεν μπορούσαν να αλλάξουν τους... πληθυσμιακούς συσχετισμούς και έτσι κυριάρχησε το... αράια-αράια να φαινόμαστε καμιά σαρανταρέα), ενώ πλην της υφυπουργού Κόλλια-Τσαρουχά (η οποία ανήκει στους ΑΝΕΛ), δεν είδαμε κανέναν να εκπροσωπεί την κυβέρνηση. Εστω το υπουργείο Παιδείας. Ούτε καν ο εκπρόσωπος της πυρκαυλού Ελλάδος στους ΑΝΕΛ και στην κυβέρνηση, υφυπουργός Παιδείας Ζουράρις, ο οποίος μάλλον κάποιο πρόβλημα είχε με την εν λόγω βράβευση και -αν και θεσσαλονικίος- επέλεξε να απόσχει. Και από βουλευτές διακρίναμε μόνο τον Μάρκο Μπόλαρη.

Ο βραβευθείς εξεφώνησε και βαρυσήμαντη ομιλία αφιερωμένη στη Μακεδονία που «είναι μία και μοναδική» και «υπήρξε πάντα και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια στόχος της σλαβικής επιβουλής». Επανάλαβε αυτό για το οποίο τον έχουν διαψεύσει όλοι: «Οποιαδήποτε απόφαση η οποία θα συμπεριλαμβάνει τον ελληνικό όρο "Μακεδονία" ή παράγωγο του στην ονομασία αυτής της σλαβικής οντότητας, θα είναι μία απόφαση η οποία θα αντιτίθεται στην απόφαση του Συμβουλίου Αρχηγών των κομμάτων υπό την προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή το 1992».

Πολιτικό ενδιαφέρον είχε η εξής αποστολή της ομιλίας του: «Θέλω να ξεκαθαρίσω, όχι ως Υπουργός Εθνικής Αμυνας και μέλος της κυβέρνησεως, αλλά ως Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, ότι εμείς δεν πρόκειται ποτέ να αποδεχθούμε να συμπεριληφθεί ο ελληνικός όρος "Μακεδονία" σε οποιαδήποτε λύση και αν προταθεί με τη δική μας ψήφο». Επειδή εδώ και χρόνια, με κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, τα αστικά κόμματα έχουν συμφωνήσει σε σύνθετη ονομασία, ρωτάμε: αν λάχει στη σημερινή κυβέρνηση η υπογραφή οριστικής συμφωνίας, ο Καμμένος θα ρίξει την κυβέρνηση;

Θύματα της αθεράπευτης αμερικανοδουλείας τους

Ευτυχώς πέρασε ενάμισης χρόνος από τότε και πρόλαβε να τα καταπιεί και να τα χωνέψει. Αλλιώς, στο λαιμό θα του κάθονταν του Καμμένου οι ψαρομεζέδες του «Δουράμπεη», όπου κέρασε τον Τζορτζ Παπαδόπουλος (φροντίζοντας να φωνάξει και τους δημοσιογράφους για τα σχετικά ενσταντανέ).

Να μην τα ρίχνουμε, όμως, όλα στον Καμμένο. Ο λομπίστας Παπαδόπουλος, πριν πάει για ουζάκι με τον υπουργό Αμυνας, είχε κάνει συναντήσεις στο υπουργείο Εξωτερικών, ενώ είχε διαβεί και την πόρτα του προεδρικού μεγάρου, όπου έγινε δεκτός και φωτογραφίστηκε με τον πρόεδρο Πάκη. Όπως γράφτηκε τότε, ζήτησε από τον Πάκη επαφή με το μέγαρο Μαξίμου, η οποία όμως δεν πραγματοποιήθηκε. Φαίνεται πως οι Τσιπραίοι ήθελαν να κρατήσουν κάποιες αποστάσεις από το επιτελείο του Τραμπ (που τότε κάθε άλλο παρά φαβορί ήταν στις δημοσκοπήσεις).

Ετσι, ο Παπαδόπουλος περιορίστηκε σε μια φωτογραφία με τον Πάκη (την οποία ανέβασε ο ίδιος στο twitter) και σε ένα γεύμα σε δημόσια θέα με τον Καμμένο. Ο οποίος Καμμένος δεν τον λησμόνησε. «Συγχαρητήρια στον νέο πρόεδρο Τραμπ σημαντική η θέση πλέον του Ελληνοαμερικανού Γιώργου Παπαδόπουλου για την Ελλάδα» έγραψε στο Twitter στις 9 Νοέμβρη του 2016, συνοδεύοντας την ενθουσιώδη ανάρτηση με μια φωτογραφία του «εξαιρετικού» Τζορτζ («εξαιρετικό» τον είχε χαρακτηρίσει ο Τραμπ σε μια συνέντευξή του στην Washington Post, η οποία δεν πείστηκε και πήρε τον ελληνοαμερικανό λομπίστα στο φιλό).

Και γιατί θα του κάθονταν στο λαιμό οι ψαρομεζέδες του Καμμένου; Όχι γιατί ο Παπαδόπουλος -παρά τις προσδοκίες του Καμμένου- δεν πήρε καμία θέση στη διοίκηση Τραμπ, αλλά γιατί ο «εξαιρετικός» Τζορτζ είναι σήμερα ο βασικός πληροφοριοδότης («το καρφί», όπως λένε στην αμερικάνικη πολιτική αργκό) του ειδικού εισαγγελέα Ρόμπερτ Μόλερ, που έχει αναλάβει την έρευνα για τις ενδεχόμενες διασυνδέσεις του στρατόπεδου Τραμπ με τις ρωσικές μυστικές υπηρεσίες. Από του «Δουράμπεη» σε ένα κελί ομοσπονδιακής φυλακής, ένα τσιγάρο δρόμος...

Σαν γνήσιο λαμόγιο, ο Παπαδόπουλος ομολόγησε στις 5 Οκτώβρη ότι έδωσε ψευδείς καταθέσεις σε πράκτορες του FBI. Την περασμένη Δευτέρα, από το γραφείο του ειδικού εισαγγελέα Μόλερ, ανακοινώθηκε ότι δύο άλλοι πρώην στενοί συνεργάτες του Τραμπ, ο Πολ Μάναφορτ και ο Ρικ Γκέιτς, παραδόθηκαν στο FBI και τέθηκαν στη διάθεση του ειδικού εισαγγελέα. Τους είχε «δώσει» ο Παπαδόπουλος, που έκανε «ντιλ» με τον εισαγγελέα με στόχο να ελαφρύνει την ποινική του μεταχείριση. Αυτά τα «ντιλ» στο αμερικάνικο ποινικό σύστημα ανακοινώνονται και έτσι είχαμε την ευκαιρία να πληροφορηθούμε ότι ο εισαγγελέας και ο συνήγορος του «δικού μας» συμφώνησαν -μεταξύ των άλλων- τα εξής: «Η κυβέρνηση συμφωνεί να θέσει υπόψη του δικαστηρίου τις προσπάθειες του κατηγορούμενου να συνεργαστεί με την κυβέρνηση, υπό την προϋπόθεση ότι ο πελάτης σας συνεχίζει να δίνει πληροφορίες σχετικές με οποιοδήποτε ζήτημα ενδιαφέρει την κυβέρνηση». Εννιά σελίδες καταλαμβάνει το «ντιλ», στο πλαίσιο του οποίου ο Παπαδόπουλος δέχεται να «φάει» ποινή πέντε χρόνων (και κάποιες άλλες εξαγοράσιμες), υπό την προϋπόθεση ότι θα συνεχίσει να «καρφώνει» άλλους, όπως προφανώς έκανε με τους Μάναφορτ και Γκέιτς.

Ο Λευκός Οίκος λέει ότι ο «εξαιρετικός» Τζορτζ δεν ήταν παρά ένας χαμηλόβαθμος «εθελοντής» στην καμπάνια του Τραμπ και όπως αντιλαμβάνεστε η ιστορία στις ΗΠΑ θα έχει συνέχεια. Εδώ απλώς εξετάζουμε την υπόθεση από τη σκοπιά των ελλήνων αστών πολιτικών και κυρίως του Καμμένου, που για μια ακόμα φορά έδειξε... εξαιρετική διορατικότητα. Ετσι συμβαίνει, όμως, με τους φορείς της αμερικανοδουλείας. Με το που έρχεται κάποιος από το επιτελείο των αμερικανών πολιτικών, σπεύδουν να του κάνουν τεμενάδες και να τον προσκυνήσουν, χωρίς να ψάξουν το ποιόν του. Τους αρκεί που είναι Αμερικάνος, που συνομιλεί με τον ένα ή τον άλλο παράγοντα της αμερικάνικης πολιτικής.

Επιστροφή στους συνταξιούχους αυτών που τους άρπαξαν παράνομα

Μνημείο στρεψοδικίας

Πραγματικό μνημείο στρεψοδικίας η ανακοίνωση του υπουργείου Εργασίας για την επιστροφή στους συνταξιούχους των εισφορών Κλάδου Υγείας που επί τέσσερα χρόνια τους παρακρατούσαν παράνομα.

«Η παρακράτηση εισφορών υπέρ ασθενείας, επί πλασματικών και όχι επί των πράγματι καταβαλλόμενων συντάξεων, είναι ένα πρόβλημα που δημιουργήσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις» αναφέρει η ανακοίνωση του υπουργείου Εργασίας. Και συνεχίζει: «Με διάταξη του ν.4387/2016, διορθώθηκε ο λάθος τρόπος παρακράτησης της εισφοράς ασθενείας και ως βάση υπολογισμού της κράτησης προσδιορίστηκε το καταβαλλόμενο ποσό της σύνταξης.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αποκατέστησε την αδικία και έχει δεσμευτεί για την επιστροφή των ποσών που αναλογούν στους συνταξιούχους, για το διάστημα από 1/1/2012 έως και 30/6/2016».

Αυτό είναι ψέμα. Εγιναν δικαστικές προσφυγές, βγήκαν δικαστικές αποφάσεις και τότε μόνο **αναγκάστηκε** η σημερινή κυβέρνηση να ψηφίσει τη σχετική διάταξη, δεκαέξι μήνες μετά την εκλογή της. Από τότε πέρασαν άλλοι δεκαοχτώ μήνες και τα λεφτά που παρακρατήθηκαν παράνομα δεν επιστράφηκαν στους συνταξιούχους (ούτε καν με τη μέθοδο του συμψηφισμού με τις κρατήσεις για τον Κλάδο Υγείας που τους κάνουν κάθε μήνα.

Κι όχι μόνον αυτό, αλλά παίζουν και τον παπά, με αντικρουόμενες δηλώσεις του ενός και του άλλου κυβερνητικού παράγοντα. Υποτίθεται ότι η ανακοίνωση του υπουργείου Εργασίας ήρθε να βάλει τάξη στο χάος των αντικρουόμενων δηλώσεων. Και τι λέει; «Η απαραίτητη προεργασία για την επιστροφή των ποσών στους συνταξιούχους ολοκληρώνεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΕΦΚΑ. Ο χρόνος και ο τρόπος επιστροφής των ποσών θα ανακοινωθεί το επόμενο διάστημα».

Κοροϊδεύουν δηλαδή. Δεν αναλαμβάνουν καμία δέσμευση για άμεση επιστροφή των ποσών, αλλά παραπέμπουν σε κάποιο αόριστο μέλλον. Το ποσό που πρέπει να επιστραφεί στους συνταξιούχους λέγεται πως είναι γύρω στα 300 εκατομμύρια ευρώ. Ποσό μηδαμινό μπροστά στα δεκάδες δισεκατομμύρια που άρπαξαν από τους συνταξιούχους όλ' αυτά τα χρόνια, ικανό όμως να τινάξει στον αέρα τους σχεδιασμούς τους για το «κοινωνικό μέρισμα». Προφανώς, το συζητούν παρασκηνιακά με την τρόικα για να βρουν την προσφορότερη λύση. Γι' αυτό δε δεσμεύονται για τίποτα. Στο τέλος, δεν αποκλείεται να τους ακούσουμε να παρουσιάζουν κι αυτό το ποσό σαν... «κοινωνικό μέρισμα». Όταν παρουσιάζουν ήδη σαν «κοινωνικό μέρισμα» τις πληρωμές ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου, δε θα εκπλαγούμε καθόλου αν παρουσιάσουν ως «κοινωνικό μέρισμα» και τα λεφτά που παρανόμως άρπαξαν από τους συνταξιούχους και πρέπει να τους τα επιστρέψουν.

Κυβερνητικός βόρβορος

«**Ε**ίστε και ψεύτης» - «Να πάτε να πάρετε μεροκάματο από τον κ. Μαρινάκη» - «Να πάτε για το μεροκάματο από τον Πειραιά» - «Να πάρετε για το μεροκάματο από τον Πειραιά. Να πάτε με τη σύζυγό σας» - «Πάντως εγώ ποτέ. Εσείς με τη δικιά σας...» - «πλέον πράγματι με ορισμένους από δω μπορώ να μιλάω μόνο με μηνύσεις και αγωγές».

Ατάκες του υπουργού Αμυνας και συγκυβερνήτος εταίρου, Π. Καμμένου, στη Βουλή, απευθυνόμενες προς τον αντιπρόεδρο Μπουμπούκο της ΝΔ, που του έχει βρει το κουμπί και ξέρει να τον κάνει «τούρμπο», γυρίζοντας κάθε φορά το θέμα της συζήτησης (στη συγκεκριμένη περίπτωση η συζήτηση αφορούσε τη συμφωνία με τις ΗΠΑ για την «αναβάθμιση» των F-16) στα προσωπικά του Καμμένου. Είπε κι άλλα, τα οποία δεν καταγράφηκαν στα πρακτικά με εντολή του προεδρεύοντος (ο Γ. Λαμπρούλης του Περισού ήταν στην έδρα).

Αυτά την Τετάρτη 25 Οκτώβρη, ως πρώτος γύρος. Γιατί υπήρξε και δεύτερος γύρος τη Δευτέρα 30 Οκτώβρη, όταν ο Καμμένος εμφανίστηκε για να απαντήσει σε επίκαιρη ερώτηση του νεοδημοκράτη Τσιάρα σχετικά με τις λονδρέζικες... περιπέτειές του.

«Μάλιστα, επειδή εγώ με τη γυναίκα μου, όταν πηγαίνουμε στο εξωτερικό, πληρώνω από την τσέπη μου και η γυναίκα μου εργάζεται και έχει και “πόθεν έσχες”, να ψάξετε να βρείτε τις γυναίκες εκείνων που δεν έμπαιναν στο “πόθεν έσχες” και όταν αποκτούσαν έναν νέο φίλο, γηραιό εφο-

πλιστή, έφευγαν και με ένα διαμέρισμα από το Λονδίνο! Ετσι, για να εξηγούμαστε, κύριε Τσιάρα. Μαζευτείτε, λοιπόν και μην ξευτιλιζέστε, όπως προσπαθούν να οδηγήσουν στη Νέα Δημοκρατία ορισμένα νεοφασιστικά στοιχεία που έχετε μαζέψει. Κατάλαβατε;».

Τυπικός Καμμένος. Δε χρειάζεται, βέβαια, να ασχοληθούμε με αυτό που είπε, όταν δεν ανέφερε ονόματα. Φαίνεται, όμως, το ποιόν της υπουργάρας του Τσίπρα, του κολλητού του Πολάκη και του Παππά. Γιατί χρειάστηκε να επιστρατεύσει αυτόν τον υπαιτιγμό «απειλή»; Γιατί προηγουμένως είχε καταεξευτελιστεί, καθώς αναγκάστηκε να απαντήσει πάλι για το πώς πλήρωσε το ξενοδοχείο στο Λονδίνο και να παρουσιάσει τρίτη εκδοχή.

Την πρώτη φορά είχε πει ότι πλήρωσε με την πιστωτική του κάρτα, καταθέτοντας μάλιστα και το αποδεικτικό, που ήταν αποδεικτικό κράτησης και όχι πληρωμής. Τη δεύτερη φορά, αφού στο μεταξύ τα «Παραπολιτικά» του Κουρτάκη είχαν δημοσιεύσει το λογαριασμό που έγραφε ότι πλήρωσε με μετρητά, είχε απαντήσει στον Λοβέρδο ότι πλήρωσε την κράτηση με την κάρτα και τη διαφορά με μετρητά. Την τρίτη φορά, στον Τσιάρα, έδωσε την εκπληκτική απάντηση «χρέωσα την κάρτα μου και εξόφλησα με μετρητά!» Μέσα στην παραζάλη του προσπάθησε να το εξηγήσει: «Χρεώθηκε η κάρτα μου, όπως είπα στη Βουλή. Η κάρτα μου δόθηκε στο ξενοδοχείο για να πληρωθεί η διαμονή μου. Το ποσό που προέκυψε ήταν ποσό το οποίο διέθετα σε μετρητά, διότι όπως

ξέρετε έχει τη δυνατότητα να έχει μαζί του 2.000 ευρώ ο καθένας -2.000 ευρώ εγώ και 2.000 ευρώ η γυναίκα μου, 4.000 ευρώ- και έτσι εξόφλησα τη διαμονή μου με μετρητά. Εν συνεχεία, η απόδειξη αυτή βρέθηκε πρωτοσέλιδο σε μία εφημερίδα. (...) Πλήρωσα, είπα, με την κάρτα μου και έκλεισα το δωμάτιο στην εταιρεία BOOKING.COM, χρέωσα την κάρτα μου στο ξενοδοχείο και φεύγοντας εξόφλησα από την τσέπη μου, γιατί είχα μετρητά επάνω μου και δεν ήθελα η κάρτα μου να πάρει 2.000 ευρώ παραπάνω και να έρθω εδώ να τα πληρώσω μετρητά. Το καταλαβαίνετε ή δεν το καταλαβαίνετε αυτό;»!

Χρεώνω την κάρτα σημαίνει πληρώνω με την κάρτα. Άλλο δηλώνω την κάρτα για εγγύηση (όπως απαιτείται στις διαδικτυακές κρατήσεις) και άλλο χρεώνω την κάρτα που σημαίνει ότι τα λεφτά βγήκαν από την κάρτα. Αυτά είναι σαφή στον καθένα και το ζήτημα θα ήταν γελοίο αν ο Καμμένος δεν ήταν ο... Καμμένος. Θα μπορούσε να πει από την αρχή «πλήρωσα από την τσέπη μου» και τέρμα. Αυτός όμως επέλεξε να πει ότι πλήρωσε με την κάρτα (κατέθεσε και το αποδεικτικό της κράτησης, τρομάρα του) και στη συνέχεια το ένα ψέμα έφερε το άλλο. Δεν ξέρουμε αν θα υπάρξει και άλλο επεισόδιο, αλλά εμείς κάναμε έναν πρόχειρο λογαριασμό και βρήκαμε σπαρταριστά πράγματα. Από τις 4.000 που είχε μαζί του -όπως ισχυρίζεται- το ζεύγος Καμμένου, πλήρωσε τα 3.000 ευρώ (2.642,70 λίρες) στο ξενοδοχείο. Με ένα χιλιάριο έγιναν τα ψώνια, τα

γεύματα στο πολυτελές Park Tower Hotel Casino και τα ψώνια στο Selfridges; Εμείς του δίνουμε την ιδέα να χρησιμοποιήσει αυτόν τον υπολογισμό σαν απόδειξη ότι... δεν έπαιξε στο καζίνο. Δεν είχε λεφτά ο άνθρωπος, τσίμα-τσιμα τα έφερε βόλτα...

Είχε και άλλα βορβορώδη η συγκεκριμένη κοινοβουλευτική συζήτηση. Μάθαμε ότι υπάρχει... εγκληματική οργάνωση που ασχολείται με τη δυσφήμιση του Καμμένου. Το είπε ευθύς εξαρχής στον Τσιάρα, αφού εξέφρασε την απογοήτευσή του: «Δεν το περίμενα από εσάς, διότι στο κοινοβουλευτικό σας ήθος μέχρι σήμερα δεν συνάδουν τέτοιου είδους πρακτικές και ιδίως αναφορές σε προσωπικά θέματα. Ομως, ήθελα να σας απαντήσω, διότι -δυστυχώς για εσάς- έχει επιληφθεί της υποθέσεως αυτής η Δίωξη Εμβασμών της Ελληνικής Αστυνομίας και εντός των επομένων ημερών θα δείτε εκδότες, θα δείτε εμπόρους όπλων και συναδέλφους σας να εμπλέκονται σε αυτή την ιστορία, λειτουργώντας ως όργανα συγκεκριμένων εγκληματικών οργάνωσεων» - «Επειδή, λοιπόν, έχω υποβάλει αγωγές και μηνύσεις, σας δίνω μια ευκαιρία να ζητήσετε “συγγνώμη” για τη χρήση εντός της Βουλής παρανόμως αποκτηθέντος υλικού από την εγκληματική οργάνωση. Ενώ την απόδειξη που δεν έδωσα εγώ στην εφημερίδα, αλλά υπέκλεψε η εφημερίδα!»

Τυπικός Καμμένος, επαναλαμβάνουμε. Ομως, όλος αυτός ο βόρβορος εκβάλλεται στο μέγαρο Μαξίμου και στην Κουμουνδούρου.

Πανικός ενόψει της κατάθεσης των «προστατευόμενων» μαρτύρων Απειλές και τραμπουκισμοί από τους νεοναζιστές της ΧΑ

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών της ΧΑ είναι πανικόβλητοι ενόψει της κατάθεσης των πέντε «προστατευόμενων» μαρτύρων, πρώην χρυσαυγιτών, που με τις καταθέσεις τους στην προδικασία επιβεβαίωσαν το κατηγορητήριο. Αφού δεν μπόρεσαν να πετύχουν την αυτοπρόσωπη παρουσία των «προστατευόμενων» μαρτύρων (το δικαστήριο αποφάσισε να καταθέσουν, όπως και στην προδικασία, δηλαδή χωρίς να αποκαλυφθεί η ταυτότητά τους), οι νεοναζιστές έβαλαν μπροστά ένα σχέδιο τρομοκράτησης αυτών των μαρτύρων, ώστε να φοβηθούν και να ανασκευάσουν ή να στρογγυλέψουν τις καταθέσεις που έδωσαν στην προδικασία.

Αφού επανέφεραν (όχι ως αίτημα αλλά ως προτροπή) το ζήτημα της αυτοπρόσωπης παρουσίας των «προστατευόμενων» μαρτύρων στο ακροατήριο, ζητώντας από το δικαστήριο να ανακαλέσει την απόφασή του, ζήτησαν στη συνέχεια διάφορες «εγγυήσεις», όπως να παρίσταται δικαστικός ή εισαγγελικός λειτουργός στο δωμάτιο που θα βρίσκονται οι μάρτυρες, να μην υπάρχει άλλο πρόσωπο στην αίθουσα και λειτουργεί ως υποβολέας, να υπάρχει μόνιτορ και πολλά άλλα. Δεν παρέλειψαν δε να επαναλάβουν ότι οι μάρτυρες αυτοί δεν απειλήθηκαν ποτέ από τη ΧΑ.

Η εισαγγελέας της έδρας Αδ. Οικονόμου πρότεινε να παραστεί στο χώρο που θα βρίσκονται οι «προστατευόμενοι» μάρτυρες δικαστικός λειτουργός από τη σύνθεση του δικαστηρίου. Μετά δε από ερωτήσεις της προέδρου για το αν θα υπάρχει εικόνα από το δωμάτιο που θα βρίσκονται οι μάρτυρες, στην αρχή η εισαγγελέας απάντησε καταφατικά (ναι, να υπάρχει εικόνα), όταν όμως η πρόεδρος της επισημάνει ότι αν υπάρχει εικόνα θα αναγνωρίσουμε τους μάρτυρες, έσπευσε να διορθωθεί, προτείνοντας να απορριφθεί αυτό το αίτημα. Αυτή η γρήγορη αλλαγή της πρότασης της εισαγγελέας για την εικόνα προκάλεσε, όπως ήταν φυσικό, θυμηδία. Είναι σίγουρο ότι αν δεν τη ρωτούσε η πρόεδρος, η εισαγγελέας θα έμενε στην αρχική πρότασή της για λήψη εικόνας. Κατά τα άλλα, η εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη όλων των άλλων αιτημάτων των υπερασπιστών της ΧΑ.

Όλοι ανεξαιρέτα οι συνήγο-

ροι υπεράσπισης που έλαβαν τον λόγο ισχυρίστηκαν αυθαίρετα ότι οι «προστατευόμενοι» μάρτυρες δεν απειλήθηκαν. Όμως δύο απ' αυτούς, ο συνήγορος υπεράσπισης του φίρρερ της ΧΑ Μιχαλολιάκου, Π. Μιχαλόλιας, και ο συνήγορος υπεράσπισης του στελέχους της ΧΑ, Α. Πανταζή (μεταξύ των άλλων κατηγορείται και για απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά των αιγύπτων ψαράδων), Ε. Καρυδομάτης, ανακοίνωσαν ότι **γνωρίζουν και τους πέντε «προστατευόμενους» μάρτυρες.**

Με τη δήλωσή τους ότι γνωρίζουν τα ονόματά τους, εμμέσως πλην σαφώς **θέλησαν να στείλουν απειλητικό μήνυμα, με στόχο αυτοί οι μάρτυρες να στρογγυλέψουν και να αψυδατώσουν τις καταθέσεις** που έδωσαν στο στάδιο της προδικασίας. Καταθέσεις που επιβεβαιώνονται από τις καταθέσεις άλλων μαρτύρων κατηγορίας και από άπειρα αναγνωστέα έγγραφα και που σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 9 του τρομονόμου 2928/2001 μπορούν και πρέπει να ληφθούν υπόψη από τους δικαστές στον σχηματισμό της δικανικής τους πεποίθησης.

Αναφέροντας ότι γνωρίζουν τα ονόματά τους, είναι σα να τους λένε ότι αν δεν τα μαζέψουν, θα έχουν συνέπειες. Θυμίζουμε ότι από τις καταθέσεις των μαρτύρων στην προδικασία και στην ακροαματική διαδικασία μετρούν περισσότερο οι δεύτερες. Γι' αυτό και οι συνήγοροι υπεράσπισης στοχεύουν στην έμμεση απειλή, παρά τα λεγόμενά τους ότι δεν απειλήθηκαν και δε θα απειληθούν οι «προστατευόμενοι» μάρτυρες.

Δύο φορές ο συνήγορος υπεράσπισης του αρχηγού Μιχαλολιάκου, Π. Μιχαλόλιας, ανέφερε ότι γνωρίζουν τα ονόματά τους. Στην πρώτη του παρέμβαση ανέφερε ότι δεν υπάρχει οποιοσδήποτε φόβος για τους εξεταζόμενους μάρτυρες, **τα ονόματα των οποίων θα θέσουν στη διάθεση του δικαστηρίου.** Ενώ μίλησε πρώτος, ξαναπήρε το λόγο στο μέσον της διαδικασίας και μίλησε μόνο για τα ονόματα των πέντε μαρτύρων: Εμείς, η υπεράσπιση, **θέτουμε στη διάθεση του δικαστηρίου, εφόσον το ζητήσετε, τα ονόματα των πέντε μαρτύρων.** Η διαφοροποίηση του Π. Μιχαλόλια (εφόσον το δικαστήριο ζητήσει τα ονόματα) είναι άνευ ουσιαστικής σημασίας.

Ο Ε. Καρυδομάτης πήρε το λόγο αμέσως μετά τη δεύτερη τοποθέτηση του Π. Μιχαλόλια

και είπε ότι αυτά που είπε ο κ. Μιχαλόλιας, ότι γνωρίζουμε τους μάρτυρες, ότι δεν έχει πειραχθεί τρίχα του κεφαλιού τους, ότι δε φυλάσσονται, ότι δεν υπάρχουν μέτρα αστυνομικής παρουσίας, αποδεικνύουν ότι δεν απειλούνται. Αν αληθεύουν τα λεγόμενά του, ότι οι «προστατευόμενοι» μάρτυρες δε φυλάσσονται, δεν υπάρχουν μέσα αστυνομικής προστασίας τους, τότε ο Ε. Καρυδομάτης παραδέχεται ότι η ΧΑ έχει υπό στενή παρακολούθηση τους πέντε αυτούς μάρτυρες, γεγονός που αποτελεί τουλάχιστον έμμεση απειλή προς αυτούς.

Εσκίζαν τα ιμάτιά τους οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών, ότι ποτέ δεν απειλήθηκαν οι πέντε «προστατευόμενοι» μάρτυρες, όμως, «πριν αλέκτορα φωνήσαι», ήρθε η ίδια η ζωή να τους διαψεύσει πανηγυρικά. **Το πρωί της περασμένης Τετάρτης, έξω από τον Αρειο Πάγο, ομάδα χρυσαυγιτών με επικεφαλής στέλεχος από τον Πειραιά, που κινείται στο περιβάλλον του φίρρερ Μιχαλολιάκου- επιτέθηκε στη συνήγορο πολιτικής αγωγής Ευγενία Κουνιάκη και την τραυμάτισε στο πρόσωπο, γρονθοκοπώντας την.** Η συνήγορος προσερχόταν στη δίκη των νεοναζιστών και η επίθεση εναντίον της και εναντίον μιας ακόμα γυναίκας έγινε την ώρα που κατέβαιναν από το τρόλεϊ, στη στάση μπροστά από τον Αρειο Πάγο.

Αρχικά οι δράστες απομακρύνθηκαν ανενόχλητοι, ενώ αργότερα, μετά τη δημοσιότητα που πήρε η φασιστική επίθεση, έγιναν 25 περίπου προσαγωγές.

Η συνήγορος που δέχτηκε τη φασιστική επίθεση αναγνώρισε τον επικεφαλής, στέλεχος της ΧΑ, που συμμετείχε και ο ίδιος στην επίθεση. Διευκρίνισε δε στους δημοσιογράφους που καλύπτουν το ρεπορτάζ της δίκης των νεοναζιστών, ότι το στέλεχος της ΧΑ την αναγνώρισε και γι' αυτό της επιτέθηκαν οι χρυσαυγίτες.

Θυμίζουμε, ότι παλαιότερα, στο ίδιο περίπου σημείο, ομάδα χρυσαυγιτών είχε επιτεθεί στη μάνα του δολοφονημένου αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Και τότε το συμβάν είχε εξελιχθεί μπροστά στα μάτια αστυνομικών, οι οποίοι δεν προχώρησαν σε προσαγωγές.

Θυμίζουμε, ακόμη, ότι επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης εξακολουθεί να παραμένει ο ίδιος Αστυνομικός Διευθυντής.

Στη δίκη, μετά την καθιερω-

μένη διαδικασία της διαπίστωσης των παρουσιών των συνηγόρων που εκπροσωπούν τους κατηγορούμενους, ζήτησε το λόγο ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Κώστας Παπαδάκης και έκανε δήλωση καταγγελίας για την επίθεση που δέχτηκε η συνάδελφός του Ευγενία Κουνιάκη. Είπε:

«Κυρία Πρόεδρε, η Πολιτική Αγωγή καταγγέλλει ότι η συνήγορος Ευγενία Κουνιάκη, προσερχόμενη στη δίκη, δέχτηκε επίθεση από χρυσαυγίτες και πηγαίνει στο νοσοκομείο αυτή τη στιγμή με τραύματα στο πρόσωπο. Παρακαλούμε το δικαστήριο να συμβάλει στη λήψη των μέτρων εκείνων που θα μπορέσουν να καταστήσουν απρόσκοπτη τη διεξαγωγή της δίκης από κάθε είδους τραμπουκισμούς. Άλλο ένα δείγμα ήταν αυτό σήμερα».

Μετά τη δήλωση του συνηγόρου, η πρόεδρος Μ. Λεπενιώτη ανακοίνωσε την απόφαση του δικαστηρίου επί του αιτήματος των συνηγόρων υπεράσπισης των νεοναζιστών για τη λήψη μέτρων κατά την εξέταση των πέντε «προστατευόμενων» μαρτύρων. Το δικαστήριο αποφάσισε ότι στην αίθουσα που θα βρίσκονται οι μάρτυρες αυτοί και θα εξετάζονται θα παρίσταται -από τις 3 Νοέμβρη που θα αρχίσει η εξέταση των μαρτύρων μέχρι αυτή να ολοκληρωθεί- ένας εισαγγελέας και ένας παιματοδίκης, που θα οριστούν από την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών. Οι μάρτυρες θα προσέρχονται με τις αστυνομικές τους ταυτότητες και θα γίνεται η ταυτοποίησή τους. Οι δύο δικαστικοί λειτουργοί θα βεβαιώνουν το δικαστήριο για την ταυτοποίηση με ηχητικά τεχνικά μέσα, με τα οποία θα γίνει η εξέταση των πέντε «προστατευόμενων» μαρτύρων. Το δικαστήριο απέρριψε όλα τα υπόλοιπα αιτήματα των συνηγόρων υπεράσπισης των νεοναζιστών.

Κατά τη γνώμη μας, με τη φασιστική επίθεση εναντίον της συνηγόρου πολιτικής αγωγής Ευγενίας Κουνιάκη, οι χρυσαυγίτες θέλησαν να στείλουν ένα προειδοποιητικό μήνυμα και στους πέντε «προστατευόμενους» μάρτυρες, προκειμένου αυτοί να αναθεωρήσουν τις καταθέσεις που είχαν δώσει στην προδικασία. Μένει να δούμε πώς θα συμπεριφερθούν οι αποδέκτες του μηνύματος. Η κατάθεση του πρώτου «προστατευόμενου» μάρτυρα ήταν ν' αρχίσει χτες (Παρασκευή 3 Νοέμβρη), ώρα που η «Κόντρα» πήγαινε στο τυπογραφείο.

Προβολές και συζητήσεις

10/11/2017

Η ΝΕΑ ΒΑΒΥΛΩΝΑ

(1929) Γκριγκόρι Κόζιντσεφ & Λεονίντ Τράουμπεργκ

Προβολή με ζωντανό μουσικό αυτοσχεδιασμό
Socos & Γιάννης Ξαρχάκος (κιθάρες)
Ντίνος Ξαρχάκος (τύμπανα)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγίου Κωνσταντίνου 65 & Αργυρίου 1 Είσοδος ελεύθερη
www.eksegersi.gr

~Παρασκευή 10/11/2017~

ΓΚΡΙΓΚΟΡΙ ΚΟΖΙΝΤΣΕΦ & ΛΕΟΝΙΝΤ ΤΡΑΟΥΜΠΕΡΓΚ

ΝΕΑ ΒΑΒΥΛΩΝΑ

Με συνοδεία ζωντανής μουσικής

(Novyy Vavilon, ΕΣΣΔ, 1929, 93')

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ: Γκριγκόρι Κόζιντσεφ,
Λεονίντ Τράουμπεργκ

Φωτογραφία: Αντρέι Μόσκιβιν**Μουσική:** Ντμίτρι Σοστακόβιτς

Πρωταγωνιστούν: Ντέιβιντ Γκούτμαν, Γιελένα Κουζμίνα,
Αντρέι Κοστρίσκιν, Σεργκέι Γεράσιμοφ

Μία από τις πιο εμβληματικές ταινίες όλων των εποχών

Στα 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση

Προβολή με ζωντανό μουσικό αυτοσχεδιασμό

Οι Κόζιντσεφ και Τράουμπεργκ, τιμώντας την Παρισινή Κομμούνια, γυρνούν μια πρωτοποριακή ταινία, τόσο ως προς τη μορφή όσο και ως προς το περιεχόμενό της. Με εργαλείο το διαλεκτικό μοντάζ (μοντάζ ιδεών), που εισήγαγε στην τέχνη του κινηματογράφου η σοβιετική πρωτοπορία, ξεπερνώντας το αφηγηματικό μοντάζ που κυριαρχούσε έως τότε, χρησιμοποιώντας εξπρεσιονιστικά στοιχεία και νέες ανακλύψεις της σοβιετικής πρωτοπορίας της περιόδου, οι δυο σκηνοθέτες μελετούν το ιστορικό φαινόμενο, την πρώτη εργατική επανάσταση στην Ιστορία, απελευθερωμένοι από αφηγηματικές και αναπαραστατικές αγκυλώσεις.

Η προβολή θα πραγματοποιηθεί με συνοδεία ζωντανής μουσικής. Ο Γιάννης Ξαρχάκος και ο Socos στις ηλεκτρικές κιθάρες και ο Ντίνος Ξαρχάκος στα τύμπανα θα αναζητήσουν με τους αυτοσχεδιασμούς τους το νήμα που συνδέει το φιλικό αριστούργημα των δύο σοβιετικών πρωτοπόρων με το σήμερα.

* Η ταινία θα προβληθεί την ίδια μέρα στον χώρο της Κόντρας στη Θεσσαλονίκη με την πρωτότυπη μουσική της υπόκρουση σε σύνθεση Ντμίτρι Σοστακόβιτς.

Παρασκευή στις 8:30 - Είσοδος ελεύθερη
Αθήνα: Αγαθούπολεως 65
Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Ακούσατε, ακούσατε: Ο Πάνος ο Καμμένος όλα από την κάρτα του τα πλήρωσε! Τι θέ'τε; Γιατί διαμαρτυρόσαστε, γιατί κατηγορείτε; Ο άνθρωπος είν' άρχοντας, δικαίωμα δεν δίνει. Κι όλοι αυτοί που βρίσκονται κει πάνω, έτσι κάνουν σκέφτονται το κοινό καλό και όχι την κονόμα πληρώνουν απ' την τσέπη τους, απ' το υστέρημά τους να βοηθήσουν θέλουμε κι όχι να τη βολεύουν. Το λέν' τα τσόνια στα κλαδιά, το λένε κι οι γαλιάντρες όλοι το παραδέχονται, το λέει κι η ιστορία.

Η στήλη (και όχι μόνο) είχε αρχίσει να ανησυχεί. Πέρασε τόσοσ καιρός κι ούτε μια συνάντηση, ένα γεύμα με νηστίσιμα ή μη, ένα ευλογημένο καφεδάκι ή έστω ένα τέιον

Και βέβαια λέμε οχι στις προκλητικές παρελάσεις αντρών που βγαίνουν στους δρόμους με πολύχρωμα φουστάνια!

βρε αδερφέ. Για τον θεοσεβούμενο πρωθυπουργό ο λόγος και τον εκ θεού πιστό (και με τις δύο έννοιες της λέξης) φίλο του. Ομως ήρθε η επίσκεψη του αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας Αναστάσιου στο μέγαρο Μαξίμου και πήγε η καρδιά μας στη θέση της (η άλλη μισή παραμένει στη μητρόπολη του κομμουνισμού, την καπιταλιστική Κίνα). Ο Αναστάσιος βρέθηκε στη χώρα του Αλέξη για τη διεθνή διάσκεψη «Θρησκευτικός και πολιτιστικός πλουραλισμός και ειρηνική συνύπαρξη στη Μέση Ανατολή», που διοργανώνεται υπό την αιγίδα του υπουργείου Εξωτερικών. Ο Αλέξης δεν ακολούθησε τον προσκεκλημένο του σ' αυτή. Και τι να πει; Εδώ δεν ξέρει γεωγραφία και ιστορία, θα ξέρει θρησκευτικά, αριστερό (τι γελάτε ρε;) άνθρωπος (τι γελάτε ρε;);

«Μισώ τους αδιάφορους. Η αδιαφορία είναι αβουλία, είναι παρασιτισμός, είναι δειλία, δεν είναι ζωή. Γι' αυτό μισώ τους αδιάφορους. Η αδιαφορία είναι το νεκρό βάρος της ιστορίας. Η αδιαφορία δρα δυνατά πάνω στην ιστορία. Δρα παθητικά, αλλά δρα. Είναι η μοιρολατρία. Είναι η κτηνώδης ύλη που πνίγει την ευφυΐα. Αυτό που συμβαίνει, το κακό που πέφτει πάνω σε όλους, συμβαίνει γιατί η μάζα των ανθρώπων απαρνείται τη βούλησή της, αφήνει να εκδίδονται νόμοι που μόνο η εξέγερση θα μπορέσει να καταργήσει, αφήνει να ανέβουν στην εξουσία άνθρωποι που μόνο μια ανταρσία θα μπορέσει να ανατρέψει. Μισώ τους αδιάφορους και γι' αυτό: γιατί με ενοχλεί το κλαψούρισμά τους, κλαψούρισμα αιωνίων αθώων. Ζητώ να μου δώσει λογαριασμό ο καθένας απ' αυτούς με ποιον τρόπο έφερε σε πέρας το καθήκον που του έθεσε και του θέτει καθημερινά η ζωή, γι' αυτό που έκανε και ειδικά γι' αυτό που δεν έκανε. Και νιώθω ότι μπορώ να είμαι αδυσώπητος, ότι δεν μπορώ να χαλαλίσω τον οίκτο μου, ότι δεν μπορώ να μοιραστώ μαζί τους τα δάκρυά μου» (Antonio Gramsci).

Τον Ακη τονε πιάσανε, ξανά τον μπουζουριάζουν χίλιοι τον πάνε από μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω και άλλοι τόσοι σέρνουμε τη... διαζευμένη Βίκυ με το μεγάλο δάχτυλο, το υπερυψωμένο -ενδεικτικό μίας γενιάς και μιας νοοτροπίας- τζάμπα μαγκιάς, αφού ξανά τις κλάψες θα αρχίσει...

«Η ιστορία δε θα συγχωρήσει τους επαναστάτες για τη χρονοτριβή τους όταν μπορούσαν να είναι νικητές σήμερα (και σίγουρα θα είναι νικητές σήμερα), ενώ διακινδυνεύουν να χάσουν πολλά αύριο, στην πραγματικότητα, διακινδυνεύουν να χάσουν τα πάντα. Εάν καταλάβουμε την εξουσία σήμερα, την καταλαμβάνουμε όχι σε αντίθεση με τα Σοβιέτ αλλά για λογαριασμό τους. Η κατάληψη της εξουσίας είναι δουλειά της εξέγερσης: ο πολιτικός σκοπός της θα γίνει σαφής μετά από την κατάληψη. Θα ήταν μια καταστροφή, ή μια καθαρή τυπικότητα, να περιμένουμε τη διστακτική ψηφοφορία της 25ης του Οκτώβρη. Ο λαός έχει το δικαίωμα και είναι δεσμευμένος με το καθήκον να αποφασίσει τέτοια ζητήματα όχι με μια ψηφοφορία, αλλά με τη δύναμη: στις κρίσιμες στιγμές της επανάστασης, ο λαός έχει το δικαίωμα και είναι δεσμευμένος με το καθήκον να δίνει κατευθύνσεις στους αντιπροσώπους του, ακόμη και στους καλύτερους αντιπροσώπους του, και να μην τους περιμένει. Αυτό αποδεικνύεται από την ιστορία όλων των επαναστάσεων· και θα ήταν ένα απέραντο έγκλημα εκ μέρους των επαναστατών αν επρόκειτο να αφήσουν την ευκαιρία να χαθεί, ξέροντας ότι η σωτηρία της επανάστασης, η προσφορά της ειρήνης, η σωτηρία της Πετρούπολης, η σωτηρία από την πείνα, η μεταβίβαση της γης στους αγρότες εξαρτώνται από αυτούς» (Βλαντίμιρ Ιλίτς Λένιν, 24.10.1917).

Κοκκινισκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Όσοι ασχολούνται σταθερά με το ελληνικό μπάσκετ γνωρίζουν ότι εδώ και πολλά χρόνια έχει δημιουργηθεί στο άθλημα μια «μασονία» (από παράγοντες και δημοσιογράφους) γύρω από τον Βασιλακόπουλο, που καθορίζει τις εξελίξεις και επιβάλλει την άποψή της στο χώρο. Η συντριπτική πλειοψηφία των παραγόντων, των προπονητών, των παιχτών και γενικότερα όσων ασχολούνται με το άθλημα προσπαθεί, αν δεν μπορεί να κερδίσει την εύνοιά της, τουλάχιστον να μην έρχεται σε αντιπαράθεση μαζί της.

Ο Νίκος Παππάς είναι μια από τις εξαιρέσεις που αποφάσισε να πάει κόντρα στην μασκετική «μασονία» και να υπερασπιστεί τη γνώμη του και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει την πραγματικότητα. Με δεδομένη την «αιρετική» άποψη της στήλης για το μπάσκετ και τη διαιτητική αντιπαράθεσή της με τον δημοσιογραφικό μασκετικό εσμό (από την εποχή που μεσουρανούσε στην πιάτσα ο μακαρίτης ο Φίλιππος Συρίγος), είναι απόλυτα φυσιολογικό ο Παππάς να έχει κερδίσει τη συμπάθειά της και την «αλληλεγγύη» της στην κόντρα του με το μασκετικό κατεστημένο. Επειδή όμως δεν έχουμε ποτέ υιοθετήσει την άποψη «ο εχθρός του εχθρού είναι φίλος μου», είναι αναγκαίο να δώσουμε μερικές «εξηγήσεις» για τους λόγους που η στήλη συντάσσεται στη συγκεκριμένη περίπτωση με τον παίκτη του Παναθηναϊκού.

Ο πρώτος και βασικός λόγος είναι ότι ο Νίκος Παππάς δεν έχει αποδεχτεί τα «πρότυπα» του καλού αθλητή, που έχουν επιβληθεί στο σύγχρονο μπάσκετ, αλλά λειτουργεί περισσότερο με το μασκετικό του ταλέντο (αδιάφορο για τη στήλη το «μέγεθός» του) και λιγότερο με την προπόνηση και τα συστήματα. Τηρουμένων των αναλογιών και με τον κίνδυνο να διαπράξουμε ύβρη, μπορούμε να τον χαρακτηρίσουμε «Φάνη Χριστόδουλου της εποχής μας», οπότε έχει κερδίσει αυτοδίκαια και μόνιμα μια θέση στην Εθνική.

Ο δεύτερος και εξίσου σοβαρός λόγος είναι ότι, εκτός από το μπάσκετ, εκφράζει με ενεργητικό τρόπο την άποψή του για τα κοινωνικά δρώμενα, κόντρα στη λογική και το δόγμα του «No Politics». Χωρίς να συμφωνεί η στήλη με το σύνολο των απόψεών του, πρέπει να του αναγνωρίσουμε ότι ανήκει στη μειοψηφία των ανθρώπων από το χώρο του αθλητισμού που δε διστάζουν να πάρουν θέση και μάλιστα εκτός της καθεστηκίας τάξης.

Ο τρίτος λόγος είναι γιατί έχει τις προϋποθέσεις και τα κότσια να γίνει ο ηγέτης του Παναθηναϊκού στη μετά Διαμαντίδη εποχή, παρά το γεγονός ότι οι μασκετικές του ικανότητες υπολείπονται κατά πολύ από αυτές του Διαμαντίδη. Στον σημερινό Παναθηναϊκό είναι ο μοναδικός που δε διστάζει να βγει μπροστά στα δύσκολα και σε όσους διαφωνούν η στήλη θυμίζει τον Κάρλες Πουγιόλ, ο οποίος ήταν ο εμβληματικός και αναμφισβήτητος αρχηγός της Μπαρτσελόνα, παρά το γεγονός ότι υπήρχαν αρκετοί συμπαίκτες του με μεγαλύτερες ποδοσφαιρικές ικανότητες.

Δωράκια εκατομμυρίων

Στις αρμόδιες επιτροπές της Βουλής βρίσκεται το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση της λειτουργίας των «κουλοχέρηδων», το οποίο είχε κατατεθεί στη Βουλή των περασμένο Αύγουστο, πριν κλείσει για τις καλοκαιρινές διακοπές. Η συζήτηση του νομοσχεδίου στις επιτροπές ξεκίνησε στις 20/10/2017 και αναμενόταν να ολοκληρωθεί στις 2/11/2017. Αν και τα σχετικά δημοσιεύματα αναφέρουν ότι στόχος της κυβέρνησης είναι να χτυπηθεί ο παράνομος διαδικτυακός τζόγος, επί της ουσίας ασχολείται σχεδόν αποκλειστικά με τον τρόπο λειτουργίας των «κουλοχέρηδων», ενώ οι βασικές αλλαγές που προβλέπονται σε αυτό είναι απόλυτα συνδεδεμένες με τις επιδιώξεις της ΟΠΑΠ ΑΕ.

Στο νομοσχέδιο προβλέπεται η επέκταση της ισχύος της άδειας της εταιρίας για τη λειτουργία των VLTs από τα 10 στα 18 χρόνια και μάλιστα χωρίς υποχρέωση καταβολής επιπλέον τιμήματος (υπολογίζεται ότι το κέρδος της εταιρίας θα φτάσει τα 300 εκατ. ευρώ), η οποία έρχεται σαν αντιστάθμισμα της μείωσης του συνολικού αριθμού VLTs από τις 35.000 στις 25.000 μηχανήματα. Με μια πρώτη ματιά, η ρύθμιση αυτή δεν κινεί υποψίες, όμως η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις από τη λειτουργία των «κουλοχέρηδων», τα αποτελέσματα δεν είναι τα αναμενόμενα για τον ΟΠΑΠ, αφού όλα δείχνουν ότι η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει σημαντικά την αγορά και τα ποσά που τζογούνται είναι μικρότερα από τα αναμενόμενα. Το γεγονός αυτό είχε δημιουργήσει προβληματι-

σμούς στην εταιρία, αφού έβλεπε ότι η ζήτηση των μηχανημάτων δεν ήταν η προβλεπόμενη και πολύ δύσκολα θα κατόρθωνε να εγκαταστήσει 35.000 μηχανήματα στα Play Gaming Halls και στα πρακτορεία. Μια τέτοια εξέλιξη θα είχε σοβαρές επιπτώσεις στα οικονομικά της δεδομένα, αφού είτε θα έπρεπε να μειώσει τις εκτιμήσεις της για τα προβλεπόμενα έσοδα από τη λειτουργία των VLTs είτε να τα εγκαταστήσει και να καταγράψει ζημιές από τη λειτουργία τους. Με τη βοήθεια της κυβέρνησης, η ΟΠΑΠ κατάφερε να ξεφορτωθεί έναν «πονοκέφαλο» και ταυτόχρονα να εξασφαλίσει δωρεάν μια πολύ σημαντική χρονική επέκταση της ισχύος της άδειας λειτουργίας και εκμετάλλευσης των «κουλοχέρηδων».

Συμπληρωματικά στα παραπάνω, στο νομοσχέδιο υπάρχουν ρυθμίσεις και για τον αριθμό των μηχανημάτων που μπορούν να τοποθετηθούν στα Play Gaming Halls και στα πρακτορεία, που ικανοποιούν τις απαιτήσεις του Οργανισμού. Ο αριθμός των «κουλοχέρηδων» που μπορούν να τοποθετηθούν σε κάθε Play Gaming Hall (αίθουσες αποκλειστικά για VLTs, που θυμίζουν καζίνο) διπλασιάζεται (από 25 μηχανήματα γίνεται 50), ενώ πενταπλασιάζεται ο αριθμός των VLTs, που μπορούν να τοποθετηθούν στα πρακτορεία (από 3 μηχανήματα αυξάνεται στα 15). Οι αλλαγές αυτές είναι σημαντικές για την εταιρία, αφού τα δεδομένα δείχνουν ότι υπάρχει δισταγμός για «επενδύσεις» στους «κουλοχέρηδες». Από τα μέχρι στιγμής στοιχεία προκύπτει ότι έχουν εγκατασταθεί περί-

που 6.000 VLTs, σε περίπου 500 πρακτορεία και 180 Play Gaming Hall, οπότε μπορούμε να καταλάβουμε τις δυσκολίες που θα υπάρχουν για να τοποθετηθούν και τα υπόλοιπα.

Είναι φανερό ότι προκειμένου να ικανοποιηθεί τις απαιτήσεις της στοιχηματικής εταιρίας, η κυβέρνηση αδιαφορεί για τις επιπτώσεις που θα υπάρχουν στο κοινωνικό σύνολο από τη μετατροπή των πρακτορείων σε μικρά καζίνο και των Play Gaming Hall σε κανονικά καζίνο. Θα έφταναν και μόνο αυτά για να χαρακτηριστεί το νομοσχέδιο σαν ένα παρά πολύ καλό δώρο της κυβέρνησης προς την εταιρία, όμως υπάρχει και συνέχεια, αφού από το παράθυρο και κόντρα στις προειδοποιήσεις της αρμόδιας επιτροπής της Κομισιόν, η κυβέρνηση καθιστά επί της ουσίας την ΟΠΑΠ ΑΕ μονοπώλιο. Το νομοσχέδιο την απαλλάσσει από την υποχρέωση να κάνει διαγωνισμό για να επιλέξει τους υποπαρωχημένους (πράκτορες και ιδιοκτήτες Play Gaming Hall), γεγονός που πολλαπλασιάζει την ισχύ της σύμβασης που επιβάλλει η εταιρεία και της δίνει τη δυνατότητα να έχει το πάνω χέρι στις διαπραγματεύσεις με τους εν δυνάμει συνεργάτες της.

Κλείνουμε την αναφορά μας στο θέμα με ένα σχόλιο για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίσε το νομοσχέδιο, η συντριπτική πλειοψηφία των μέσων πληροφόρησης, η οποία έκανε αβάντα στην κυβέρνηση και την ΟΠΑΠ ΑΕ, αφού ανέφερε ότι ρυθμίζει θέματα που αφορούν τον παράνομο τζόγο. Εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι το νομοσχέδιο κατατέθηκε πριν τις καλοκαιρινές διακοπές, ο δημοσιογραφικός εσμός έκανε γαργάρα την αβάντα της κυβέρνησης στη στοιχηματική εταιρία και πέρασε το θέμα στα ψιλά (η διαφήμιση που μοιράζει η ΟΠΑΠ είναι το καλύτερο «λαδάκι»). Πλέον, ο μόνος «σκόπελος» για την ΟΠΑΠ ΑΕ και την κυβέρνηση είναι η Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Κομισιόν, στην οποία έχουν κάνει καταγγελίες τα καζίνο, όταν η κυβέρνηση ψήφισε τον Κανονισμό για τον τρόπο λειτουργίας των «κουλοχέρηδων». Τότε η Κομισιόν είχε προειδοποιήσει την ελληνική πλευρά να μην προχωρήσει στην υλοποίηση του Κανονισμού, όμως η κυβέρνηση, αντί να συμμορφωθεί, επέλεξε να προχωρήσει σε έναν ακόμα πιο χαριστικό νόμο, αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις, προκειμένου να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της ΟΠΑΠ ΑΕ.

Κος Πάπιας
rapiaseksegersi.gr

ΗΤΑΝ ΑΘΑΝΑΤΕΣ.
ΟΤΑΝ ΕΠΕΦΤΑΝ ΣΤΟ ΝΕΡΟ
ΖΥΓΙΖΑΝ ΜΕΤΑ 30 ΚΙΛΑ

ΚΑΙ ΑΜΑ ΣΟΥ ΕΡΧΟΤΑΝ ΣΤΗΝ ΜΟΥΡΗ
ΜΠΟΡΟΥΣΣΕΣ ΝΑ ΠΑΘΕΙΣ ΑΠΟ ΑΜΝΗΣΙΑ
ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕ ΚΩΜΑ

Καλλιμάρο, πλατεία Βαρνάβα, Αρχιμήδους και Δικαιάρχου, άλσος Λογγίνου. Μερικά από τα πολλά αυτοσχέδια γήπεδα - αλλά, στα οποία ξεδιπλώσαμε τις «φτωχές» ποδοσφαιρικές αρετές μας, παίζοντας με μπάλες παρόμοιες με αυτές της φωτογραφίας, σε μια εποχή που το ποδόσφαιρο, εκτός από το λαϊκότερο των αθλημάτων, μπορούσε να το κατατάξεις στα extreme sports.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ενίστε με τα ναζιστικά χέρια κόπτονται και κεφάλια (τοίχος)

2017, πτωχοί - πτωχότεροι - πτωχότατοι

Συριζανέλ: παρ' τα όλα Τσοβόλα

Οι αστυνομικοί την τάξη / Οι έφηβοι τα εξαπτέρυγα / Οι ιερείς τα ευαγγέλια / Οι προεστοί τις εικόνες / και ο τρελός του χωριού / πάντα τον ξύλινο σταυρό / στη ράχη (Ν. Δαββέτας, «Επιτάφιος»)

Οι καπιταλιστές τις limo και οι εργάτες τον λιμό

► Θρασίμια ασπόνδυλα τα χρυσά αυγά.

► Μειδιοσαρκασμός: «Διαφωνία των 53 με τις κεντρικές πολιτικές της κυβέρνησης».

► Ο Τραμπ χαρακτήρισε κτήνος τον δράστη της επίθεσης στη Νέα Υόρκη. (Αχ! «Αμερική - Αμέρικα»...)

► Τόσκα (τρεις).

► Μέχρι και 10 (γούσου!) ευρώ επιστροφή σε συνταξιούχους. Το πλούτος το αέρινο...

► Γλώσσα λανθάνουσα; «Η στιγμή της σύλληψης του φερόμενου ως δράστη» (από tanea.gr, 31/10/2017).

► Τραμπ: «Νικήσαμε το Ι.Κ. στη Μέση Ανατολή και αλλού». Πώς λέμε το νικήσαμε μέσα στην αυλή μας...

► Συνομιλητής των φασιστών η ΝΔ.

► Τόσκας. Αλήθεια, αρχιμπάτσε, γιατί οι υφιστάμενοί σου μπάτσοι άφησαν ελεύθερους τους χρυσαυγίτες που χτύπησαν τη δικηγόρο Ε.Κ.; (Φυσικά και επί ΝΔ οι νεοναζί είχαν ασυλία).

► Για μπάστα, ρε παλουκάρια, στη Χειμάρρα είναι Έλληνες αλλά στην Ξάνθη δεν είναι Τούρκοι;

► Για τον Αλέξη η Χάντελσμπλατ. Διεθνής επιτυχία...

► Ε, αφού το 'πε ο Χουλιάράκης: «Το μνημόνιο ολοκληρώνεται ουσιαστικά τον Ιανουάριο του 2018» -και μετά θα... απολαύσετε τους κόπους των θυσιών σας. Ζευζέκη!

► «Είμαστε ένα λαϊκό κόμμα. Οχι ένα κόμμα της ελίτ και των επιχειρηματιών». Κάπως έτσι προσπάθησε να εμφανιστεί η ΝΔ στα Γιάννενα. Ο Βαγγέλας το στρογγύλεψε: «Χριστιανοκοινωνική Κεντροδεξιά». Οχι «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια» αλλά «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια».

► Διπλό γούσου!

► Ο περί υποκλοπών νόμος που ψηφίστηκε από το ολλανδικό κοινοβούλιο τον Ιούλη επιτρέπει στις υπηρεσίες να συγκεντρώνουν απορήτως δεδομένα για μεγάλες ομάδες ανθρώπων ταυτόχρονα. Η δε κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να διεξάγει δημοψήφισμα επί του θέματος το οποίο, όμως, ΔΕΝ είναι δε-

σμευτικό. Φακέλλωμα, δηλαδή.

► 2.826 οι πνιγμένοι ή αγνοούμενοι στη θάλασσα πρόσφυγες (ΙΟΜ)...

► Δεν έχουν ολοκληρωθεί οι έρευνες του ΕΛΚΕΘΕ όσον αφορά την καταλληλότητα των υδάτων και των ψαριών που προέρχονται από τον Σαρωνικό. Κατά Κουρουμπλήν, όμως, μπορούμε να κολυμπάμε...

► Υπερπλέονασμα κατά Ευκλείδη.

► Αυτό που πλεονάζει είναι ο αριθμός των ανέργων, των εργαζόμενων με ελαστικές μορφές εργασίας, των εργαζόμενων των μερικών ωρών την εβδομάδα.

► Ποτέ δουλειά την Κυριακή!

► «Κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, όλοι οι πολίτες έχουμε δικαίωμα στη χαρά» λέει το βίντεο της παιδικής χαράς του Μαξίμου.

► Πολύ μπλα-μπλα για την «κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία». «Αυτοδιαχείριση», σα να λέμε...

► «Η Βουλή οφείλει να ανταποκρίνεται στον ιστορικό της ρόλο για την ανασύσταση της εθνικής ιστορικής μνήμης με όρους αλήθειας και χωρίς ιδεολογικές μονομέρειες». Ν. Βούτσης για τη

Μακρόνησο. Όλοι «αριστεροί» είμαστε;

► Ε, άμα «συνεχίζονται οι προετοιμασίες για την ανέκλυση του ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ δύο, να ετοιμάζουμε και μεις τα μαγιά και τα βατραχοπέδιλα...

► Για διάβασμα: Αριστοφάνη, «Βάτραχοι».

► 525 αναπληρωτές προσλαμβάνει το υπουργείο παιδείας. Ιδού! Hey, presto! Καλύφθηκαν τα κενά.

► Ε, όχι και απλά «αδράνεια» των αστυνομικών αρχών απέναντι στους νεοναζί! Εδώ πρόκειται περί αδελφικής αλληλεγγύης...

► Νέα Φιλαδέλφεια: έγκλημα κατ' εξακολούθηση.

► «Για να μην μιλήσουμε για την εγκληματικότητα του λευκού κολάρου, στην οποία θα εντάσσαμε τα διάφορα σκάνδαλα που όντως έπληξαν το σύνολο της χώρας, ή τη ρατσιστική βία». Και, ΟΝΤΩΣ, ΔΕΝ μίλησε γι' αυτά η συγγραφέας του άρθρου «Ποια εγκληματικότητα βλέπουμε;», Ελλη Ζώτου (avg.gr, 14/10/2017).

► Και στη μακρινή Ινδία η εργατική τάξη θρηνεί θύματα στον Μολάχ του μέγιστου κέρδους. 18 νεκροί και 100 τραυματίες σε μονάδα παραγωγής ενέργειας στο κρατίδιο Ουτάρ Πραντές

(Βόρεια Ινδία).

► Αυτές οι δολοφονίες δεν υπολογίζονται στην εγκληματικότητα, κ. Ζώτου;...

► Επαναδιατυπώνουμε το απλό ερώτημα: πόσα παίρνει ο Περισσός από τον κρατικό κορβανά ως κοινοβουλευτικό κόμμα;

► ΔΕΝ πείθει για τη μαζικότητα της εκλογαπολογιστικής συνέλευσης του συνδικάτου οικοδόμων Αθήνας η φωτό του Ριζοσπάστη, 27/10/2017.

► Ανακοπή της «ανοδικής πορείας του δείκτη οικονομικού κλίματος» τον Οκτώβρη διαπιστώνει το ΙΟΒΕ. Πόσες, δηλαδή, Κυριακές τα μαγαζιά ανοιχτά και πόσοι ακόμα μισθοί πείνας...

► «Πόντους και προσφορές κυνηγούν οι καταναλωτές» (kathimerini.gr), τους οποίους κυνηγά η ανεργία, η αφραγκία, η πείνα...

► Ο χάνος στον Γιοχάνες Χαν.

► Θ. Φέσσας: «Δεν θα βγούμε από την κρίση από την ίδια πόρτα που μπήκαμε». Δυο πόρτες έχει η ζωή...

► Χαιρετιστήριο Πούτιν στη «διεθνή διάσκεψη κομμουνιστικών και εργατικών κομμάτων» που γίνεται στο Λένινγκραντ...

Βασίλης

Για τη στολή, ρε γαμώτο...

Εμείς μπροστά δεν ήμασταν, ούτε ξέρουμε τι ακριβώς έγινε με τους ευέλπιδες που τις έφαγαν στο Μοναστηράκι. Διαθέτουμε, όμως, την κοινή λογική και σκεφτόμαστε: αν οι ευέλπιδες δε φορούσαν στολή, αλλά πολιτικά ρούχα, γιατί να τις φάνε; Πώς θα καταλάβαιναν αυτοί που τους έδειραν ότι είναι ευέλπιδες;

Για τον Καμμένο, όμως, δεν υπάρχει κοινή λογική, όταν πρόκειται για την... τιμή του στρατεύματος. Ετσι, έγινε μαλλιά κουβάρια στη Βουλή με τον χρυσαυγίτη Παππά, όταν ο τελευταίος υποστήριξε ότι οι πληροφορίες λένε πως οι ευέλπιδες φορούσαν στολή. Ποιος είδε τον Καμμένο και δε φοβήθηκε: «Σταματήστε να προσβάλετε τους ευέλπιδες!» - «Οι ευέλπιδες ούτε στολή φορούσαν ούτε έχουν ανάγκη την προστασία κανενός, ούτε τη δική σας ούτε της Αστυνομίας. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Κύριε Παππά, μιλάτε για ευέλπιδες. Προσέξτε τι λέτε» - «Δεν υπάρχει ευέλπις, ο οποίος με στολή θα είχε αυτή την αντιμετώπιση» - «Μα είναι ντροπή αυτό που λέτε. Προσβάλλει το στράτευμα».

Κι όταν ο Παππάς επέμεινε, λέγοντας ότι «επεστρεφαν οι ευέλπιδες από άδεια, φορούσαν την τιμημένη στολή του έλληνα αξιωματικού κι αυτό αποτελούσε κόκκινο πανί για τον παρακρατικό όχλο», ο Καμμένος ξέσπασε: «Είστε ψεύτης και

συκοφάντης» - «Είστε ψεύτης! Να ανακαλέσετε! Δεν φορούσαν οι ευέλπιδες στολή. Ντροπή σας!» - «Προσβάλλει το στράτευμα, το εθνόσημο και τις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις» - «Είναι μια προσπάθεια προσβολής του στρατεύματος» - «Τέτοια προσβολή εγώ δεν τη δέχομαι και ζητώ από το σύνολο της Βουλής των Ελλήνων να την καταδικάσει» - «Κύριε πρόεδρε, ως υπουργός Εθνικής Αμυνας θέλω να δηλώσω ότι λυπάμαι ιδιαίτερα που μέσα στη Βουλή των Ελλήνων αναφέρθηκε ψευδώς και με πρόθεση ότι στο επεισόδιο με τους ευέλπιδες προχθές, οι ευέλπιδες φορούσαν στολή. Θέλω να διαβεβαιώσω την Ελληνική Αντιπροσωπεία ότι έλλην ευέλπις με στολή, είτε δεν θα γύριζε ποτέ πίσω ή δεν θα ήταν ευέλπις».

Το συμπέρασμα είναι πως οι ευέλπιδες με στολή είναι λιοντάρια ανήμερα, που δεν μπορεί να τους βάλει χέρι κανένας, ενώ μόλις βγάλουν τη στολή και φορέσουν κάνα τζινάκι, μετατρέπονται σε γατάκια που κάθονται και τις τρώνε! Τι σου κάνει μια στολή, ρε παιδί μου...

ΥΓ. Ποιος έσπευσε σε βοήθεια του Καμμένου; Ο Μπουμπούκος! «Επί της ουσίας του θέματος και της διαφωνίας που υπήρξε, να πω ότι οι ευέλπιδες δεν φορούσαν στολή. Να είμαστε ξεκάθαροι σ' αυτό. Οι ευέλπιδες στο επεισόδιο εις το Μοναστηράκι δεν φορούσαν στολή». Μετά άρχισαν οι εκατέρωθεν «ομορφιές», που τελικά είχαν θύμα την ντέμ Κατερίνα (Παπακώστα).

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Όσο αφορά στον προϋπολογισμό του 2018 υπάρχει συμφωνία για τα βασικά μεγέθη και προβλέπεται με μεγάλη ασφάλεια ότι δεν θα χρειαστούν νέα μέτρα» ανακοίνωσε (με non paper ο Τσακαλώτος. Την αισιοδοξία και τη βεβαιότητά του, όμως, δεν

τη συμμερίζονται ούτε οι σύντροφοί του στη φράξη των 53+. Απόδειξη η «Εποχή», που βρίσκει παράδοξη την ηρεμία που εμφανίζεται στις πρώτες επαφές με την τρόικα και προειδοποιεί την κυβέρνηση για τον «κίνδυνο της επανάπαυσης και σημειώνει: «Η καλύτερη συμβουλή που θα μπορούσε να δώσει κάποιος και σε αυτή τη φάση στην κυβέρνηση, είναι να φυλάξει τα ρούχα της, για να 'χει τα μισά».

◆ Ο ορισμός του γκεμπελισμού από την «Αυγούλα». Παίρνεις το περιβόητο Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης, το οποίο έχει θεσπιστεί (αφού προηγουμένως καταργήθηκαν μια σειρά προνοιακά επιδόματα), προσθέτεις σ' αυτό 300-400 εκατομμύρια ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου, βάζεις και ένα (απροσδιόριστο) ποσό επιπλέον, που θα πάει σε φιланθρωπικές δράσεις, και αναφωνείς: «Μέχρι 1,2 δισ. ευρώ το κοινωνικό μέρισμα»! Είναι «κοινωνικό μέρισμα» τα λεφτά που χρωστά το Δημόσιο σε φορολογούμενους και έπρεπε να τους τα έχει ήδη επιστρέψει; Οχι βέβαια. Είναι «κοινωνικό μέρισμα» η θεσμοθετημένη καταβολή του «κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης»; Ασφαλώς και όχι, αφού πρόκειται για προνοιακό επίδομα. Τι θα μείνει στο τέλος ως «κοινωνικό μέρισμα»; Ενα ποσό που δε θα φτάνει ούτε το ένα τρίτο αυτού που γράφουν οι γκεμπελίσκοι του ΣΥΡΙΖΑ. Και αν... Επειδή το οικονομικό επιτελείο τα έχει συζητήσει αυτά με την τρόικα, επειδή υπάρχει σχετική γραπτή δέσμευση Τσακαλώτου από τον Δεκέμβριο του 2016, ψάχνουν τρόπο για να περιτυλίξουν την αλήθεια σε νέφη απάτης και ψευδών.

◆ Το προσωπικό «παιχνιδάκι» της Αντωναπούλου. Η μηχανή διαφθοράς συνειδήσεων του ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και τα εγκαίνια θα κάνει ο Τσίπρας. Οπου βρεθούν κι όπου σταθούν συστήνουν στους απολυμένους εργαζόμενους να μη διεκδικούν μια θέση εργασίας, με ασφάλιση και εργασιακά δικαιώματα, αλλά να γίνουν... αφεντικά του εαυτού τους, συστήνοντας ένα συνεταρισμό. Κάποια

ψίχουλα επιχορήγησης είναι το «τυράκι», για να απεκδυθούν την εργατική ιδιότητα οι άνεργοι νέοι και να ακολουθήσουν το «συνεργατικό μοντέλο», που οδηγεί -στην καλύτερη- σε μια χαμοζωή, αν αποφευχθεί η χρεοκοπία.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Ηαντίστροφη μέτρηση για την ακύρωση της άδειας του γηπέδου Μελισσανίδη άρχισε. Πενήντα έξι πολίτες κατέθεσαν στο ΣτΕ αίτηση ακύρωσης της οικοδομικής άδειας, επικαλούμενοι μια πληθώρα λόγων (από τις παρανομίες που περιλαμβάνει αυτή καθαυτή η διάτρητη άδεια, που την καθιστούν άκυρη, μέχρι τις συνέπειες που θα έχει για την Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα και ευρύτερα για την Αθήνα το επιχειρούμενο περιβαλλοντικό έγκλημα).

Επειδή τα έργα στο οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί στην

λοντικό έγκλημα. Γι' αυτό και πρέπει να αγκαλιαστεί όχι μόνο από τον κόσμο της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και των γύρω περιοχών, που βλέπουν τη ζωή τους να γίνεται παρανάλωμα στο βωμό αδηφάγων κερδοσκοπικών συμφερόντων, αλλά από όλο τον κόσμο που δε θέλει να χάσει τους τελευταίους πνεύμονες πρασίνου, που δε θέλει να γονατίσει μπροστά στους πλιατσικολόγους καπιταλιστές και στις μαφιόζικες μεθόδους που χρησιμοποιούν για να τρομοκρατήσουν και να πνίξουν κάθε φωνή αντίστασης.

μοκρατία των «αγανακτισμένων οπαδών» του «ιδιωτικού στρατού του προέδρου», με επιθέσεις σε πολίτες, σε εκλεγμένους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, σε κοινωνικούς χώρους κτλ..

Κάτοικοι της Νέας Φιλαδέλφειας και της Νέας Χαλκηδόνας, κάτοικοι γειτονικών περιοχών και πολίτες απ' όλη την Αττική -ανάμεσά τους επιστήμονες, πανεπιστημιακοί, πολίτες με μακρά ενασχόληση με την υπεράσπιση του περιβάλλοντος και των κοινωνικών δικαιωμάτων, εκλεγμένοι σε διοικήσεις συνδικαλιστικών οργάνων και

με την παντελή έλλειψη νομιμοποίησης στα πρόσωπα εκείνων που εμφανίζονται ως κύριοι και δικαιούχοι του έργου.

Στους λόγους της αίτησης ακύρωσης περιλαμβάνονται επίσης: η επιδείνωση των οικιστικών όρων διαβίωσης των κατοίκων της ευρύτερης περιοχής Νέας Φιλαδέλφειας - Νέας Χαλκηδόνας, η παράκαμψη της διαδικασίας εκπόνησης Στρατηγικής Εκτίμησης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, καθώς και η παραβίαση των καταστατικών σκοπών της Ερασιτεχνικής

Κατατέθηκε στο ΣτΕ αίτηση ακύρωσης της διάτρητης άδειας του γηπέδου Μελισσανίδη και αίτηση αναστολής μέχρι την εκδίκασή της

Να σταματήσει άμεσα το περιβαλλοντικό έγκλημα

ΑΕΚ έχουν ήδη ξεκινήσει και μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης στο ΣτΕ (έχει οριστεί για τις 7 Φλεβάρη του 2018) και την έκδοση απόφασης, ενδέχεται να διαμορφωθεί μια μη αντιστρεπτή κατάσταση (αυτό, άλλωστε, επιδιώκει και η πλευρά Μελισσανίδη), οι 56 πολίτες κατέθεσαν και αίτηση αναστολής και έκδοσης προσωρινής διαταγής. Ζητούν, δηλαδή, **να ανασταλεί άμεσα** η διάτρητη οικοδομική άδεια και **να σταματήσουν τα έργα**, μέχρι να εκδοθεί η απόφαση του ΣτΕ επί της προσφυγής, για να μην «κληρονομήσει» η περιοχή ένα τσιμεντένιο κουφάρι (όπως το μισοχτισμένο Mall του Βωβού στον Ελαιώνα), που θα επιβαρύνει το περιβάλλον για πολλά χρόνια, καθώς κανένας δε θα αναλαμβάνει να το κατεδαφίσει και να απομακρύνει τον τεράστιο όγκο των υλικών κατεδάφισης.

Η θαρραλέα πρωτοβουλία των 56 πολιτών δημιουργεί νέα δεδομένα στον αγώνα ενάντια στο επιχειρούμενο περιβαλ-

Δημοσιεύουμε στη συνέχεια το πρώτο Δελτίο Τύπου που εξέδωσε η πρωτοβουλία των 56 πολιτών:

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

1-11-2017

Αίτηση ακύρωσης στο ΣτΕ και αίτηση αναστολής της οικοδομικής άδειας για το γήπεδο Μελισσανίδη

Πενήντα έξι πολίτες υπέβαλαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας αίτηση ακύρωσης της οικοδομικής άδειας (έγκριση δόμησης και άδεια δόμησης) του γηπέδου Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια, συνεχίζοντας και στο νομικό επίπεδο τον αγώνα για την αποτροπή ενός περιβαλλοντικού εγκλήματος, με τεράστιες, διαρκείς και ανεπίστρεπτες κοινωνικές επιπτώσεις.

Εναν αγώνα που κρατάει χρόνια τώρα (από τις αρχές της δεκαετίας του 2000, όταν απετράπη το σχέδιο Γρανίτσα) και ο οποίος τα τελευταία χρόνια -εκτός των άλλων- βρέθηκε αντιμέτωπος με τη βία και την τρο-

επιστημονικών σωματείων (ΑΔΕΔΥ, ΟΛΜΕ, ΟΤΑ, Σύλλογο Αρχιτεκτόνων κτλ.), αιρετοί στο χώρο της αυτοδιοίκησης (μέλη του περιφερειακού συμβουλίου Αττικής και δημοτικών συμβουλίων)- υπογράφουν την αίτηση ακύρωσης και την αίτηση αναστολής.

Ως νομικό τους παραστάτη έχουν ορίσει τον κ. Κώστα Παπαδάκη, ο οποίος στο παρελθόν είχε εκπροσωπήσει -με επιτυχία- την πλευρά των πολιτών που αγωνίζονταν για την ακύρωση του «σχεδίου Βωβού» στον Ελαιώνα.

Η αίτηση ακύρωσης επικαλείται το γεγονός ότι εκδόθηκε οικοδομική άδεια σε ακίνητο εκτός συναλλαγής, με συγκύριο του έργου μια κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία (τη συμφερόντων Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924» -Κατασκευαστική Α.Ε.), γεγονός που συνεπάγεται εκτροπή από τον αρχικό σκοπό της παραχώρησης του οικοπέδου από το Ελληνικό Δημόσιο στην ΑΕΚ και παραβίαση του δημόσιου συμφέροντος, σε συνδυασμό

ΑΕΚ, με τη στέρηση των αθλητικών δραστηριοτήτων από όλα τα τμήματά της, προκειμένου να κατασκευαστεί ένα γήπεδο αποκλειστικά για επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Επικαλούμενοι τον κίνδυνο ανεπανόρθωτης βλάβης από την πρόοδο των έργων, οι 56 πολίτες κατέθεσαν στο ΣτΕ και αίτηση αναστολής της οικοδομικής άδειας και όλων των διοικητικών πράξεων που συναρτώνται μ' αυτή.

Η πρωτοβουλία της κατάθεσης της προσφυγής φιλοδοξεί να αποτελέσει μια ακόμη ψηφίδα στον πολύμορφο αγώνα των κατοίκων της Ν. Φιλαδέλφειας - Ν. Χαλκηδόνας και ολόκληρης της Αττικής, για την οριστική αποτροπή ενός δρομολογημένου περιβαλλοντικού εγκλήματος. Ενός αγώνα που δίνεται στο όνομα της υπεράσπισης της πόλης, του άλσους και της ζωής των πολιτών και δεν πτοείται από την τρομοκρατία μιας δράκας τραμπούκων.

22 ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΡΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΥΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/11

ΣΤΙΣ 21.00

KONTRA

ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
WWW.EKSEGETSI.GR

Μπήκαμε στα 22...

Με το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας η «Κόντρα» έκλεισε τα 21 και μπήκε στα 22 χρόνια της. Οι τακτικοί αναγνώστες μας γνωρίζουν ότι δεν μας αρέσουν τα μεγάλα λόγια. Ενα μεγάλο ευχαριστώ τους αναγνώστες μας που μας στηρίζουν όλ' αυτά τα χρόνια και επανάληψη της δέσμευσης ότι θα συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο.

Και μια πρόσκληση να το γιορτάσουμε όλοι μαζί, το άλλο Σάββατο (11 Νοέμβρη, από τις 9 το βράδυ και όσο «πάει») με τις νότες και τους στίχους των ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΩΝ, που για μια ακόμα φορά τιμούν τη γιορτή της «Κόντρας». Η μπάντα δε χρειάζεται συστάσεις, καθώς έχει αποκτήσει με το σπαθί της τον τίτλο «η μπάντα του κινήματος».

Πρόσβαση ούτε στα βασικά

ΑΜΚΑ, ΑΦΜ και κάρτα ανεργίας. Τρία πράγματα που μόλις τα ακούσει ένας πρόσφυγας γνωρίζει, σαν έτοιμος από καιρό, το Γολγοθά που θα ακολουθήσει. Και τα τρία θα του ανοίξουν «πόρτες». Ενα νοσοκομείο για να γεννήσει η γυναίκα του με ασφάλεια, μια εφορία για να καταφέρει κάποτε να εργαστεί, μια δωρεάν μετακίνηση στην πόλη για να τρέχει από 'δω και από 'κει στις διάφορες υπηρεσίες κλπ. Για να τα αποκτήσει όμως θα «φτύσει αίμα».

Το σχόλιο γράφεται, με αφορμή όσα είδαμε και μάθαμε κάνοντας ρεπορτάζ στις αρμόδιες υπηρεσίες της Αθήνας και των περιχώρων, όπου διαπιστώσαμε την τρομακτική «δυσκινησία» των αρχών τόσο στην εφαρμογή όσο και στη διευθέτηση ζητημάτων που αφορούν αυτά τα τρία ζωτικής σημασίας πράγματα για τους πρόσφυγες.

Μέχρι και το 2016, οι συνθήκες φαίνονταν απλούστερες. Ενας πρόσφυγας μπορούσε, πηγαίνοντας με το κάθε φορά νομιμοποιητικό του έγγραφο, να παραλάβει ΑΜΚΑ ή ΑΦΜ. Από το καλοκαίρι του 2016 και μετά, οι πρόσφυγες που έρχονταν στη χώρα μας αυξήθηκαν και οι αρμόδιες υπηρεσίες, βρίσκοντας διάφορες προφάσεις, σταμάτησαν να δίνουν άμεσα ΑΜΚΑ και ΑΦΜ. Ζητούσαν πλέον να γίνει ταυτοποίηση του δελτίου μέσω της υπηρεσίας ασύλου και μετά από ένα διάστημα προέβαιναν στην έκδοσή τους.

Σήμερα, οι περισσότερες υπηρεσίες (ΚΕΠ και εφορίες), προφασίζόμενες ότι δεν υπάρχει σαφές νομικό πλαίσιο, έχουν επιλέξει να μην εξυπηρετούν τους πρόσφυγες σ' αυτά τα θέματα. Μήπως τα πάντα επαφίονται στον προϊστάμενο που θα πάρει την απόφαση να εκδώσει ή όχι έναν ΑΜΚΑ ή έναν ΑΦΜ; Σε κάθε περίπτωση, το αποτέλεσμα μετράει. Κι αυτό είναι ότι οι πρόσφυγες αναγκάζονται να πηγαίνουν από υπηρεσία σε υπηρεσία, αναζητώντας κάποιον να τους βοηθήσει για να καταφέρουν να εκδώσουν και να παραλάβουν τα απαιτούμενα έγγραφα. Ενα ανελέητο κυνηγητό για το αυτονόητο.

Στις δυσκολίες έκδοσης ΑΜΚΑ και ΑΦΜ ήρθε να προστεθεί και η σχεδόν ολική πλέον αδυναμία έκδοσης καρτών ανεργίας. Αυτές όμως είναι που βοηθούν τους πρόσφυγες να έχουν πρόσβαση στη ζωτικής σημασία γι' αυτούς δωρεάν μετακίνηση, δεδομένου ότι πολύ συχνά -αν όχι καθημερινά- επισκέπτονται είτε την Υπηρεσία Ασύλου είτε άλλες υπηρεσίες (για ιατρικούς λόγους, για φάρμακα κλπ).

Ιδού λοιπόν πώς ένα κράτος της ΕΕ δείχνει την πρόνοιά του για τους ανθρώπους που είναι αποτέλεσμα της δικής της πολιτικής. Απομακρύνοντάς τους από τα ελάχιστα που μπορούν να έχουν στη χώρα. Αποκλείοντάς τους όλο και περισσότερο από υγεία, παιδεία και εργασία. Βυθίζοντάς τους, στην πραγματικότητα, όλο και πιο πολύ στην απελπισία. Ακονίζοντας τα μαχαίρια του και στέλνοντας άλλη μια φορά το μήνυμα: «Δεν είστε ευπρόσδεκτοι!».

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση